உ

முருகன் துணை.

பழனிச்சமீன்
இம்முடி பட்டத்திலகிய
குமார விசையகிரி வேலுச சின்னோவையன்
இயற்றிய

வையாபுரிப் பள்ளு.

தளவாய்புரம்
திரு. அ. அருணசலம் பிள்ளையால்
(பழனி நகரம் ரிட்டயர்டு அளவையாளர்)
பல ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்து எழுதிய
குறிப்புக்களுடன்,

உடுமலைப்பேட்டை,
பழனியாண்டவர் மில்ஸ் மானேஜிங் ஏஜண்டு
திரு. ஆர். குருசாமி நாயக்கர் அவர்கள்
பொருளுதவியால்,

பழனி
ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானம் பொறுப்பாளர்
திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை பி.ஏ., பி.எல்.,
அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

உடுமலை
கோபால் எலக்டிரிக் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை **1943** அணா 10

உ

இந்நூற்பதிப்பு
உடுமலை பழனியாண்டவர் மில்ஸ்,
மானேஜிங் ஏஜண்ட்
உயர்திருவாளர்

R. குருசாமி நாயக்கர் அவர்கள்

உள்ளன்பிற்கு
உரிமையாக்கப் பெற்றது.

பதிப்புரை.

வையாபுரிப் பள்ளு சுமார் முன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஆக்கப்பெற்றிருப்பினும், முதன் முதலாக இப் போதே உலகினுக்கு வழங்கப்பெறுகிறது. நூலாசிரியர் இம்முடிப் பட்டத் திலங்கிய அரச பரம்பரையிற் சார்ந் திருப்பினும் திண்ணிய கடவுட் பக்தியும் எளிய மக்களிடத் தில் காருண்யமும் அன்பும் ததும்பிய பண்புடையோர் ஆவர். இந்நூல் முருகப் பெருமானையே பாட்டுடைத் தலை வனாகப் பெறினும் பள்ளர்களின் எளிய வாழ்க்கையின் இயற்கைப் பண்பு, அவர்களது உள்ளுணர்ச்சி, நாகரீகம், பழக்கவழக்கங்கள், மற்றும் இப்பதியின் சரித்திரக் குறிப்புகள் யாவையும் உணர்த்துவதாகும். இதன் இன் சுவைத் திறனை புலவோரும் மற்றவரும் படிக்குந்தோறும், படிக்குந்தோறும் அறிந்து மகிழுவர்.

தொல்லரசர்கள் பன்னூறாண்டுகள் வாழ்ந்த பழனி—வையாபுரி நந்நாட்டதனில் இன்னும் அச்சு ஏறுத நூல்கள் இருக்கக்கூடுமென்ற ஐயப்பாடுடன் அன்பர்களை வினவுழி வாலசமுத்திரம், திரு. க. காளியப்ப நாடாள்வார் அவர்கள் இந்நூலின் கைப் பிரதியொன்றைத் தந்தருளினர். அதனைப் பல அன்பர்களும், இறுதியாக அன்பர், திரு. த. அ. அருணா சலம் பிள்ளை அவர்களும் தளரா ஊக்கத்துடன் இன்னும் பல பிரதிகளுடன் ஒத்துப்பார்த்தும், இதனை ஒரு நூலாக் கினர்.

ஆயினும், ஆக்கியோனின் கைப்பிரதி யின்மையால் பல குறைகள் இருப்பது கண்கூடாம். மற்றும் இதன்

பிரதிகளை அன்பர்கள் உதவின், அடுத்த பதிப்பானது பிழையின்றி வெளிவர ஏதுவாகும். இந்நூலை இப் பண்பிற்குக் கொணர்ந்த அன்பர்கள் யாவருக்கும், இதனை அச்சுவாகனத்தேற்றி உலகினுக்குதவ மனமுவந்த திருமிகு R. குருசாமி நாயக்கர் அவர்களுக்கும் தமிழுலகத்தின் நன்றி உரியதாகும். இந்நூலின் வரவு நல்வரவாகுக. நமது ஸ்ரீ ஞானதண்டாயுதபாணி சுவாமியின் தண்ணருள் எங்கும் நின்று நிலவுக.

பழநி வெற்பு
விசாக நன்னாள்
19-5-1943

ஜே. எம். சோமசுந்தரம்.

உ

முருகன் துணை.

முகவுரை

"தோற்றமு மாற்றமு மில்லாத் தோற்றத்(து)
ஆற்றலை யுணர்வம் அருந்துணை தேடுவம்."

வையாபுரி நாடு :— தமிழ் நாடு பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்ப் பேரரசர்களால் ஆட்சி புரியப் பட்ட காலத்தில் அதனிடையே வேள் என்னும் ஓர் தமிழ் மரபினரும் நிலவி யிருந்தனர். இவர்கள் குறு நில மன்னருஞ் சிற்றரசரும் ஆவர். இவர்களுள் வேள் "வையாவிக் கோ" வேள் 'ஆவி' என்பவர்களால் ஆளப்பட்ட காரணத்தால் இந்நாடு வையாபுரி நாடு எனவும், திரு ஆவி நன்குடி எனவும் வழங்கலாயிற்று. இப் பழம் பெயரே இந் நாட்டுக்கு இன்றும் வழங்கி வருகிறது. இதன் தலை நகர் *வையாபுரி. இந் நாடு கொங்கு நாட்டு உட்பகுதி நாடுகள் இருபத்து நான்கில் ஒன்று. இப்பொழுதுள்ள நிலப் பகுதிப்படி மதுரைச் சில்லாவிலுள்ள பழனி, கோடைக்கானல் தாலூக்காக்களின் பெரும் பகுதி ஆகும். இது பன்றி மலையையும், †ஆறு ஆறுகளையும், நூறு ஊர்

---

*வைகாபுரி என ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளது. இது பழந் தமிழ்ப் பெயர்களாகிய "பொதியை" "வையை" என்பவைகள் "பொதிகை" "வைகை" யெனத் திரிந்துள்ள முறையைப் பற்றியுள்ளன. இம் முறையில் பழனியும் "பழநீ" யாகிறது. பழனம்—வயல்.

†கல்லாறு, காஞறு, பொருந்தல்(பூதி)யாறு, பச்சையாறு, பாலாறு, வரத்தாறு, ஆகிய இவ் வாறுங் கூடியே சண்முகநதி யாகிறது. காஞறு சுழியாறு என்றுங் கூறப்படும்.

களையும், எட்டு மங்கலங்களையும், பன்னிரண்டு பள்ளி களையுந் தன்னுள்ளே கொண்ட வளமிக்க நாடு என இந் நூலினும், பிற நூல்களினுங் கூறப்பட்டுள்ளது. கி. பி. 16, 17, 18-ம் நூற்றாண்டுகளில் இந்நாடு சமீன்தார்கள் ஆட்சியில் இருந்தது. அக்காலத்தில் இதற்குப் பழனிச் சமீன் என்று பெயர். சமீன் பட்டம் பெற்றவர்களை அவர்களுடைய இயற் பெயருக்கு முன்பாக "விசையகிரி" எனவும், பின்பாக "சின்னேவள் ஐயன்" எனவும் அடை மொழிச்சொற்களை அமைத்து மக்கள் அழைப்பது வழக்கம். விசையகிரி யென்பது பழனி மலையைக் குறிக்கும் பல பெயர்களில் ஒன்று. சின்னேவள் என்பது சமீன்தாரர் களின் குல தேவதை. "ஐயன் என்பது" "ஐயனே மூத்தோன் தந்தை" என்னும் பொருளில் நிற்பது. சின் னேவள் ஐயன் என்பது நாளடைவில் சின்னேவையன் ஆகிப் பின்பு சின்னேவன் என மருவி வழங்குகிறது. பழனிமலைக்கு விசையகிரி, சிவகிரி, சிவாசலம், சந்திர சைலம், சித்தன் வைப்பு எனவும் பெயர்களுண்டு.

ஆக்கியோன்:— இந்நூலாசிரியர் குமார விசையகிரி வேலச்சின்னேவன். இந்நூல் பா—49-ல் "சுப்பிரமணியன் விசையகிரி வேலச்சின்னேவன் சொன்ன துய்யபள் ளேசல்" எனவும், பா—184ல் விசையகிரிவேலச் சின்னே வய்யன் சொன்ன பள்ளேசல் எனவும், ஏடுகளில் "குமார விசையகிரி வேலச்சின்னேவன் பாடிய"தெனவுங் குறிப் புக்களுள்ளன. இந்நூலாசிரியர் இந்நூலுக்குக் காப்புக் கூறியவிடத்து விநாயகர் முதலிய கடவுளர்களைக் காப் புடைக் கடவுளர்க ளாகக் கூறிவிட்டு வான்மீகி, முத்தைய வல்லாசன், அபாஞ்சி பூபன், குமாரச் சின்னேவன் என்னும் நால்வருக்கு வணக்கஞ் சொல்லியிருக்கிறார்.

இந் நூலாசிரியரின் மூதாதைகளுள் ஒருவர் பாடிய மீனாட்சி யம்மை கும்மியிலுள்ள

"பூமேவு சிவகிரிவே ளருளா லோங்கும்
புகழ்வையா புரிக்கரசு புரியும் வேந்தன்
தேமேவு வான்மீகி கோத்ரன் §வேலா
யுதச்சின்னே வேந்திரனீன் றருளுஞ் சேயான்
மாமேவு புய§விசைய கிரிச்சின் னேவை
மன்னனெனும் யான்குழறி வழுத்தும் புன்
பாமேவு செந்தமிழை வினவி மிக்க [சொல்
பாவலீர் பொறுத்தருள்கை பண்பு தானே."

என்னுஞ் செய்யுளில் இச் சமீன்தார்கள் வான்மீகி கோத்திரத்தா ரெனக் கூறப்படுதலால் இந்நூலாசிரியர் வான்மீகிக்கு வணக்கஞ் சொல்லி யுள்ளா ரெனத் தெரிகிறது. முத்தைய வல்லாசன், அபரஞ்சிபூபன் என்போர் இன்னா ரெனத் தெரியவில்லை. இனி இந்நூலிற் பல விடங்களில் விசையகிரி வேலச்சின்னேவன் என்பவரைப்

பாட்டு 26-ல்
"திருமருவு புயசயில வேலச்சின் னேவதுரை
தீர்க்காயு சாயிருக்கக் கூவாய் குயிலே" எனவும்,

ஷை செய்யுளில்
"துரைவிசைய கிரிவேலச் சின்னேவை யன்பட்டம்
துருவப்பட்டம் போல்விளங்கக் கூவாய் குயிலே"
[எனவும்,

54-வது செய்யுளில்
"தொடையில் விசைய கிரிச்சின் னேவையன்
கொடையைப் போலிரு வரையின் மேல்" எனவும்,

---

§இவர்களிருவரும் பழனிச்சமீன் 7-வது, 8-வது பட்டம் வகித்தவர்கள்.

97-வது செய்யுளில்

"............... ....சிவ கிரிவேல வற்குச்
சுதனாக வந்தகு மாரச்சின் னேவன்
பிங்கன் விசையகி ரிவேலச் சின்னேவன்" எனவும்,

162-வது செய்யுளில்

"திசைபோற் றுங்கவி ராச பண்டிதன்
விசையகி ரிவேலச் சின்னேவன்
சிந்தையிற் கூட்டிக் கொண்ட பழனிக்
கந்தனார் பண்ணை வயலிலே" எனவும்,

231-வது செய்யுளில்

"சிவபதஞ்சேர் விசையரங்க சொக்கநாதன்—மகிழ்
செல்வன்புகழ் விசையகிரி வேலச்சின்னேவன்" எனவும்

239-வது செய்யுளில்

"வேடர்குலந் தழைத்தோங்கப் போற்றுவோம்வாழி-
விசையகிரிச் சின்னேவையன் நீடூழிகாலம் [நம்மள்
நாடாண்டுசி லாக்கியம்பெற்று வாழ்கவை—யாபுரி
நாடுசெழித் தோங்கிடவே வாழ்கவாழி." எனவும்,

சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கிறார். இவர் இந் நூலாசிரியரின் தந்தையாரெனச் சொல்லப்படுகிறார். எனவே தந்தையார் பட்டத்திலிருக்கும்போது மகன் இந் நூலைப் பாடியிருக்கிறார் எனத் தெரிகிறது. இந்த விசையகிரி வேலச் சின்னேவன்மீது பாடியுள்ள "பழனித்துரை வண்ண"த்தில்

வாலச முத்திர முக்ய தோர்பழ
னாபுரி நற்றல முற்ற மாநிதி
மதி யொத்த கவி கத்த
னிழ லுக்கு ளால கொக்க
வல மிட்ட சிவி கைக்கு—மாரச்சின்னேவ

வேள்வர புத்திரன் மைக்கண் மாதர்சை
யோகச வுக்யம னுக்ர கோளரி
விசை யத்தில் விசை யற்கு
நெறி நிற்கு மறி ஞர்க்கு
மென வுற்ற வத ரித்த—வேலச்
சின்னேவன்"

எனவும், ஷெயார்மீது பாடியுள்ள பிள்ளைத் தமிழ் முத்தப் பருவச் செய்யுளொன்றில்

*[1]மட்டவிழ்தொ டைப்புயச் சின்னேவை யன்[2]காக்கி
வடவாட சின்னே வையன்
[3]மருவியக டுப்பலச் சின்னேவை யன்[4]பெரிய
வடவாட சின்னே வையன்

[5]கொட்டமிடு நிருபர்பணி சின்னவே லாயுதன்
†[6]குமாரச்சின் னேவ ராசன்
[7]கூறுபுகழ் வேலாயு தச்சின்னே வேந்திரன்
[8]குமாரச்சின் னேவ ராசன்

[9]பட்டத்து வரவேனு சின்னேவை யன்[10]பகைஞர்
பணிபாத சின்னே வையன்
[11]பரராச சேகரகு மாரச்சின் னேவையன்
பாரரசு செய்த பின்பு

சிட்டர்புகழ் செங்கோன டாத்திவரு ரகுவீர
செம்பவள முத்த மருளே
[12]திருமருவு விசையகிரி வேலச்சின் னேவைய
செம்பவள முத்த மருளே

---

*[1]இச்செய்யுளும் "பூமேவு சிவகிரி வேளருளால்" என்னும் செய்யுளும் புளியம்பட்டிக் கர்னம் திரு. அம்மையப்ப பிள்ளை கொடுத்த ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ளன.

எனவுஞ் சொல்லப்பட் டிருப்பதால் காப்புச் செய்யுளில் வணக்கஞ் சொல்லப்பட்ட குமாரச் சின்னேவன் என்பவர் இந் நூலாசிரியரின் பாட்டனுர் ஆவர். இந் நூலாசிரியர் இந் நூலில் தனது பாட்டனுரைச் "சிவகிரி வேலவற்குச் சுதனுக வந்த குமாரச் சின்னேவன்" (பா-97) என்றும் தந்தையாரைத் 'திசை போற்றுங் கவிராச பண்டிதன்' (பா–162) என்றுஞ் சிறப்பித்துக் கூறி யிருப்பதால் இவர்கள் முருகப் பிரானிடத்து மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர்களாகவும் தக்க புலமை பெற்றுப் பெரும் புலவர்க ளாகவுமிருந்தார்க ளென விளங்குகிறது. இச் சமீன்தார்களின் கொடிவழியைக் காட்டும் ஷை பிள்ளைத் தமிழ்க் கவியிற் குறித்துள்ள 8–வது பட்டத்துக் குமாரச் சின்னேவன் மீனுட்சியம்மை கும்மி சொன்னவர் ஆவர். இந் நூலாசிரியரின் தந்தையார் பழனி முருகப்பிரான் மீது பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ், *வருகைப்பத்து, முருகையன் வண்ணம், குராவடிவேலன் வண்ணம், முத்துக் குமாரசாமி வண்ணம் முதலிய நூல்கள் பாடியிருக்கிருர். இந் நூலாசிரியரும் தண்டபாணி பதிகம், புகையிலே விடுதூது சமயமாலே முதலிய பிற நூல்களும் இயற்றி யிருக்கிருர். சமய மாலேயை, கி. பி. 18–ம் நூற்ருண்டின் இறுதியில் இருந்தவரும் இச் சமீனின் கடைசிப் பட்டம் வகித்தவருமாகிய "விசையகிரித் துரை" பாடினு ரெனவுங் கூறப்படுகிறது. பா. 5-ல் இந் நூலாசிரியர் தனக்குச் சந்தக் கவி பாடுந் திறன் முருகன் அருளால் கிடைத்த தென்பதைச்

---

*பழனிச் சமீன்தார்களுள் ஒருவர் இவ்வூரிலிருக்கும் பெரிய தேரினைச்செய்து முதல் தேரோட்டத்தன்று சுவாமியை அத்தேரில் எழுந்தருளச் செய்யுங் காலத்து இவ் வருகைப் பத்துச் செய்யுள்கள் பத்துங் கூறினுர் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

சுட்டி " அருணகிரி விசையகிரி நமதடியானென்றவர் " என்பதாற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந் நூலாசிரியரும் இவர் வழிச் சமீன்தார்களும் முருகப்பிரானுக் கடிமை பூண்டு உள்ளன்போடு ஒழுகி வந்தார்கள் என்பதை இவர்களுக் கிடப்பட்டுள்ள இயற் பெயர்களும், இவர்களிற் சிலர் செய்துள்ள நூல்களும், பழனி மலைமேலும், அடிவாரத்தி லும் செய்வித்துள்ள சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய கோவிற் சீர்திருத்தத் திருப்பணிகளும், புதிதாய்ச் செய் வித்துள்ள மீனாட்சி கோவில், மீனாட்சி மண்டபங்கள் முதலியனவும் அறிகுறியாக நின்று விளக்குகின்றன. இச் சமீன்தார்கள் வேடர் குலத்தவர் என்றும் சண்டன் வங் கிசத்தவர் என்றும் (பா 26) சொல்லப்படுகிறது.

தமிழ் மொழியிலுள்ள நூல்கள் இயல், இசை, நாட கம் என மூன்று பிரிவின வாகும். இவைகளில் முதல் இரண்டும், இயற்றமிழ் கற்றுணர்ந்த ஓர் பகுதியாருக் கும், இசைத்தமிழ் பயின்றுணர்ந்த மற்றொரு பகுதி யாருக்கு மட்டும் உணர்ச்சியும் இன்பமும் ஊட்டவல் லன. நாடகத் தமிழோ கற்றார், கல்லார், பாமரர் ஆகிய யாவருக்கும் கேள்வியாலும், காட்சியாலும், உணர்ச்சி இன்பம் ஊட்ட வல்லது. நாடகத் தமிழில் மக்களிடையே நிகழும் பேச்சு வழக்கு மொழிகள் பெரும்பாலும் பயின்று வருதலே இதற்குக் காரணம் ஆகும். நாடக நூல்கள் பண்டைக் காலந் தொட்டுப் பலப்பல வெளி வந்துள்ளன. ஆனால் மக்களிடையே புத்துணர்ச்சியும் புது நாகரீக முந் தோன்றிய காலத்துப் பழைய நாடக நூல்கள் மக்களாற் கைவிடப்படுவதும் அவைகள் இருந்த இடத்தில் புது முறையிற் றோன்றிய நூல்கள் இடம் பெற்று மக்களை யின்புறச் செய்வதும் இயல்பாக

இருந்து வருகிறது. பண்டைக் காலத்து இந் நாடக நூல்களில் †(வரிக்கூத்து) 93-வகை இருந்ததாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பழைய நாடக நூல்களின் பயிற்சி நாளடைவிற் குறையக் குறையப் பிற்காலத்துக் "குறத்திப் பாட்டு, உழத்திப்பாட்டு" போன்ற நாடக நூல்கள் வெளிப் போந்தன. இந் நூல்களின் பயிற்சியுங் காலப் போக்கிற் குன்றவே புது நூல்களாகக் "குறவஞ்சி நாடகம்" "பள்ளு நாடகம்" போன்றவைகள் வெளி வரத் தலைப்பட்டன. இவ்வாறு வெளிவந்த நாடக நூல்களைத் தமிழ் மக்கள் படித்துங் கேட்டுங் களிப் படைவதோடு நில்லாமல் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஒவ் வொரு ஊரிலும் விழாக் காலங்களிலுஞ் சாதாரண நாட்களிலுந் தக்க நடிகர்களைக்கொண்டு நடித்துக் காட்டச்செய்து காட்சி யின்பமும் கேள்வி யின்பமும் பெற்று மகிழ்ச்சி யடைந்து வந்தனர். இம் முறையில் இந் நூலாசிரியரும் இவர்தம் நாட்டு மக்களும் தமிழ் நாட்டு மக்களும் அனுபவிக்கும் இன்ப வுணர்ச்சி பெருகி வளருங் காலத்தே அத்துடன் அவர்களுக்கு இம்மை மறுமைப் பயனைக் கொடுக்கக் கூடிய கடவுட்பற்றும் ஒருங்கே கூடி வளரும் வண்ணம் அருள் வள்ளலாகிய முருகப்பிரான்மீது இந் நூலைச் செய்துள்ளாரெனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பள்ளு:—பள்ளு என்பது மூவகைத் தமிழ் நூல் களில் நாடகம் என்னும் பகுதியைச் சேர்ந்தது. 96-பிரபந்த வகைகளில் ஒன்றாகிய "உழத்திப் பாட்டின்" இனமாகும். இதன் தொகுப்பு இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் "உறுப்புக்களின் அட்டவணையில்" குறிப்பாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

---

†நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் பொருளகராதி பக்கம்245

வையாபுரிப் பள்ளு :—இந்நூல் வையாபுரி நாட்டின் நாயகமாக விளங்கும் பழனி முருகப்பிரானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டுள்ளது. இது வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம், தரு, சிந்து, ஏசல் முதலிய பாவினங்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் காப்புப் பருவத்தில் 6-ம், நூலில் 240-ம், ஆகச் செய்யுட்கள் 246 உள்ளன. பள்ளுக்குரிய உறுப்புக்களில் தச்சன் வரவு மட்டும் இந்நூலில் கூறப்படவில்லை. இந்நூல் நயினாப்புலவர் இயற்றிய "முக்கூடற் பள்ளுவின்" போக்கையே எல்லாத் துறைகளிலுந் தழுவிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. நாட்டு மக்களிடையே நிகழும் இயற்கைப் பேச்சு மொழிகளாலேயே செய்யுட்களமைக்கப்பட்டுள்ளன. கடுஞ்சொற்களை இந்நூலில் வழங்கவில்லை. தமிழ் மக்களிடையே நிகழும் பழக்க வழக்கச் செய்திகளும் அவர்களிடைப் பயின்றுவரும் பழமொழிச் சொற்றொடர்களும் இடங்களுக்குத் தக்கவாறு பொருத்தமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாட்டு மக்கள் மழை வேண்டி அணையேத்தஞ் செய்து தெய்வங்களைத் தொழுவதாகக் கூறுமிடத்து முப்பது தெய்வங்களும் அவைகளுக்குரிய பலியும், பூசைப் பொருள்களுங் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மழைக்குறியும், ஆற்றில் மீன்கள் வளமும் கூறப்பட்டுள்ளன. முருகப்பிரான் பண்ணையிலிருந்து முப்பத்திமூன்று வெளிக் கோவில்களுக்கும், †ஐந்து மடாலயங்களுக்கும், எட்டுச் சத்திரங்களுக்கும், மகேச்சுர பூசைக்கும், வாகன மடம் வகையறுவுக்கும் பூசைப் படித்தரங்களுக்கு நெல் அளந்து கொடுத்ததாகவுங் கூறப்பட்டுள்

---

† 1 தவராச பண்டிதர் மடம், 2 நல்லய்யங்கார் (நல்லான் சக்கரவர்த்தி) மடம், 3 பச்சைக் கந்தப்பையன் மடம், 4 பாணிபத்திர உடையார் (புலிப்பாணி சுவாமி) மடம், 5 பாலய்யர் மடம்.

ளது. பா—196, 197, 198, 199களில் சில அடிகள் இல்லாதிருப்பதால் அவைகளில் சொல்லப்பட்ட வேறு படித்தரங்கள் எவை என்பதைத் தெளிவாய்க் கூற முடியவில்லை. பண்ணையிலிருக்கும் இருப்பு விதைநெல் கூறுமிடத்து ஐம்பத்தைந்து வகை நெல்லின் பெயர்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. நாட்டு மக்கள் மழைவேண்டித் தெய்வம் பராவும் முறையும், உழவர்கள் காளைகளைப் பிடித்து ஏர்பூட்டுந் திறமையும், நடுகை வளப்பத்திடைப் பள்ளர் பள்ளியர் களிப்பும், மூத்தபள்ளி இளைய பள்ளியரிடையே நிகழும் பூசலை விரிக்கும் ஏசலும் வேறு பள்ளுகளிற் சொல்லியிருப்பதைவிட இந்நூலில் மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. பாட்டு 160, 161, 187-ல் கழனியிலுள்ள பள்ளரோடு அந்தோணிக்குடும்பன், அருளக்குடும்பன், இராயக்குடும்பன், ஏசுவடியான், சவரிமுத்தன், பாக்கியக் குடும்பன் என்னும் பெயருடையவர்களும் ஏர் பூட்டி யுழுவதாகவும், பாட்டு 174, 181-ல் கழனியிடையே ஆங்குள்ள பள்ளியரோடு மரியாள், அன்னம்மை, மானூர் அந்தோணி மகள் என்னும் பெயருடையவர்களும் நடுகை நடுவதாகவுங் கூறப்படுகிறது. எனவே இந்நூல் பாடியகாலத்தில் இங்கு கிறிஸ்துவ மதம் ஓரளவு பரவி யிருந்ததாகத் தெரிகிறது. மேலும் 164-வது செய்யுளில் "ரோமாபுர வழிசேர் தென்பழனிப் பள்ளி" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ் வுரோமாபுரி என்பது †தென்பழனியூருக்குப் புறம்பே கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவியவர்கள் குடியிருந்து வந்த பகுதிக் கிட்டுள்ள பெயர்போலும். பாட்டு

---

†தென்பழனி, இவ்வூர் ஆதியில் வறட்டாற்றின் கரையிலிருந்து மறைந்து விட்டதாகவும் இப்போதுள்ள பழனி பிற்காலத்துப் புதிதாகத் தோன்றியதெனவுங் கூறப்படுகிறது. பழனி — வயல் நடுவிலுள்ளது.

5, 23, 59, 96, 98, 127, 164, 190-களில் பழஞ் சரிதக் கதைகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுள் 180, 181, 183, 186-களில் ஈற்றடிகளின் இறுதிச் சீர்களிற் சிலவற்றி லிருந்த கொச்சை மொழிகள் மாற்றி யமைக்கப் பட்டுள்ளன. மற்றும் பள்ளுகளிற் சொல்லியிருப்பது போலவே வையாபுரிப் (மூத்த) பள்ளியை சிவபரமாக வும், பழனிப் (இளைய) பள்ளியை விட்டுணு பரமாகவுங் கற்பித்துக் கூறியிருக்கிறார்.

காலம் :— இந் நூலின் 231-வது செய்யுளில்

"சிவபதஞ்சேர் §விசையரங்க சொக்கநாதன்—மகிழ்
செல்வன்புகழ் ||விசையகிரி வேலச்சின்னவன்"

என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் இந்நூலாசிரியரின் தகப்பனார் மதுரையில் அரசுபுரிந்த விசையரங்க சொக்கநாத நாயக்கரால் சிறப்புகள் செய்யப்பட்டவர் எனத்தெரிகிறது. இந் நூலாசிரியர் பாடிய சமயமாலைச் செய்யுளொன்றில்

"கலியினு லாயிரமுங் கடந்தபின்னெண் ணூறதுமேல்
மலிநந் தனவருடம் மங்களநேர் தைப்பூசம்
சிலைதிருத்தி நாற்பதுநாட் டிருப்பணிப்ர திட்டைசெய்து
வலியவனைத் தோத்தரித்தேன் வருவா யிதுசமயம்"

---

§இவருடைய காலம் கி. பி. 1704 முதல் 1731 வரை எனப் பசுமலை அமெரிக்கன்மிஷன் போதனுமுறைப்பள்ளித் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் திருவாளர் நெ. ரா. சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள் எழுதியிருக்கும் "பாண்டிய தேச நாயக்க மன்னர்" என்னும் நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

||பழனியிலுள்ள ஒவ்வொரு சாதி மடங்களுக்கும் இடங்கள் இனமாகக் கொடுத்து மடங்களையும் கோவில் விழாக்களையும் சிறப்பாய் நடந்து வரும்படி இவரே செய்வித்தாரெனச் சொல்லப்படுகிறது.

என்று சொல்லி யிருப்பதால் மேற் சொல்லிய கோவில் திருப்பணிச் சீர்திருத்தம் கி. பி. 1773-ல் (கலி 4874) நிகழ்ந்த நந்தன வருடத்தில் நடந்தேறியதெனத் தெரிகிறது. இந் நூலும் அதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் சொல்லப் பட்டிருக்கவேண்டும். ஆராய்ச்சியாளர் திரு. மு. அருணா சலம் M. A., அவர்கள் பதிப்பித்த முக்கூடற்பள்ளின் காலம் கி. பி. 17-ம் நூற்றாண்டின் இறுதி என்று குறிப் பிட்டிருப்பதால் இந் நூல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதெனக் கூறுதல் பொருந்தும். முக்கூடற் பள்ளுச் செய்யுட்களோடு வேறு புதுச் செய்யுட்க ளநேக மியற்றிச் சேர்த்து முக்கூடற் பள்ளு நாடகமென 19-ம் நூற்றாண்டில் திரு. சின்னத்தம்பி வேளார் வெளி யிட்டிருக்கிறார். அந்த நூலிலும் இப் பள்ளுவின் 112, 117 செய்யுட்கள் உள்ளன.

இந்நூலை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும், அச்சிடுவதற்கும் கிடைத்த பழைய ஏடுகள் :—

1. பழனி தேவஸ்தானம் எக்ஸகியூடிவ் ஆபீசர் (பொறுப்பாளர்) திரு. ஜெ. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடமிருக்கும் காகிதப் பிரதி.
2. வாலசமுத்திரம் மிராசுதார் திரு. க. காளி யப்ப நாடாள்வாரவர்கள் கொடுத்த ஷைடியூர் ஐயாச்சாமி மணியகாரர் வீட்டுக் காகிதப் பிரதி.
3. ஷைடியூர் திரு. இராமசாமி சங்கீதகாரருக்கு ஷைடியூர் நாச்சிமுத்துப் பண்டிதகாரர் மகன் திரு. முத்துச்சாமி தாது வருடம் தை—மீ 6வ யெழுதிக் கொடுத்ததாக ஒப்பமிட்டுள்ள ஏட்டுச் சுவடி.

4. பழனித் தாலூகா புளியம்பட்டிக் கிராமம் சர்க்கார் கர்ணம் திரு. ஆ. அம்மையப்ப பிள்ளையவர்கள் கொடுத்த இப் பள்ளுவின் சில பகுதிமட்டு முள்ள ஏட்டுச் சுவடி.

*5. ஆய்குடி ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர் திரு. க. விசையகிரி வேலாயுதச்சாமி மணியகாரர் கொடுத்த வாலசமுத்திரம், க. தங்கம் என்ற காத்தவராய பிள்ளை வீட்டு ஏட்டுச் சுவடி.

இத்துடன் மேலேசொல்லிய திரு. ஆ. அம்மையப்ப பிள்ளை யவர்களுக்கு இந்நூல் மனப்பாடம் உண்டு. ஆனதால் ஐயங்கள் ஏற்பட்ட காலத்து அப்போதைக்கப்போது அவரைக் கலந்து அவைகளை அகற்றிக் கொண்டேன்.

†சில செய்யுட்களில் சில சீர்கள் அடிகள் குறைவாக வுள்ளன. அப்படியுள்ள இடங்கள் புள்ளிகள் போட்டு விடப்பட்டிருக்கின்றன. சில விடங்களில் சொற்களின் பொருள் தெளிவு படவில்லை. எனினும் அவைகளை உள்ளவாறே வெளியிட்டிருக்கிறேன். வேறு பிரதிகள் கிடைத்தால் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள குறைபாடுகளையும், ஐயங்களையும் களைய வுதவியாகும்.

---

* இந்நூலின் 36 பக்கங்கள் அச்சாகி முடிந்தபின்னரே இப் பிரதி கிடைத்தது. முன் நாலு பிரதிகளிலிருந்த பெருங் குறைகளை அகற்ற மிகவும் பயன் உள்ளதாயிற்று.

†150, 152, 196 முதல் 199 செய்யுட்கள்

இந் நூலில் அமைந்துள்ள உறுப்புக்களின் அட்டவணையும், செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதியும், அரும்பதவுரை யகராதியும் என்னால் தயாரிக்கப்பட்டு இத்துடன் சேர்க்கப்பட் டுள்ளன. செய்யுட்களின் தலைப்பில் வரையப்பட் டிருக்கும் இராகங்கள், தாளங்களின் பெயர்கள் யாவும் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டுச் சுவடிகளில் ஏற்கனவே குறிப்பிட் டுள்ளனவே யாம்.

எனது விருப்பத்திற் கிணங்க முதன் முதலாக இந் நூலின் காகிதப் பிரதியைக் கொடுத்து எனக்கு ஊக்கம் ஊட்டுவித்து என் முயற்சியின் பயன் கை கூடும்வரை உதவிபுரிந்துள்ள பழனி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தானம் எக்ஸிகியூடிவ் ஆபீசர் திரு. ஜெ. எம். சோமசுந்திரம் பிள்ளை, பி. எ., பி. எல்., அவர்களுக்கும், பலவிடத்துப் பிரதிகளைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில் பெரும் பொறுப்பும் உழைப்பும் வகித்துக்கொண்ட வாலசமுத்திரம் திரு. க. காளியப்ப நாடாள்வார் அவர்களுக்கும், ஆய்குடி திரு. க. விசையகிரி வேலாயுதச்சாமி மணியகாரரவர்களுக்கும், இந்நூலை ஆராய்ச்சி செய்து பிழை திருத்தஞ்செய்வதில் கூடவிருந்து ஒத்துழைத்து எனக்கு உதவி புரிந்துள்ள பழனி நகரசபை உயர்தரக் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் வித்வான் திரு. ரா. சா. மயிலுச்சாமி நாயுடு, P. O. L., அவர்களுக்கும், நான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் பயன் வீண்போகாமல் இதை யச்சிடுஞ் செலவு முழுதுந் தாமே உள்ளன்புடன் ஏற்றுக் கொண்ட உடுமலைப்பேட்டை பழனி ஆண்டவர் மில்ஸ் மானேஜிங் ஏஜண்டு திரு. ஆர். குருசாமி நாயக்கர் அவர்களுக்கும் நான் என்றுங் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூல் அச்சிலிருக்குங் காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர் திருவாளர் ராவ் சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்., அவர்களும் எனது நண்பர் பெரியகுளம் உயர்தரக் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கு. வே. சேஷாசல சர்மா அவர்களும் அவ்வப்போது எனக் குதவிய பலவிதக் குறிப்புக்கள் இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டு வெளியிட மிகவும் பயனுள்ள தாயின: அத்தோடு என்னையும் பல துறைகளிற் தெளிவுறச் செய்தன.

இந்நூற் செய்யுட்களைச் சங்கீதமுறையிற் பாடியும் அச்சுப் பிழைகள் திருத்துவதிற் கூடவிருந்தும் எனக்கு உதவிசெய்த எனது நண்பர்களுக்கும் இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுதவிய உடுமலைப்பேட்டை கோபால் எலக்டிரிக் அச்சுக்கூடத்தார்களுக்கும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப் பதிப்பில் பிழைகள் இருத்தலுக் கையமில்லை. அறிஞர் உலகம் அவைகளைக் கண்ணுறின் என்னை மன்னித்து எனக்கு அவைகளை எடுத்துக்காட்டி என்னைத் தெளிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னை இந் நன் முயற்சியில் ஈடு படுத்தி இடையூறின்றி இனிது முடிவுறச் செய்த எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் என்றும் ஒன்றுபோல் நின்று நிலவுக. நலம்.

தளவாய்புரம்,
தட்டப்பாரை P. O.
கொல்லம் யாண்டு 1118
சுபானு சித்திரை 14.
1943.

த. அ. அருணசலம்,
பழனி நகர ஓய்வுற்ற அளவையாளர்
(Retired Town Surveyor, Palni.)

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	3, 17	எர்றக்	எர்ரக்
17	21	பாரைக்	பாறைக்
19	9	பாரை	பாறை
27	31	முத்தனையா	முத்தனைய
34	13	சுவற்றின்	சுவரின்
48	18	லுங்கை	னுங்கை
68	32	பொறுதிப்	பொருதிப்
71	9	பொலிப்பெரு	பொலியெரு

வையாபுரிப் பள்ளு
உறுப்புக்களின் அட்டவணை.

உ
முருகன் துணை.

வையாபுரிப் பள்ளு.

காப்புப்பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

கலிப்பா.

1. பூமேவு †வேலணிந்த பொற்கமலக் கையசைய
மாமேவு ‡தென்பழனி வள்ளல்மகிழ் பள்ளிசைக்கே
நாமேவு சொற்புலவோர் நாவினுக்கு மெட்டாத
காமேவு *பாதிரைவாழ் கணபதிதாள் காப்பாமே.

கைலாசநாதர் துதி.

சிந்து.

2. சீர்கொண் டருள் சிவனவ ரூபன்
தீரன் ரண சூரப்ர தாபன்
திகழ்மணி நீபத்
தொடையணி வேலன்
சிறுதண்டைக் காலன்

பாடபேதம். †"மயிலணிந்த."

‡தென்பழனி— பழனிமலைக்குத் தென்மேற்குப் பக்கமாக வறட்டாற்றின் கரையில் பழைய குடியிருப்பு மேடு ஒன்று இருக்கிறது. இவ்வூர் ஆதியில் அங்கிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. "பழனி" என்பது பழனத்தால் சூழப்பட்டவூர் என்பதாகும். "பழநீ" என்று புராணக் கதையை யொட்டிக் கூறுவாருமுளர். பழனம்-வயல்.

*பாதிரைவாழ் கணபதி—பாதிரைப் பிள்ளையார். வையாபுரிக் குளக்கரையிலுள்ளது.

பார்கொண் டாடு முருகையன் மீதில்
பைந்தமி ழால டியேனிப் போது
பத்தன் மனோ
ரதம்நிறை வேறப்
பள்ளேசல் கூற
ஏர்கொண் டருள் திருமகள் மலைமகள்
இயல்கொண் டருள் நிலமகள் கலைமகள்
இணையடி தன்னை
மனதினி லணிவேன்
என்றைக்கும் பணிவேன்
தார்கொண் டருள் பணிகுழைக் காதனைத்
தமிழ்பா டிய கயிலாச நாதனைச்
சந்தத மும்மே
மகிழ்வொடு விள்வேன்
தலைமிசைக் கொள்வேனே.

பெரியநாயகியம்மை துதி.

சிந்து.

3. கவளமத யானைக்கு மிளையோன்
கருணாகரன் மூவர்க்கும் பழையோன்
கானக் கலை
மனமகிழ் மோகன்
கனிமொழி பாகன்
பவளநிறச் செஞ்சோதி மெய்யன்
பழனிச்சிவ கிரிமுரு கையன்
பள்ளே சலை
விரவியே பாடப்
பலன்மெத்தத் தேட
உவமானமி லாதசு சீலன்
†ஔவளவி சையகோ பாலன்

பிரதிபேதம். †"ஓங்கிய ஔவளவி"

உடன்பிறந் தவள்
நீலிகல் யாணி
ஒளிர்திரு வாணி
சிவசாம்ப விபழனித் துரைமகள்
†திறமுலவு பெரியவள் வரைமகள்
சீர்பாதந் தனைப்
போற்றியே யடியேன்
தினஞ்சற் றுஞ் சடியேனே.

3. ‡மருதகாளியம்மை துதி.

சிந்து.

4. விதிமுதலா முனிவோர்தொழு பாதன்
விசையகிரி வாக்குப்ர சாதன்—விகடதட
குக்குடத் துவசன்
விபுதர்மெய்க் கவசன்
ததியைநுக ரரிதிரு மருகன்
சங்க்ராம சிவாசல முருகன்—தயவுகூர்பள்
ளேசலைப் பாடத்
தரணிகொண் டாடத்
திதிபெறவான் மீகவி யாசனைச்
சிங்கார முத்தையவுல் லாசனைத்—தினமும் போற்றியென்
மனுவையுஞ் சொல்வேன்
செருநரை வெல்வேன்
அதிகவற்கு வரத்தையுங் கொடுத்தே
அடியேனையிப் புவிமிசைத் தடுத்தே-ஆட்கொள்மருத
காளியைப் புகழ்வேன்
அதர்மத்தை யிகழ்வேனே.

பி-ம்: †"திறமுலாவிய"
‡இக்கோவில் அம்மாபட்டிக் குளத்தருகிலிருக்கிறது தற்காலம் ரெட்டையம்பாடி மிட்டா எல்லைக்குளுள்ளது

சின்னோவள், பெரியோவள், ஏர்றக்கம்மன் துதி.

சிந்து.

5. திசைகொண்ட பராபர †நாதன்
சிகிவாகன னடந‡வி னுதன்—சிவனுக்குப
தேசமும் பகர்வோன்
தினைமாவை நுகர்வோன்
பசைகொண்டவில் வேடர்க்குத் தமரன்
பழனிச்சிவ கிரியில்வாழ் குமரன்—பள்ளேசலைத்
தமிழினு லோதப்
*பரிசக லாத
இசைகொண்ட ||குமாரச்சின் னுவய்யன்
இயல்கொண்டரு ளபரஞ்சி பூபன்—இணையடிதனை
....
தலைமிசைக் கொண்டேன்
நசைகொண்டருள் பெரியோவ ளம்மனும்
நலங்கொண்டருள் சின்னோவ ளம்மனு—நயமுயர் ஏர்றக்
கம்மனைத் துதிப்பேன்
நயம்பெறக் கதிப்பேனே.

அவையடக்கம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

6. பருவதனப் பள்ளேசல் முருகன் மீதிற்
பைந்தமிழாற் சொன்னதெந்தப் படியே யென்றால்
உருவதனச் சேடன்முன்பு நாகப் பூச்சி
யோடினபோற் சந்திரன்முன் னுடுக்கள்போலும்

பா-ம். †பராபர லோலன், ‡விலோலன் *'பரிசைகலாத'
||இவர் இந்நூலாசிரியரின் பாட்டனுர் எனப் "பழனித் துரைவண்ணம்," "மீனுட்சி கும்மி" இரண்டு நூல்கள் மூலந்தெரிகிறது

திருவதன †நாலிருக்கும் விரும தேவன்
சிருட்டிமுன்பு விசுவமித்ரன் சிருட்டி போலும்
குருவதனப் பெரியோர்கள் கவிதை முன்னே
குணமிலா வெண்கவிதைக் கொள்கை தானே.

காப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

2. பள்ளிகள் வரவு.

கலிப்பா.

1. மாவளமுஞ் ‡சேர்ந்திலகு மணிவளமு மேகொழிக்கும்
பூவளமும் வையா புரிவளத்துக் கதிபதியே
நாவளத்துக் கேற்கவரு நல்வளஞ்சேர் சிவகிரியான்
*பாவளமுஞ் சேரவயற் பள்ளியர்வந் தெய்தினரே.

வையாபுரிப்பள்ளி வரவு.

இராகம்:- சௌராஷ்டிரம். ஆதி தாளம்.

2. திங்கள் நுதல் மஞ்சணைப் பொட்டும்
இங்கிதப்பேச் சில்வெகு பகட்டும்
செங்கமுகக் கழுத்தினில் மெட்டும்
சிறந்ததைத் தட்டும்
சங்கு தாலி மணிவட மிலங்கக்
கொங்கை மதக் கோடுகள் குலுங்கச்
சந்த்ரோதய வதனமுந் துலங்கச்
சரிவளை யலுங்க,

பா-ம். †'நால்வருக்கும்'
‡சேர்ந்துலவு.
*பாவளஞ்சேர் பண்ணைவயற்.

கொங்குக யரு மடவன்ன நடையும்
தங்கக் கொடி போன்றசிற் றிடையும்
கோலத்தினுக் கேற்றபட் டுடையும்
குழைசொருக் கடையும்
வங்க ணஞ்செய் திருநீறு பூசிச்
செங்க மலக் கைகளை வீசி
வையாபுரிப் பள்ளியும் வந்து
தோன்றி னளே.

பழனிப்பள்ளி.

கலிப்பா.

3. தெள்ளித் தெளியவைத்த தேனுந் தினைமாவும்
அள்ளிப் புசித்தமுரு †கன்பண்ணைப் பள்ளியர்க்குட்
கள்ளி மருந்திட்டுக் கள்ளியவ ளாமினைய
‡பள்ளி வருமழகைப் பார்க்கவிழி கொள்ளாதே.

தரு.

இராகம்: சௌராஷ்டிரம். ஆதி தாளம்.

4. மஞ்ஞ்சள் மணம் வீசிய மெய்யும்
கொஞ்ஞ்சிப் பேசி யாடிய கையும்
மலைமுலையுஞ் சுமையினை யுயும்
*மருங்கலகுப் பையும்,
பஞ்ஞ்சி லைக்கெண் டைகளென விழியும்
கிஞ்ஞ்சு கவாய்ப் பசுங்கிளி மொழியும்
பாக்குத்தான் தின்றபல் லொளியும்
படர்ரோம வழியும்,

பா-ம். †'கையன் பண்ணை'
‡பள்ளச்சி யாரழகைப் பார்க்கப் பசிபோமே.
*மருங்கலகுப்பையும்-இடையிற் செருகிய பாக்குப்பை. அலகுப் பாக்கு-மெல்லியதாய்க் கத்தரித்து வேகவைத்த பாக்கு.

ரஞ்ஞ்சி தமிஞ் சியகொண்டைச் சொருக்கும்
மஞ்ஞ்ச னப்பின் புறஞ்சரிந் திருக்கும்
நாடினவர் மனத்தையு முருக்கும்
†நடைசெல்லுஞ் செருக்கும்
செஞ்ஞ்சந் தனப் பொட்டொளி மின்ன
அஞ்ஞ்ச னமா மடமயி லென்னத்
தென்பழனிப் பள்ளியும் வந்து
தோன்றி னளே.

3. பள்ளன் வரவு.

கலிப்பா.

5. அமரர்சிறை ‡மீட்டருளி யருணகிரி விசையகிரி நமதடியா னென்றவர்சொன் *ஞற்கவிதைக் காகினவன் சமரமிட்ட சூரனையுஞ் சத்தியிலுற் ¶சத்தி செய்யும் குமரவேள் ||பண்ணைக் குடும்பன்வந்து தோன்றினனே.

தரு.

இராகம்:— குறிஞ்சி. அடதாளச் சாப்பு.

6. உன்னிப்பேசி யேயுலாவி
மின்னியசந் திரகாவி
யுருமால்த லையிற்கட்டி
யோடியதட்டிப்
பின்னுமுன்னி டுப்பிற்கட்டி
வன்னச்செங்கச் சையைக்கட்டி
பேசிக்கைத்த டியைவீசிப்
பிறைநீறுபூசிச்
சன்னமாய்மீ சைமுறுக்கிக்
கன்னப்பரி சைநறுக்கிச்

பா-ம். †நடைசெல்லச் எனவும் பாடம். ‡மீட்டருளுங் கருணை. *ஞட்கவிதைக். ¶சத்தி செய்யும் - விருதுக் கொடி செய்யும். ||பண்ணைவயற் குடும்பன்.

சாராயவெ றிகதித்துத்
தாவிக்குதித்து
மன்னியக தம்பவாசம்
தன்னுடம்பி னிலேவீச
வையாபுரிக் குடும்பனுந்
தோன்றி னனே.

4. பள்ளன் தன் பெருமை கூறல்.

கலிப்பா.

7. சீர்க்குடும்பன் கோட்டுமதி †நிகர்பன்றிக் கோட்டினைக்கு
மேர்க்குடும்பன் கனகசபை யெம்பிரா னுந்தருவோன்
பார்க்குடும்ப னார்கிருபைப் பங்கயஞ்செய் யுங்குமரன்
பேர்க்குடும்பன் தன்னுடைய பிரதாபஞ் சொல்லுவனே.

சிந்து.

இராகம்: குறிஞ்சி. அடதாளச் சாப்பு.

8. முத்துக் கீடாய்ப் புவியில்நெல்
வித்தைப்பொலி யுண்டுசெய்து
முறையாயருச் செங்கோலுக்கு
மூன்றுசெங்கோலாய்
வித்தாரமு ழக்கோல்தாங்கி
நித்திலமு டிக்கிணையாய்
மேதினியிற் செந்நெல்முடி
வேண்டிப்படைத்தோன்
சித்திரஞ்சேர்ந் தருள்பல
பத்திரனுக் காசிதந்த
தேவேந்திரப் பள்ளனுநான்
செங்கழுநீர்சேர்

† "நின்ற பன்றிக்கூட்டினுக்கும்"

கொத்துலவு மார்பனுகி
எத்தலம்போற் றும்பழனிக்
குமரற்க டிமையான
குடும்பனுனே.

9. சத்திசேர்சி வகிரியைச்
சுற்றிவலஞ் செய்யார்காலைத்
தானேயேர்க் காலிற்பூட்டித்
தன் †கொடிக்காலில்
மொத்துண்டுவி ழுப்போடுவேன்
பத்தியாய்ச்ச டாட்சரத்தை
முழுதுமறி யாதார்க்குக்
கொழுப்பாய்ச்சுவேன்
எத்தனைசெ யல்பெற்றாலும்
முத்துக்கும ரேசனையும்
ஏழிக்கையாய்ப் போற்றார்கையை
மேழிக்கைசெய்வேன்.
வத்திரங்க ளோராறும்ப
டைத்தமுரு கையன்பண்ணை
வையாபுரிக் குடும்பனு
நானேயாண்டே.

5. பள்ளியர் குடித்தனங் கூறல்.

கலிப்பா.

10. பவ்வத் தறலினுக்கும் பருப்பதத்தி னிற்குமிடை
‡குவ்வித்த சூரர்கிளை குடிக்கும்வடி வேல்விடுத்தோன்
*திவ்யபரஞ் சோதியெனுஞ் சிவகிரிவேள் தாள்போற்றிக்
கொவ்வையிதழ்ப் பள்ளியர்தங் ¶குடித்தனங்கள் கூறுவரே.

பிரதிபேதம்: †தொடிக்காலில். ‡"குவ்வத்த" எனவும் பா-ம். *'திவ்வியப் பரஞ்சோதி' ¶'குடித்தரங்கள்' 'குடித்தகைமை'

மூத்தபள்ளி.

தரு.

இராகம்:— நாதநாமக்கிரியை. ஆதி தாளம்.

11. காசியிம்மா சேதுமட்டும்
தேசப்பிரக் கியாதியான
கன்னன்வி சையகிரிச்
சின்னேவய்யன்
ராசனெங்க ளதுபிர
யாசையத றிந்ததுரை
நாட்டினிற்பள் ளருக்குனே
மேட்டிமைபெற்றேம்
நேசித்துத்த லத்திற்பிர
காசமாஞ்சி வகிரியும்
நிலைத்திடுமந் நாளிலிந்தத்
தலத்தில்வந்தோம்
†வாசனன்சி வகிரியுல்
லாசனுக்க டிமையான
வையாபுரிப் பள்ளியும்
நானேயாண்டே.

12. அன்றென்னையு முரிமைப்பெண்
என்றஞ்சுவ யதினிலே
அருப்பம்வ ராதமுன்பு
மறித்துக்கொண்டான்
நின்றவன்கா வாற்சொன்னது
நன்றென்றுகை யாற்செய்குவே
னென்னைத்தள்ளி நில்லென்று
முன்னேசொல்லான்

பி-ம். †'வாசன்'

†மன்றல்வாழ்க் கைப்பட்டநாள்
அன்றுதொடுத் துப்பள்ளன்
மனையிற்பால் பொங்கினாற்போல்
தனமுமாச்சு
‡வென்றிவ ராககிரிக்
குன்றுமேல் விளக்குப்போல்
விளங்குங்கு லத்தில்வந்து
*வளர்ந்தேனாண்டே.

இளைய பள்ளி.

13. செல்லமா கவளர்ந்த
நல்லபெண் வேணுமென்று
தேடிப்பார்த் தென்னைக்கட்டிக்
கூடிக்கொண்டான்
நல்லவ ளென்றுநானும்
எல்லோர்க்கும் பேரெடுத்து
நாத்திமார் நங்கைமாரை
வாழ்த்திக்கொள்வேன்
பொல்லாத வளென்றுதான்
சொல்லாத தைச்சொல்லிப்
புருசன்வை தடித்தாலும்
வரிசைவிடேன்
தில்லையத்துக் காட்டாளி
யல்லவேயொ ருவர்போலத்
தென்பழனிப் பள்ளியும்
நானேயாண்டே.

6. பள்ளியர் நாட்டுவளங் கூறல்.

கலிப்பா.

14. கோட்டுவள மெல்லாங் குயில்வளமும் வண்டினத்துப்
பாட்டுவளங் ¶கூட்டிநிற்கும் பரப்புவளம் பூத்தமலர்க்

பி-ம். †மன்றில் ‡வென்றில்வராக
*"வாழ்ந்தே" ¶கூட்டினுக்கும்

காட்டுவள மருதவளங் †காவளவை யாபுரிநல்
நாட்டுவளந் தன்னையொரு நாவளத்தாற் கூறுவரே.

சிந்து.

மூத்தபள்ளி.

இராகம்:- யதுகுலகாம்போதி. அடதாளச் சாப்பு.

15. புன்னை யேறிமந் திதென்னை பாயும்
புனமெ லாமுருக னடிமலர் தோயும்
அன்ன மொன்றுக்கொன் றூடலாற் காயும்
அனங்கன் சாத்திரத் தைக்கிள்ளை யாயும்
மின்னுங் ‡தேனிறாற் சுமந்தந்த வேயும்
வெளிறு பாதிரிச் சோலையிற் சாயும்
மன்னுங் கற்பக நாடெங்குஞ் சூழ்ந்த
வளர்வை யாபுரி நாடெங்கள் நாடே.

இளையபள்ளி.

16. மாமரம் வெய்யோன் தேரைத் தடுக்கும்
மந்தி வண்டுக்குக் கனியைக் கொடுக்கும்
பூமியி லிந்திர கோபம் படுக்கும்
புயல்கண்டு சிங்கம் வாலை யொடுக்கும்
தாமரை முத்தை யன்ன மெடுக்கும்
தன்முட்டை யென்று சிறகி லொடுக்கும்
தேமலர் வாவி கூவகி றைந்த
சிறந்த தென்பழனி யூரெங்க ளூரே.

---

†'காவனவை' எனவும் பிரதிபேதம்.

‡'தேன்ராட்டைச்'

மூத்தபள்ளி.

17. தாதவிழ் சந்த்ர காந்தி நிலாவும்
சாளர வாயி லெங்கு முலாவும்
கோதி லாமேடை யைமுகில் தாவும்
கொடித்துசம் பானு குதிரைமெய் நீவு
மாதி †யாஞ்சோலை யிற்குயில் கூவு
மதின்மீ திற்காவி மலரையுந் தூவும்
மாத விமரு தாவள மோங்கிய
வளர்வை யாபுரி நாடெங்கள் நாடே.

இளைய பள்ளி

18. தண்டா மரையிற் சேர்ந்தன்னப் பேடு
சருவிக் ‡கிரீடிக்கத் துணையன்னந் தேடும்
வண்டி னங்களுங் கீதங்கள் பாடும்
மந்தி கள்சத்த தாளங்கள் போடும்
அண்டி யேகரடி தித்தியைக் கூடும்
அதுகண் டுமஞ்ஞை பூங்கொப்பி லாடும்
தெண்டா யுதக்கை வேல்முரு கையன்
சிறந்த தென்பழனி யூரெங்க ளூரே.

மூத்த பள்ளி

19. அடிக்கக் கண்டது சூடு சுருணை
அதிரக் கண்டது பேரிகைச் சத்தம்
பிடிக்கக் *கண்டதி ருசுடர்க் கிரகணம்
பிரியக் கண்டது கருப்பம்பா கெண்ணெய்
தடிக்கக் கண்டது பேதையர் கொங்கை
தனிப்பக் கண்டது யோகிய ருள்ளம்
வடிக்கக் கண்டது பூமலர் தேன்கள்
வளர்வை யாபுரி நாடெங்கள் நாடே.

பி-ம். †"மாஞ்சோலை" ஆதியாஞ் சோலை—கற்பகச்சோலை. ‡கிரீடிக்க வனனமுந் தேடும். *"கண்டது பானுவின் கிரணம்"

இளைய பள்ளி

20. கதறக் கண்டது பெண்கள்சி லம்பு
கலங்கக் கண்டது வெண்டயிர்க் கண்டம்
†விதுரக் கண்டது காக்கைகு யிற்குஞ்சு
வெடிக்கக் கண்டது சரமல்லிக் காய்கள்
பதறக் கண்டது ‡மதனவேள் பாணி
பறக்கக் கண்டது பட்சிக் குலங்கள்
சிதறக் கண்டது பூஞ்சோலைப் புட்பம்
சிறந்த தென்பழனி யூரெங்க ளூரே.

மூத்தபள்ளி.

21. மெச்சு ருலைக்கன் னல்முத்தந் தெறிக்கும்
வேழம் பெண்க ளபயம் பறிக்கும்
செச்சை யில்பெண்கள் முகநிலா வெறிக்கும்
*செவ்வி மாமுக மலர்ந்ததைப் பரிக்கும்
அச்சு வத்தமும் ¶விதுவை மறிக்கும்
அருங்கு யிலுமாந் தளிரைக்கத் தரிக்கும்
மச்சு மாடகூ டகோபு ரங்கள்சூழ்
வளர்வை யாபுரி நாடெங்கள் நாடே.

இளையபள்ளி.

22. குடவ ளைக்குல மின்மணி கொழிக்கும்
குஞ்சு மீனெதிர் பாலுண்டு களிக்கு
முடனே யேயதைக் கண்டாமை பழிக்கு
முரம்பெல் லாமுந்தேன் பாய்ந்துதத் தளிக்கு
மடைவா யின்மச்சம் பாய்ந்துக ளிக்கும்
மந்திக் குட்டிகள் நண்டைக்கண் டொளிக்கும்
திடவே திகையில் மும்முர சொலிக்கும்
சிறந்த தென்பழனி யூரெங்க ளூரே.

பி-ம். †'விதிரக்' ‡'மதன்வெய்ய வாளி' *"சேவிமுக மலர்ந்." ¶"பிதுவை"

7. குறியிற் கூக்கேட்டல்.

கலிப்பா.

23. †நாவாயா ஊச்சிறையி ஞட்டிவைத்தோ ‡ஞட்டிலொன்றும்
பாவாயே மாந்தளிரைப் பாராய்கா *ரொன்றுகுழற்
காவாயி லங்குமென்றே களறியே கடைசியர்கள்
கூவாயென் றந்தக் குயின்மொழியைக் கூறுவரே.

சிந்து.

இராகம்:- நாதநாமக்கிரியை. சம்பை தாளம்.

24. சத்துருசங் காரனெங்கள்
பழனிச்சிவ கிரிவேலன்
சந்நிதியுந் தழைக்கவே—கூவாய் குயிலே

அத்தர்சிவ பத்தரரி
பத்தர்விப் பிரமர்களும்
அம்புவியில் வாழவே—கூவாய் குயிலே

புத்திரர்ப சுக்குலங்கள்
கற்புடைய பத்தினியர்
பொற்புலவி வாழவே—கூவாய் குயிலே,

வித்வசன ரும்பெரிய
தத்துவமு ணர்ந்தவரு
மேன்மைபெற்று வாழவே—கூவாய் குயிலே.

25. திங்களுமும் மாரிபெய்(து)
எங்கும்விளை வேறவே
செங்கோன்மை தழைத்தோங்க—கூவாய் குயிலே

(பி-ம்) †'நால்வாயானை' ‡'லென்றும்' *'ரொன்று'

பொங்குழுயர் வையாபுரி
நாடுங்கற் பகநாடு
போற்செழித் தோங்கவே—கூவாய் குயிலே
வங்கார சமுத்திரமை
யன்பள்ளிக் குளமுதலாய்
வையாபுரிக் குளநிறையக்—கூவாய் குயிலே
கங்குல்செறி யாறுறு
நூறாறுய ரட்டமங்
கலமீராறு பள்ளியோங்கக்—கூவாய் குயிலே.

26. விருதுகட்டா ரிராயன்
கருதுவாகைத் தொடையலணி
வேடர்குலந் தழைத்தோங்கக்—கூவாய் குயிலே
திருமருவு புயசயில
வேலச்சின் னவதுரை
தீர்க்காயு சாயிருக்கக்—கூவாய் குயிலே
மருவுலவு சண்டன்வங்கி
சம்வோவு மஞ்சள்மணம்
மாறுமல் வாழவே—கூவாய் குயிலே
துரைவிசைய கிரிவேலச்
சின்னவைய் யன்பட்டந்
துருவப்பட்டம் போல்விளங்கக்-கூவாய் குயிலே.

8. மழைவேண்டித் தெய்வம் பராவல்.

கலிப்பா.

27. கூடிக் கலகமிட்ட கொள்ளையிட்ட சூரனையும்
பூடிற்றுப் போகப் பொருதமுரு கையனையும்
பாடினர் பொங்கலிட்டுப் பள்ளரெலாங் கூட்டமிட்டுத்
தேடிக் குரவையிட்டுத் தெய்வநிலை போற்றுவரே.

சிந்து.

இராகம்:—நாதநாமக்கிரியை. ஆதி தாளம்.

28 பாடியசி வகிரிமு
ருகனார்பண்ணை—வயல்
பள்ளரெல்லோ ருங்கூடி
வெள்ளிதனிலே

ஆடுவெட்டிப் பொங்கலிட்டுச்
†சாடுநிறைய—இரண்
டாயிரம்‡ப ழுங்கள்வைத்துக்
கோயிலின்முன்பு

வேடிக்கையாய்ச் சாம்பிராணித்
தூபங்கள்போட்டுப்—பயிர்
விளையவே நல்லநல்ல
மழைபெய்யவே

கூடிநின்ற கொள்ளுக்கஞ்சித்
தெய்வங்களெலாம்—வந்து
கும்பிட்டுப் போற்றுங்கடா
கம்பளத்தாரே.

29 வாழ்த்துங்கோ மீன்பாரைக்
கன்னிமாருக்குப்—பச்சைப்
பாளைபரப் பும்பால்
நாழிவையுங்கோ

காத்தவ ராயனைப்
போற்றிக்கொள்ளுங்கோ—நம்மள்
கன்னடிய மூர்த்தியை
முன்னேதொழுங்கோ

(பா-ம்) †"சாடு"—பெரிய கூடை ‡"பழம்வைத்து."

தீர்த்தப்பிர சன்னரான
ரெங்கசாமியை—நீங்கள்
தேடியே தெண்டனிட்டுப்
பாடியாடுங்கோ

தோத்திரஞ்செய் துதாடகை
நாச்சியாருக்கு—நல்ல
தொண்ணூற்றஞ் சுருவாரம்
பண்ணிவிடுங்கோ.

30 குன்னுவப்பி டாரியம்மன்
தன்னைக் கும்பிட்டே—யொரு
குட்டிவெட்டிப் பொங்கலிட்டு
முட்டைவையுங்கோ

மன்னுலகில் வாழ்மருத
காளித்தாயார்க்கு—நீங்கள்
வழக்கிட்டுக் கொள்ளாமல்மா
விளக்குப்பாருங்கோ

கண்ணன வம்மாபட்டிக்
கருப்பனுக்கே—யொரு
காங்குக்கச்சை கையரிவாள்
வாங்கிவையுங்கோ

பண்ணிகுத்தி யணையேத்தஞ்
செய்தவிடத்தில்—நீங்கள்
பத்தியுடன் சாராயக்
குத்திவையுங்கோ.

இதுவுமது.

இராகம்:—சங்கராபரணம். அடதாளச்சாப்பு.

31 நாடெங்கும் வாழ்ந்திடவே—வையாபுரி
நாடுசெ ழித்தோங்கப்
பூடெங்கு மாதமும்
மாரிபொ ழியவே
பூம்பாரை வேலவற்கு.

32 இளநீர் முப்பழத்தால்—நயிந்தே
இன்றைக்கு நன்றாக
வளமாகத் தானேய
பிசேக மும்பண்ணி
வைக்கிறோ †மெண்ணையளே.

33 கார்சேரு வையன்துறைத்—தலைக்குத்துக்
கன்னிமார்க் குத்தானே
வார்சேருங் காதோலை
கரியம ணிவளை
வைக்கிறோ மெண்ணையளே.

34 பாங்கான பேழைக்கன்னி—மாருக்குப்
பச்சைப்பா ளைகரும்பு
வாங்கியி துவெல்லாம்
வெள்ளிக்கி ழமைக்கு
வைக்கிறோ மெண்ணையளே.

35 கணபூத நாச்சிமார்க்கு—மங்கேவாழுங்
கருப்பண ராயனுக்கும்
‡வங்கிரொட் டிசாரா
யங்கரு வாடுடன்
வைக்கிறோ மெண்ணையளே.

---

†எண்ணையளே—என்று சொன்னீர்களே (மரூஉ).
‡வங்கிரொட்டி—(Bun cake)—பன்ரொட்டி.

36 பேரணைக் கருப்பனுக்கு—நயிந்தே
பேசாம லாடுவெட்டி
†வருந்திப்பொங் கலிட்டுக்
கள்ளுஞ்சுள் ளுஞ்‡சோறும்
வைக்கிறே மெண்ணையளே.

37 சின்னணைக் கன்னிமார்க்குக்—கருப்புத்
தெய்வத்துக் காடுவெட்டிப்
பொன்பேழை வைத்துப்பொங்
கலிட்டு முப்பூசை
போடுறே மெண்ணையளே.

38 கம்மல பட்டத்தாணி—யணையடிக்
கருப்பனுக் குத்தானே
செம்மைபெ றக்குட்டி
வெட்டிப்பொங் கலிட்டுச்
செய்யுறே மெண்ணையளே.

39 ஆலடிக் கருப்பனுக்கு—நயிந்தே
ஆடுவெட் டிப்பொங்கலிட்
டேலவே சாராயங்
கஞ்சா*ரொட் டியும்வைத்
திடுகிறே மெண்ணையளே.

40 பூமிக்கன் னிமாருக்குப்—பச்சை
போடுறே மென்றுசொல்லித்
தாமசஞ் செய்தல்ல
வோமழை தன்னைத்த
டுத்துக்கொண் டிருக்குதுபார்.

பி-ம். †வருந்தியே. ‡சோர். *ரொட்டிவைத்.

41 பவளக்கொ டியம்மன்—மனதாரப்
பருங்கடா வெட்டியிப்போ
சவரணை யாகவே
அந்தம்மன் கேட்டதைத்
தான்படை யுநயிந்தே.

42 விளாங்கோம்பைப் பெருமாளையும்—நயிந்தே
வேண்டியே கைதொழுது
பழம்பாக்கு வைத்துக்கும்
பிட்டுநை வேத்தியம்
பண்ணுறே மெண்ணையளே.

43 களைமிகுந் தருள்பொழிதா—மரைப்பாடிக்
கன்னிமார்க் குத்தானே
இளநீர்பச் சைப்பாளை
காதோலை சிற்றுடை
ஈந்திட்டோ மெண்ணையளே.

44 ஒடிக்காட்டுக் கன்னிமார்க்கு—மழையும்
உடனேயி றங்கவேதான்
வெடிப்பாகத் தெற்காகப்
பூசையும் போட்டுவி
ழுந்துகும் பிடும்களடா.

45 போதலைக் †கூட்டாற்றுக்—கருப்பணன்
புந்திகு ளிர்ந்திடவே
கோதிலாக் குட்டிவெட்
டிச்சாரா யம்ரொட்டி
கும்பிட்டு வையுங்கடா.

பி-ம். †குட்டத்துக்.

46 பாம்புவ ரைக்கன்னிக்கு—நயிந்தே
பட்டுச்சிற் றுடைவைத்துச்
‡சாம்பிராணி யுமிட்டுக்
கைக்கட்டுப் பவளமுஞ்
சாத்துறே பெண்ணையளே.

47 வலங்கையப் பன்தனக்கும்—இரட்டை
மருப்பிடாக் குட்டிவெட்டித்
துலங்கப்பொங் கலிட்டுக்
கள்ளுஞ்சுள் ளுஞ்சோறும்
சுத்தியே வையுங்கடா.

48 அந்தப்ப டிக்குப்பள்ளர்—கும்பிட்டே
அங்கேகு ரவையிட்டுச்
சிந்தைம கிழ்ந்துக
ளியாட்ட மாடிச்
சிறந்திடும் வேளையிலே.

9. வெறியயர்வேலன் நல்வர மளித்தல்.

இராகம் தோடி. ஆதிதாளம்.

49 இப்படிக்குப் பள்ளரெல்லாம்
தெய்வத்தைப்போற்றி—யங்கே
இருந்திடுஞ் சமயத்தில்
கருந்தும்பிபோல்

†மைப்படிவப் பெரியாள்மேல்
சன்னதம்வந்து—வெகு
மழைதந்தோ மென்றுசொல்லிக்
களைதீர்ந்தார்கள்

பி-ம். ‡சாம்பிராணியுருட்டுக்கைக்கட்டுப் †'மைப்படியும்'

கொப்பரைச்சா ராயத்தை
ரொப்பக் குடித்து—வெறி
கொண்டுதலை சுற்றவிழி
ரெண்டுஞ்சிவக்க

சுப்ரமண்யன் விசையகிரி
வேலச்சின்னேவன்—‡பாடும்
துய்யபள் ளேசல்பாடிப்
பையவேவந்தார்.

10. மழைக்குறி யோர்தல்.

கலிப்பா.

50 *தேநிலத்தில் வளம்பெருகத் தீனர்மனங் களிப்பேறப், பூநிலத்திற் சிவகிரியான் பூசைநிறைவேறிவளர், கோநிலத்திற் பள்ளர்வளங் குடும்பமெலா மீடேற, மாநிலத்தில் விளைவேற மழைக்குறியுண் டாகியதே.

சிந்து.

இராகம்:—காம்போதி. அடதாளச் சாப்பு.

51 கொங்கு மின்னல் ஈழ மின்னல்
கூடி மின்னுதே—யொரு
கோடி வானம் பாடி மழை
தேடி யாடுதே

எங்கு மேகீழ் காற்ற டித்துச்
சங்கை யில்லாம—லிப்போ
ஏற்ற முள்ள †கொம்பு சுற்றிக்
காற்ற டிக்குதே

பி-ம். ‡'சொன்ன' *'தேனிலத்திலே வழமைத்தீனர்'
†கொம்பு சுற்றிக் காற்றடித்தல் - காற்றுத் திசை யறியொணு வண்ணம் குழறிக்குழறி யடித்தல்.

பங்கத் திஞல் தன்வ ளேயை
நண்ட டைக்குதே—கங்கு
பட்டம்பக லிலேசுற்றி
வட்டம் போடுதே

துங்கச் சந்த்ரன் பரி வேடம்
போட்டி ருக்குதே—எறும்பு
துழனியோடு ¶போர்வதைப்பார்
பழனிப் பள்ளீரே.

52 சண்மு கந தியணேகால்
கொல்வா யும்பார்க்க—நடுச்
சாமமதில் ஏமமதில்
நாமளே போவோம்

வண்மைச் சம்பைக் ‡கொங்கா ணியும்
சம்பா தியுங்கோ—வொரு
வள்ளம்ளண்ணெய் சம்பாதித்து
மெள்ள வையுங்கோ

திண்மை யுறப் பந்தத் துக்குப்
பழைய துணியும்—வேணும்
சீக்கிரமாய்ச் சம்பாதியும்
சாக்கி ரதையாய்

தொன்னே மரந் தெப்பங் கட்டத்
தன்னிக்க வேணும்—இப்போ
சுளுந்துக்கம்பி லிருநூறு
வளர்ந்த தாய்வேணும்.

பி-ம். ¶ "போவதைப் பார்" எனவும் பாடம்.
‡ "கொங்காடையும்" எனவும் உண்டு.

11. மழைகாலூன்றல்.

கலிப்பா.

53 சேலூன்றும் பொய்கைச் சிவகிரியான் சந்நிதிமுன்
பாலூன்று மயிலாடும் பாரையின்மேல் மயிலாட
†வேலூன்று மேழ்புனலை மேய்ந்துகருக் கொண்
டெழுந்து, காலூன்றி யேழுகிலுங் காலமுறை
காட்டியதே.

சிந்து.

இராகம்:—சௌராஷ்டிரம். மட்டியதாளம்.

54 தடையில் லாமலே சசிம ணுளனை
விடைகொண் டெழுந்து படியுங்கார்
சண்மு கத்துரை வேலி னுமின்னி
விண்மு கத்திளி லரியுமாய்த்
தொடையில் விசைய கிரிச்சின் ஞைவய்யன்
கொடையைப் போலிரு வரையின்மேல்
சொரிந்த நளினத் தயனு மாய்ப்புனல்
விரிந்த சடிலச் சிவனுமாய்ப்
படைவி ழிக்‡கடை யரியு மாயன
நடையிற் றளருங் *கமலையாய்ப்
பதுமக் கலைமின் மடந்தை யாய்வெகு
புதுமைக் கிடமு மாகியே
திடமுற் றபுய சயில ¶வேடுவர்
படைவில் லுக்கிணை யாகவே
தேவ ரிந்திர தனுசு விளங்கப்
பூவு லகங்கள் செழித்தவே.

பி-ம். †வேலூன்றியெனபுனல். ‡கடையுமானன்.
*கலையாயப். ¶வேடர்.

12. வெள்ளம் வரவு.

குறிஞ்சியாறு.

கலிப்பா.

55 நாகநக மேலமர்ந்த நாதன் ||சிவகிரிவாழ் மோகனமின் கொங்கையின்மேல் முத்தாரம் போல் விளங்க, வாகனகன் விசையகிரி வாக்குப்ர தாப மென்னப், பூகனகத் தருவையது பொருந்திவெள்ள மாகினதே.

சிந்து.

56 துறையிற் சிதறி விரவி யேதட
வரையைக் கிழியப் பரவியே
துடியிற் குறிஞ்சி வனத்தி லேபுகுந்
தடியிற் குறிஞ்சிப் புனத்திலே

திரையை மோதிப் பெருகி யேயிரு
கரையை மோதித் திருகியே
தினைப்பு னத்தையு நிரவி யேவொளிர்
†கனற்பு னத்தையு நிரவியே

க்ரிய குறவர் பரணை யுமவர்க்
குரிய குடிலம் பரணையுங்
கானக் களிறு மயிலை யுமெடுத்
தேனக் களிறு மயிலையும்

முருக ரைப்போற்றி நாகத் தைத்தடிந்
திருக ரையிற்புன் னாகத்தை
முறித்துச் சாடிப் பாலை நிலத்தைக்
குறித்துத் தேடி நடந்ததே.

பி-ம். ||சிவகிரிபரவு. †கனற்புனத்தை - கன்னற்புனத்தை.

பாலையாறு.

கலிப்பா.

57 விண்மணியிற் பொன்மணியாம் வீரகண்டா மணி புனைந்து, வண்மணிசேர் சிவகிரியில் வாழு நவமணி யாம், பெண்மணியா மயிலினங்காள் பேடைக் குயிலினங்காள், கண்மணியாள் போனவிடங் காட் டுவீர் காட்டுவீரே.

சிந்து.

58 சுடுசு ரத்திரு கள்ளி யுமனல்
படுங்குள் ளிச்சருங் கள்ளியுஞ்
சுரத்து வேலா முள்ளை யுமந்த
மரத்துப் பொந்து முள்ளையுந்
தடவிப் பிடுங்கி யாவை யுஞ்சிறு
வடிவ மாப்பொன்ன ராவையுஞ்
சமரி டும்வளைத் தடியை யுமதிற்
கமர்ப டுநிலத் தடியையும்
கடிக முருக்குஞ் சினத்தை யுமதிற்
படிந்து கதிக்குஞ் சினத்தையும்
கறையா னெறும்புச் செலவை யுமதின்
மறவர் வாழ்மரச் செலவையும்
அடியொ டுதாவி மோதி யேயெங்கள்
வடிவே லர்பத மோதியே
அரிய பாலை வனத்தைக் கடந்தே
உரிய முல்லையிற் பாய்ந்ததே.

முல்லையாறு.

கலிப்பா.

59 வாசவெள்ளத் தோன்பணியும் வடிவேலன் மைத்து னன்வேள், †பூசல்வெள்ளத் தாலுடலம் பொறுக்க முடியாதே, பேசீவெள்ள முத்தனையா பெண்ணரசி கந்தரமும், ஆசைவெள்ள ‡நீச்சென் னரையளவு மாகினதே.

பி-ம். †'பூசைவெள்ளத்' ‡'நீச்சாயென்'

சிந்து.

60 முல்லைக் கொடிதத் தளிக்க வேயதில்
குல்லைக் குமெத்தத் தளிக்கவே
மோதித் தயிர்சேர் கடத்தை யுந்தளிர்
சீதக் கவின்கோங் கடத்தையும்

மல்லிகைப் புதையுஞ் சமிதை யுமதில்
இல்லிற்கு டத்தில்வைத் தமுதையும்
வாரிச் சுருட்டிக் கவினத் தைநுரை
பாரித் †தென்புரக் கவினத்தைக்

கொல்லை யில்நடுந் தறியை யுமெடுத்
தொல்லையும் புகப்பத் தறியையுந்
குலவி வேணுக் குழலை யும்பட்டி
யுலவி மாப்பொறுக் குழலையுந்

தொல்லைத் தாம்புக் கயிற்றை யுமூரல்
‡கல்லைச்சு வறிலங் கயிற்றையுந்
துலங்கு மேருவை நெருக்கி யேவெள்ளம்
இலங்கு மருதம் புகுந்ததே.

மருதத்தாறு.

கலிப்பா.

62 மானவதி யாகும்வள்ளி மகுணன் சிவகிரியான்
கானவதி தோறலைந்து கவலைப் படுவேனோ
பானவதி கயல்நீந்து பவளக்கால் நாராயே
நானவதி படுவதையென் னாயகியோ டுரைப்பாயே.

பி-ம். †'தென்புரற் கவினத்தை'. ‡கல்ல எனவும் பாடம்.

சிந்து.

62 மருத நிலத்திற் சாடி யேகயல்
பொருத வுஞ்சுழிச் சாடியே
*வாழை யுமரிச் சுனத்தை யும்பூகப்
பாளை யுமரிச் சுனத்தையுங்

கரியெ னவுழும் பகட்டை யுமுத்துக்
குரிய குடிலம் பகட்டையுங்
கழித்துச் சாலிப் பணையை யுமுத்துக்
கொழித்துச் சாலிப் பணையையும்

இரதி வேள்கரக் கரும்பை யுநளி
குருமு ருகனார் கரும்பையும்
ஈந்து கதலித் தண்டை யும்புனல்
மேய்ந்த கதலித் தண்டையும்

அரிக்க †திரையே சுருட்டி யேபயிர்
அரிக்க திரையே சுருட்டியே
அறுமு கன்றன்னைப் பணிந்து மேவெள்ளம்
மறுகு நெய்தலம் புகுந்ததே.

நெய்தலாறு.

கலிப்பா.

63 மனுபதியை மாமனெனும் வடிவேல ரைப்போற்றித்
தனுபதிவேள் பூங்கணையிற் றன்மெலியா மற்காமம்
எனுபதிநீங் கிப்புவியி லிச்சித்த பெண்களையும்
அனுபவியா ‡தார்சனன மாண்சனன மாகாதே.

பி-ம். *'வாளையுமரிசனத்தையும் பூகப்பாளையுமரிசனத்தை
யும்' †திரையைச். ‡தார்களுக்கு.

சிந்து.

64 கடினத் திடுமுப் பளத்தை யுமதிற்
படிவுற் றிடுமுப் பளத்தையுங்
களரு படியி லவண முமெடுத்
தளறு சேர்கட லவணமும்
வடிவு றுஞ்செங்கா ஞரை யுங்கமழ்
புடைவன் னச்செங்கா ஞரையும்
வாரிச் சுருட்டி வலையொ டும்புனல்
பூரித் துவர வலையொடும்
இடிக *ரைத்தள்ளி யறுத்த லுஞ்சற்று
மடிவி லாக்கொடைப் பொருத்தலு
மேதிச்சு ¶ழலினீ ராறு டன்புகழ்
‖பூதிப்பச் சைப்பா லாறுடன்
தடமி லகிய வரத்தா றுமுதல்
அடைவா யாருறு †மோராருய்ச்
சண்முக நதியும் பெருகி வார
தகைமை பாரும் பள்ளீரே.

13. ஆற்றுச்சிறப்புக் காண்டல்.

கலிப்பா.

65 பூசித்தாள் சிவகிரியிற் புங்கவனுர் தன்பதத்தை
நேசித்தாள் முத்தணிந்தாள் நீர்ப்பவளந் தந்தேயாழ்
வாசித்தாள் வேண்டி வணங்கினு ளென்மீதில்
ஆசித்தாள் பின்னு மரைப்பணந்தந் தாளிலையே.

பி-ம். *ரைத்தண்ணியருந்தலுஞ்சற்...........பொருந்தலும்.
¶ழலினுலாறுடன் †நூறாருஞ். ‖பூதியும்பச்சைப்.

பாட்டு 64:—மேதிச்சுழல் - எருமைக்கேணி. ஈராறு - கல்வாறு, காஞறு. பூதி - பொருந்தலாறு. பச்சையாறு, பாலாறு, வரத்தாறு. இவ் வாறுகள் ஆறுங் கூடியே சண்முகநதி யாகிறது.

சிந்து.

66 அரிய நெய்தலைத் தாண்டி யேசிவ
கிரிமு ருகனை வேண்டியே
ஆழ்க டல்வாயைக் கிழிக்க வேபரந்
தேழ்க டலிற்போய்க் குழிக்கவே
பெரிய குரவை யயிரை யுழுவை
பெண்ணை பண்ணை சாளைமீன்
பெருந்த லைக்கருங் கண்ணி யவுரி
பெருக்கை துதிக்கை மூக்கைமீன்
பரவை பசலை திருக்கை வாளை
பயிந்தி கூனி மயிந்திமீன்
படலி கெளிறு ¶மணலை யாரால்
பாசிக் கொத்தான் தேளிமீன்
சரியும் வாளை கோளை பனைசை
தான்துள் ளிவிளை யாடவே
சண்முக நதியும் பெருகி வார
தகைமை பாரும் பள்ளீரே.

கலிப்பா.

67 பதலைச் சிவகிரியின் பண்ணவனை யேபுகழ்ந்து, குதலை மொழி முத்தேயுன் கூர்விழிவேல் பட்டபுண்ணில், கதழ்முலைப்பொட் டணத்தையொத்திக் காமநோய் தீர்ப்பதற்குன், இதழமுதச் சஞ்சீவி யீந்தாற் பிழைப் பேனே.

சிந்து.

68 விசையன் தவசு பண்ணி யும்†வர
மிசையும் வராக கிரியின்மேல்
மின்ன லுடனே பொழிந்த மழைநீர்
சன்னல் பின்னலு மாகியே

பி-ம். ¶'மணலி' †வரமிசையின்.

‡திசைதோ றுஞ்சத்த நதிய ளென்னவே
திரண்டு *கூடிய வெள்ளத்தில்
செங்கணீ ராட்டுப் பசலி கசலி
செள்ளை சள்ளை பொத்திமீன்

இசைசே ரும்விண் ணி லெண்ணெய் மீன்முதல்
எரிகண் ணன்கரை வாசமீன்
இதுமு தலான மீன்க ளுங்குதித்
தெதிரேற வையா புரியிலும்

சசியெ னத்தண்ணீர் பெருகி மறுகாற்
றண்ணீர் வயல்தொறுந் தாவவே
சண்முக நதியும் பெருகி வார
தகைமை பாரும் பள்ளீரே.

14. பண்ணைத் தலைவன் வரவு.

கலிப்பா.

69 கசாதிகளுஞ் சேருங் காலணைகொல் வாய்குளங்கள்
உசாவிடத்தண் ணீருமெங்கு மோடிப் பெருகிடவே
நிசாசரரை வென்றருளு நித்தன் சிவகிரியான்
விசாகனூர் பண்ணை விசாரிப்பான் வந்தானே.

பி-ம். ‡"திசைசேருஞ்" சத்த நதிகளாவன:—
1. கங்கை. 2. யமுனை. 3. சரச்சுவதி. 4. நருமதை. 5. காவேரி. 6. குமரி. 7. கோதாவரி.
*"கூய" எனவுள்ளது.

பாட்டு 66ல் பெரியகுரவைமுதல் பனசையீருகவும் பாட்டு 68ல் செங்கணீ முதல் வாசமீன் முடியவுமுள்ளன மீன்களின் பெயர்கள்.

சிந்து.

இராகம் நாகவராளி. ரூபக தாளம்.

70 மூளிக் காது மூரலிட்ட
தாழி வயிறுங்—கட்டை
மொட்டைமீசை யுங்கருங்
குட்டைக்கழுத்தும்

பூளை யடைந்த கண்ணு
மூளை நாசியும்—பெரும்
போத்துரலை யேநிக
ரொத்தவிடையும்

ஊளை வாயுந் தலையிலே
மோளை மயிரு—மஞ்சி
யொத்தநரை யுஞ்சுரை
வித்துப்போற்பல்லும்

கேளிக் கையாய்ப் பேசிப்புல்லைக்
காளை யைப்போலே—முரு
கேரனைப்பார்த் துப்பண்ணைக்
காரனார்வந்தார்.

71 வந்த பண்ணைக் காரன்முன்பு
சந்தோ சத்துடன்—நல்ல
வட்டமிட்ட கோழியொரு
பெட்டியவளும்

பந்தி யாக வைத்துநின்று
வந்தனை செய்தே—எங்கள்
பண்ணைக்காரத் தேவரீரைக்
கும்பிடுகிறோம்

†மந்தி வாயெம் மாண்டவரைக்
கும்பி டுகிறோங்—கீரை
மத்துப்போலத் தலையாரைக்
கும்பிடுகிறோம்
தொந்தி வயிற் றுண்டவரைக்
கும்பி டுகிறோம்—............
....
....

72 கும்பிட் டபள் ளியர்க்குளே
குமரி யாரென்று—மெள்ளக்
கூர்ந்துபார்த்துச் சுவற்றின்மேல்
சாய்ந்திருப்பாராம்
‡தம்பி யின்பெண் சாதியென்று
செய்பி மகளைப்—பாக்குத்
தாடியென் றவள்மேலே
ஓடிவீழ்வாராம்
வம்புந் தும்பும் பேசித்தடிக்
கம்பி னலேயே—வீரி
மார்பிற்குத்தி யென்னுடன்பிர
தாபியென்பாராம்
சொம்பி மூத்த பள்ளிக்குத்தான்
ரொம்பச் சொல்லியே—புகை
சுத்தித்தரச் சொல்லிவாங்கி
வைத்துக்கொள்வாராம்.

73 தள்ளி நில்லா யென்றேயொரு
பள்ளி யைப்பார்த்துக்—கண்ணுற்
சன்னைகாட்டிக் களத்தில்வா
பின்னையென்பாராம்

பி-ம். †'மந்திவாயாண்டவரை' ‡தம்பிபெண். பாட்டு 71 கடைசியடியின் பிற்பாதி கிடைத்த பிரதிகளில் இல்லை.

முள்ளிக் *காய்கள் கொண்டுவராக்
கள்ளி நீபோடி—யென்று
மூளிமகள் காத்தியைப்போய்க்
¶கூளிகொள்வாராம்

கள்ளுக் குடித் தவர்போலே
துள்ளித் துடித்தே—யொரு
காலைத்தூக்கி நாச்சிமடி
மேலேவைப்பாராம்

குள்ளி மக ளாமிளைய
பள்ளி யைப்பார்த்தே—யுன்றன்
குடும்பனெங்கே யென்றதட்டி
யிடும்புசெய்வாராம்.

15. மூத்தபள்ளி முறையீடு.

கலிப்பா.

74 வள்ளிமயி லான வனக்கொழுந்துக் காசைகொண் டோன், வெள்ளிலைவேள் சிவகிரியில் வேலர்பண் ணைப் பள்ளருக்குள், கள்ளனிவ னென்றுபண்ணைக் காரனொடு மூத்தபள்ளி, பள்ளன்மனக் கள்ளமெல் லாம் படிப்படியாய்ச் சொல்லுவளே.

சிந்து

இராகம்:—சங்கராபரணம். அடதாளச்சாப்பு.

75 குத்திரப் பள்ளன்
சித்திரங் கேளாய்கைக்
கோலுங்கை நீண்டான்
காலணை பாரான்

பி-ம். *காய்கொண்டுவந்த. ¶கோளி.

எத்தனை நாளும்
புத்திசொன் னாலுங்கண்
ணேறிட்டும் பாரான்
சோறிட்டா லுண்ணான்

முத்தியை வைப்பு
வைத்துக்கொண் டானென்மேல்
மோட்டுப்பள் ளியை
வாட்டுக்கு வைத்தான்

சித்திரை மாதம்
பத்துப்ப சுவிற்றுச்
செட்டிக்குக் கடன்
கட்டினா னண்டே.

76 வள்ளத்தைப் பனங்
கள்ளுக்கு விற்றான்
வளவைச் சுற்றுவான்
உழவையும் பாரான்

பள்ளனு மாட்டை
வெள்ளென வேவந்து
பட்டி திறந்து
விட்டிட மாட்டான்

கள்ளியி னைய
பள்ளியின் வீட்டைக்
காக்கப் போவான்வ
யல்காக்கப் போகான்

பள்ளேச லுக்குங்
கள்சாரா யத்துக்கும்
பத்தெரு தையும்
வித்தான்கா ணண்டே.

16. இளையபள்ளி முறையீடு.

கலிப்பா.

77 கொங்கைமத யானையெனுங் குஞ்சரியைச் சேர்ந்தரு ளும், புங்கவனூர் சிவகிரியிற் புனிதர்பண்ணைக் கார னுடன், †சங்கையின்றிப் பள்ளனையுந் தன்வீட்டி லேயொளித்தே. எங்கேயோ போனனென் றிளைய பள்ளி கூறுவளே.

சிந்து.

இராகம் நவரோசு. ஆதிதாளம்.

78 உட னுக்குச் சுத்த மில்லை
என் றிருந் தபள் ளனை
உடனேயே மூத்தபள்ளியும்
விடி யக்கா லமெ மூப்பி
யணை கொல்வாய் பார்த் துவா
வென்றுவிள்ள வேபோனன்
அடி யாளு படுப் பில்நெ
ருப் பிட்டுக் கஞ்சி காய்ச்சி
அருந்தின தில்லையும் மானே
நடு வாற்றி விறங் கிப்போ
கையி லென்ன மோசங் கள்
நடந்ததோ வறிந்ததில் லேயே
வடி வாய் மூன் று நாளா
கியும் போன பள் ளனே
வரக்காணேம் பண்ணையாண்டே.

79 அப்ப டிக்கு மொருகாரி
யம்பள்ள னுக்கானல்
அடியாள்ச ரீரம்வைத்திரேன்

பி-ம். †சங்கையில்லாப்;

மைப்படி யும்பொ ழில்சூழ்வை
யாபுரிக் குளத்திற்போய்
மதகைத்தி றக்கணுமென்றே
எப்ப டியோ மூக்குளித்
தாஞே வந்த வேளையில்
என்னமோ சங்கள் வந்துதோ
செப்பி னேன்தே வீர்சித்த
மென்பாக்கி யங்குமரன்
செயலையறி யேன்கா ணுண்டே.

17. பண்ணைத் தலைவன் இளைய பள்ளியை உரைப்பல்.

கலிப்பா.

80 உள்ளுறப்பள் ளனைவீ ட்டி லொளித்துவைத்துக் கொண்டுமிப்போ, விள்ளுருய் மூத்தபள்ளி விண் டதுமெய் யாச்சுதடி, கள்ளிநீ யென்றுபண்ணைக் காரனுமே †தென்பழனிப், பள்ளியைக்கோ வித்த மட்டிப் பதைபதைத்து ‡விள்ளுவனே.

சிந்து.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை. ஆதிதாளம்.

81 மட்டிப் பேச்சைப் பேசியடி
ஒட்டில்கர ணஃபோடுருய்
கெட்டி யாச்சு தென்பழனி
நட்டணைப்பள்ளி.

82 வீட்டி னிற்பு ¶குந்தமுதைப்
போட்டிடுவே னதற்குமுன்
காட்டி லோடிப் பள்ளனையுங்
கூட்டிவாகள்ளி.

பி-ம். †இளைய. ‡நின்றுனே. ¶‘குந்துமுதை’.

18. பள்ளன் வெளிப்படல்.

83 அந்த வகை கேட்டுப்பள்ளன்
சிந்தை நொந்து கையிலஞ்சந்
தந்து பண்ணைக் காரன்காலில்
வந்துவிழுந்தான்.

19. பண்ணைத் தலைவன் பண்ணைச்செயல் வினவல்.

84 விழுந்த பள்ளனையும்பார்த்தே
எழுந்தி ருடா வென்றுசொல்லிக்
கொழுந்து *வெற்றி லையும்பாக்கும்
நெகிழ்ந்து மளித்தான்.

85 கத்த னாழி யத்துக்குநீ
புத்தி யாய்ந டந்துகொண்டால்
அத்த னைக்கும் வாழ்வுண்டென்று
புத்தியுஞ்சொன்னான்.

86 †தன்ன மையாய்ப் பள்ளனைப்பார்த்
திந்நே ரத்தில் பண்ணைக்காரன்
மன்னன் வேலன் பண்ணைச்சேதி
என்னடாவென்றான்.

20. பள்ளன் பண்ணைச்செயல் கூறல்.

கலிப்பா.

87 வெல்லுஞ் சிவகிரியில் வேலர்பண்ணைக் காரனுக்கு
நெல்லுவகை மாட்டுவகை நீண்டகொழுக் கொண்டி
வகை, நல்ல கலப்பைவகை நகத்தடியு மேழிவகை,
‡வல்லபரம் பும்பள்ளன் வகைகண்டு சொல்லுவனே.

பி-ம். *பாக்கும் வெற்றிலையும். †'தன்னுண்மையாய்ப்'.
‡'மல்லுலவும் பரம்புவகை செலவு சொல்லுவனே'.

சிந்து.

இராகம் யதுகுல காம்போதி. அடதாளச்சாப்பு.

88 செலவான நெல்லைக்
கேளுமை னல்வாரி
சிவகிரி வேலர்
சத்திக்குள் ளாச்சு
வலிமைசெய் விசைய
கிரிவேலச் சின்னவன்
வங்கிநா ராயண
னைக்கை கொண்டான்
சலிகைசெய் தேயிடைக்
காடான்ப ரந்து
தனியே போனது
மனியாய மையோ
புலையரா கியவு
லோபியர் வீட்டிற்
புழுதிய டைந்து
போச்சுகா ணண்டே.

89 மருவிய ராம
பாணமெ திர்த்தோரை
வாளனை வாங்குந்
தண்ணீரை வாங்கும்
விரவிக்கல் லாற்றில்
கல்லுண்டை மெத்த
விழுந்ததே யினியும்
பயிரிட லாமோ
பரிவுசேர் பெண்க
ளுக்குக்கோ தும்பைப்
பாசி யானதால்
அதனைக்கை விட்டேன்

சுருணைவா ரிகதிர்
தன்னையும் வாரிச்
சும்மா தானிருக்
காதுகா ணுண்டே.

90 அழகிய மணவா
ளனிலத் துக்கே
யாகாமல் வாரிக்
குள்ளாகிப் போனான்

கழனிசேர் சோலைப்
பூம்பாளை யெல்லாங்
கடம்பன் கமுகுத்
தோப்புக்கே காணும்

வளமைசேர் வையா
புரிக்குளத் தில்லே
மதகடி யிற்செந்
தாழைபயி ராச்சு

இளகிய குலைவா
ழைநெல் லரிசி
யிருக்கா ததுவு
நமக்கேகா ணுண்டே.

91 இந்தவ கையிலே
பட்டடை நெல்லில்
எட்டிலட் சஞ்ச
லகைநெல் லாச்சு

பைந்தமிழ் சேர்கி
வகிரியா னுக்குப்
படித்தரத் துக்கோர்
ஆயிரஞ் சலகை

தந்தருள் சுற்றுக்
கோவிலுக் கைந்நூறு
சலகைநெல் பெரிய
வள்ளத்தா லீந்தேன்

விந்தைசேர்ந் தருளெட்
டுச்சத்தி ரத்துக்கும்
வேண்டின நெல்லை
யீந்தேன்கா ணாண்டே.

92 எங்களி டும்பன்
படித்தரத் துக்கே
எண்பது சலகை
நெல்லுமே யீந்தேன்

பொங்குஞ்சொந் தக்கு
ராவடி வேலற்கும்
புனிதம தாகிய
சிவலிங்கத் துக்கும்

அங்கெழுந் தருளுஞ்
சுப்பிர மணியற்கும்
அன்றாடப் பூசைப்
படித்தரத் துக்கும்

இங்கித மானபு
ளுகுச்சம் பாநெல்லில்
இருநூறு சலகை
ஈந்தேன்கா ணாண்டே.

93 திருவாவி நன்குடி
வேலவ ருக்குச்
செலவுக்கு நூறு
சலகைநெல் லீந்தேன்

பெரியநா யகித்தாய்
படித்தாரத் துக்குப்
பெரியவள் ளத்தா
லிருநூறு சலகை

கருதிய ராயப்
பெருமாள்த னக்கும்
கயிலாய நாதர்
படித்தாரத் துக்கும்

இருநூறு சலகை
நெல்லுஞ் செலவாச்சு
இன்னுஞ் செலவைக்
கேளுங்கா ணண்டே.

94 எங்களி லட்சுமி
நாராய ணனுக்கே
எழுபது சலகை
நெல்லுமே போகும்

பொங்கஞ்சேர் பாதி
ரைப்பிள்ளை யாருக்குப்
பூசைக் கைம்பது
சலகைநெல் வேணும்

அங்காளம் மன்மாரி
அம்மன்ற னக்கும்
ஐம்பது சலகை
நெல்லுமே போச்சு

திங்கள் சூரிய
னிதுமுத லாகிய
தெய்வங்க ளுக்குநெல்
ஈந்தேன்கா ணண்டே.

95 தூரிநாச் சிமார்
அழகுநாச் சிமார்
துற்கையம் மன்†னெட்
டாலம்ம னுக்கும்
ஏரிநாச் சிமார்
‡பேரர்வு டையார்க்கும்
எங்கள்வை யாபுரி
யீச்சுர னர்க்கும்
காருநட் டாற்றுக்
கன்னிமா ருக்கும்
¶கணப்படி ராயன்
படித்தரத் துக்கும்
சூரியச் சம்பா
நெல்லிலே நானூற்றுத்
தொண்ணூறு சலகை
ஈந்தேன்கா ணண்டே.

96 உலவுஞ்சண் முகநதி
விசையவே லாயுதன்
உதவுங்கா சிவிசு
வேச்சுர னுக்கும்
இலகுமச் சுதநா
ராயண னுக்கும்
எங்கள்சண் முகநதி
வேலவ னுக்கும்
துலங்கன்ன பூரணி
விசாலாட் சிக்கும்
துய்யசண் முகநதிக்
கணபதிக் கும்மே

பி-ம். †"னெட்டாலம்மன்" ‡'பிரவிடைநயினர்க்கும்'
¶'கணப்படியார்'

தலையுதி ரிநெல்லி
லேலையந் நூறு
சலகைநெல் லையுமீந்
தேன்கா ணண்டே.

97 இங்கிலுண் டானகோ
யிற்படித் தரத்துக்(கு)
எப்படிக் குமமைத்
துக்கொள்ளு வேளுன்
துங்கனு கியசிவ
கிரிவேல வற்குச்
சுதனுக வந்த
குமாரச்சின் னேவன்
பிங்கன்வி சையகி
ரிவேலச் சின்னேவன்
பிராமண போசனத்
†துக்குத்தி ருத்தியாய்க்
குங்குமச் சம்பாநெல்
கேட்டகேள் விக்கெல்லாம்
‡கொடுத்துவ ரல்பிர
யாசைகா ணண்டே.

மாட்டுவகை.

கலிப்பா.

98 பாட்டைச் செலவழித்த பாவலனுக் காளாய்த்தன்,
கூட்டைச் செலவழித்த குழந்தை யெனுங்குழகன்,
காட்டைச்செல வாக்குபண்ணைக் காரனோடு பள்ளன்
மெள்ள, மாட்டுச் செலவையெல்லாம் வகைவகை
யாய்க் கூறுவனே.

பி-ம் †'துக்குத்தானே' ‡'கொடுப்பது பிரயாசங்கா'

சிந்து.

இராகம் யதுகுல காம்போதி. அடசாப்புதாளம்.

99 ஊரெங்கும் பார்த்தாலும்
ஒற்றைக் கொம்பன்
உலவாம லேவழி
தோறுமி ருக்கும்
மேருவின் சார்பில்
நெட்டைவா லான்போய்
விருமப்பட் டத்துக்
கின்னமி ருக்கும்
பாரிலே காணம்
நெடுமறை யான்றனைப்
பார்ப்பா ரென்று
பலபேரும் பார்ப்பார்
காரிகூன் மயிலை
பழனிச்செட் டிக்குக்
கருதிய வாகன
மாச்சுகா ணுண்டே.

100 முயங்கிய பசுக்காத்
தானுமே கெருட
முகவன்மேற் கொண்டே
அலையுதே யின்னம்

பாட்டு 100. பசுக்காத்தான்—கிருஷ்ணன், செம்மறைக் காளை—வேதத்தலைவனாகிய சிவன், காலானுதை — கண்ணப்பன், காலாலருச்சித்தது. வெள்ளை யெருது—நந்திதேவர். கொம்பு—பார்வதி. மலை யிலே—கைலாச மலையிலே. காய்சடை விழுதல்— எருதுகளுக்கு தக்க பருவத்தில் நலம்பிடிக்கத் தவ றினதால் விரைக்கொட்டை முற்றிப்போதல். நலம்பிடித்தல்—காளைகளுக்கு விரை நசுக்குதல்.

மயங்கிவா டிநனிக்
காளையா னசெம்
மறைக்கா ளைக்காய்
சடைவிழுந் தாலும்
இயங்கும்†கா லாலுதை
பட்டுமே வெள்ளை
எருதாமக் காளை
மீதினி லேறி
வயங்கியே கொம்பைக்
காட்டிக்கொண் டின்னம்
மலையிலே வாழு
மதுதான்கா ணண்டே.

101 இப்படிக் காக
வேயநே கம்மாடும்
ஏகியே யெங்குந்
தொண்டாச்சு தையா
சுப்பிர மணியற்குக்
கறவைப்ப சுக்கள்
துய்யகா ராம்பசு
வைஞ்ஞா றிந்தேன்
அப்புரங் கயிலாச
நாதருக் கும்மே
அரியகா ராமடைப்
பெரியவ ளுக்கும்
ஒப்புச்சீட் டுக்கண்
டாப்போல்நா ருவையும்
ஓட்டிக்கொ டுத்துவிட்
டேன்கா ணண்டே.

பி-ம். †காலுதை.

கலப்பை, மேழி, நுகம்.

102 வளமிகுங் காலில்
முருகவே ளந்த
வள்ளிக்குக் கொழுகொம்
பாச்சுதிப் போது

கழனியை யேயுழுங்
கலப்பையெல் லாமரக்
கலப்பையா லே
சரக்கிட வாகும்

இளநீரோங் குஞ்சிவ
கிரிவேல வனுக்கே
இருகாதி லேவளர்
*ஒண்டிமுத் தாச்சுத்

துழனிசேர் துர்ச்சனர்க்
கும்பரம் பென்று
சொல்லினா †னுங்கை
விட்டேன்கா ணண்டே.

103 பொங்கமா கவேமே
ழியெல்லா மந்தப்
பூபால ரிடங்கை
சேர்ந்தேயி ருக்கும்

வங்கிவா ங்குமிர
ணியசூ ரனையும்
வகிர்ந்த சிங்க
‡நகமுமல் லாமல்

பி-ம். †'னுங்கை' ‡நகம் - நுகம். நுகத்தை நகமெனக் கூறல் இந்நாட்டு மரபு. *"கொண்டி"

இங்கேநம் மள்நக
மெல்லா நகமோ
¶இசையவே ழுப்பர்க்கு
வடக்கயி றீங்தேன்
துங்கஞ்சோ றதனில்
முழுகவே யெத்தனை
சோடிணை யில்லை
நமக்குக்கா ணண்டே.

21. வயலெருவைக்க ஆயரை யழைத்தல்.

கலிப்பா.

104 பண்ணைவிவ ரங்களையும் படிப்படியாய்க் கேட்ட பின்பு, எண்ணளவி லாநிலத்துக் கெருவைக்க வேணுமென்று, †துன்னுபண்ணை யாண்டகையுஞ் சொன்னபடி யேபள்ளன், திண்ணமுட னையர் மனை தேடி நடந்தானே.

சிந்து.

105 திட்டமுடன் சிவகிரிச் செவ்வேள்பண்ணை புரமேற்ற
மட்டிலா வாடுகொண்டு வருவேன்கா ணண்டே.

106 என்றுசொல்லிப் பண்ணைக்கார னிடத்தில் விடைவாங்கிப்பள்ளன்
நன்றெனவே யாயர்மனை நாடியே போனன்.

22. ஆயர் வரவு.

107 போனவுட னையரெல்லாம் புகழ்ந்துபள்ளன் சொற்படியே, தானும்வாரேன் வாரோமென்று தங்கள் தங்க ளாடுகளும்.

பி-ம். ¶'இசையடொம்பர்க்கு' எனவும் பாடம் †'துண்ணமுடன் பண்ணையாண்டான் சொல்லிடப் பள்ள னுங்கேட்டுத்'

108 குட்டிகள்‡கு டாப்புகளுங் கொண்டுசேக ரித்துக் கொண்டு, பட்டிபோட விடைக்கோனுர் பரிவுடன் வந்தார்.

23. ஆயர் தம் பெருமை கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

109 பட்டைநா மங்க ளெங்கும்
¶பழுக்கவே போட்டி ருப்புக்
கட்டுசேர் தடியை வீசிக்
கையினிற் கடையால் கொண்டு
முட்டவே நரைத்த மீசை
முறுக்கியே துளவப் பாசி
சட்டமா யணிந்தே யாயர்
சகலருந் தோன்றி னரே.

சிந்து.

இராகம் துசாவந்தி. ஆதிதாளம்.

110 *பூதக்கோன் புரியாட்டைச்
சோதித்தே யொருபாம்பும்
புலியுங்காத் திருக்குது
கலிகண்டாய் குடும்பா
||யாதக்கோன் கிடைதானுஞ்
சீதத்தண் ணீருங்கொண்டே
யவனுட்டைக் §கண்டபாம்பு
துவைபட்டுச் சென்றதே

பி-ம். ¶'பருக்கவே' எனவுமுண்டு. *'பூதக்கோன் - தில்லையம்பலவானன். §கண்டபாம்பு - காளிங்கன். பாட்டு 110. பாம்பும் புலியும் - பதஞ்சலியும், வியாக்கிரபாதரும்.

†வேதக்கோன் கிடை‡கங்கை
பாதக்கோன் வயிற்றுக்குள்
மேவின தாவினி
யாவதென் குடும்பா
நாதக்கோன் சிவகிரி
ஆதிக்கோன் பண்ணைக்கே
¶நானடா வுரமேற்றுங்
கோனடா குடும்பா.

24. மூத்தபள்ளி சாடிகூறல்.

கலிப்பா.

111 இடையரெல்லாம் வயலதுக்கு ளேகியபின் பள்ளன் மெள்ள, அடைவுடனே யிளையபள்ளி யாள்வீட் டுக் கிடையானன், கடைவிழியாள் மூத்தபள்ளி கண்டுபண்ணைக் காரன்முன்பு, *வெடுவெடெனப் பள்ளனையும் வெகுண்டுமுறை யிட்டனளே.

சிந்து.

இராகம் புன்னாகவராளி. ஆதிதாளம்.

112 அச்சத்தை விடுத்தான்—இளையவள்
குச்சிற்போய்ப் படுத்தான்—நானும்போய்
அழைத்தாலும் வாரான்—வயல்விரை
முளைத்தாலும் பாரான்

பி-ம். †வேதக்கோன்—பிரமன். ‡கங்கைபாதக்கோன்—விட்டுணு. கிடைக்கொங்கை எனவும் பிரதிபேதம் உண்டு. ¶'நண்டானுறமேயென்றுங்கொண்டாய்'. *'விடவிடப் பள்ளனை யேசிவிழுந்து' என்பது பிரதிபேதம்.

கச்சைக்காய்ப் பள்ளன்—அவன்வெகு
||குச்சிரக் கள்ளன்—வேலைக்குக்
கழுப்பிணி செய்வான்—நானும்போய்
எழுப்பினல் வைவான்
பிச்சனை வெல்வான்—எனக்கொரு
§ஒச்சமுஞ் சொல்வான்—அவன்காலைப்
பிடித்தாற்கை நெரிப்பான்—இளையவள்
அடித்தாலுஞ் சிரிப்பான்
கச்சையுங் கட்டான்—வரவர
லச்சையும் விட்டான்—அடியாள்
கண்டதைச் சொன்னேன்—அவன்வெகு
வண்டன்கா ணுண்டே.

113 சத்தியத்துக் கதிரான்—இளையவள்
உத்தரவுக் கெதிரான்—குலுகைத்
தவசத்தை விற்ருன்—ஒருகாசுக்
கவகாச மற்ருன்
ஒத்தவன் வாழான்—நான்சொலும்
புத்தியுங் கேளான்—தயிரையும்
ஊத்தினு லடிப்பான்—இளையவள்
வார்த்தைக் குடிப்பான்
தித்திக்கு மாவான்—அடிக்குமத்த
ளத்துக்கு மாவான்—பணமெல்லாஞ்
சிந்தியே கெட்டான்—எனையிப்போ
†சந்தியில் விட்டான்
மெத்தக்கட் குடிப்பான்—அவன்காலை
நித்தம்போய்ப் பிடிப்பான்—பள்ளனை
விடியுங்காட் டியிலே—குட்டையில்
அடியுங்கா ணுண்டே.

பி-ம். ||குச்சித்ரக் கள்ளன் என்பது பிரதிபேதம்.
§"ஒச்சியம்" †மந்தையில்.

114 என்கையிற் சோறுங்—கசந்தவள்
தன்கையிற் சாறும்—இனிக்கு(து)
என்றவன் போனான்—அவள்மூலைக்
குன்றுக்கு ளானான்
தன்னையு மறந்தான்—வெகுநாளாய்
என்னையும் ‡துறந்தான்—என்வீட்டிற்
சளத்துக்குப் படுப்பான்—அவளுடன்
களத்திலும் படுப்பான்
பொன்னியைத் தொடர்ந்தான்—¶இல்லைவிட்(டு)
என்னையுங் கடந்தான்—எருமைப்
போத்துக்கு மிசைவான்—கோமாளிக்
கூத்துக்கு மிசைவான்
என்னையுங் குறியீர்—நான்சொன்ன
சன்னையு மறியீர்—பள்ளனை
ஈடுபட் டிடவே—குட்டையிற்
போடுவீ ராண்டே.

115 வெட்டிக்குப் பேட்டை—நல்லண்ணச்
செட்டிக்கு மாட்டை—பதினெட்டு
வெள்ளைக்குக் கொடுத்தான்—கொழுந்தியாள்
பிள்ளைக்கிட் டெடுத்தான்
*தெட்டியே விட்டான்—எனக்கிப்போ
ஓட்டிப்புண் விட்டான்—தன்னுடை
தேட்டையு மொழித்தான்—கோவலன்
பாட்டுக்கு மழித்தான்
வட்டவீ டெடுத்தான்—பணமெல்லாம்
கொட்டியே கொடுத்தான்—தன்வெகு
மானத்துக் கவளாம்—படுந்துயர்
ஈனத்துக் கிவளாம்

பி-ம். ‡மறந்தான். ¶'இல்லையென்று'. *தெட்டியே விற்றான்.

கிட்டத்திற் படுக்கான்—அவள்சேலை
கட்டிக்கக் கொடுக்கான்—என்னையுங்
கேலியுஞ் செய்வான்—அவனுமாய்
மாலன்கா ணண்டே.

116 பாணன்கைச் சுள்ளும்—ஈழுவச்
சாணன்கைக் கள்ளும்—கொண்டெட்டுப்
பசுவையும் விற்ருன்—†அவன்மனக்
கசிவையு மற்ருன்

பூணிக்கை யாலே—யவளுக்குக்
காணிக்கை போலே—பணமிட்டுப்
புடவையு மெடுத்தான்—திரும்பவும்
உடமையுங் கொடுத்தான்

ஏணிக்கு நேரான்—ஒன்றையும்
பாணித்துப் பாரான்—அவனுமென்
இளமையைப் பறித்தான்—அவளுடை
வளமையைக் குறித்தான்

ஊணுக்குக் கெட்டி—பள்ளனும்
ஆணுக்குள் மட்டி—பள்ளனை
ஊட்டத்து மயில்போற்—குட்டையிற்
போட்டுக்கொ ளாண்டே.

117 பூராயத் துடனே—வாங்கின
சாராயக் கடனும்—அவனுடை
புழைப்பிலே மிச்சம்—எனக்கிப்போ
துழைப்பது மச்சம்
பேராகப் பிழைத்து—வீணிலே
ஊராருக் குழைத்துத்—தேடியே
பேய்த்தண்ணீர்க் கிறைத்தான்—அவகப்பன்
கீர்த்தியை மறைத்தான்

பி-ம். †"அவள்மனக் கொசரையு"

தோராய மென்னக்—கொழுந்தியாள்
மாராயஞ் சொன்ன—வண்ணன்
சுவந்திர மென்றே—அஞ்சுபொன்
செவ்லைச்செங் கன்றைப்
‡பாராட்டிக் கொடுத்தான்—அவள்வீட்டிற்
¶சீராட்டிப் படுத்தான்—நீரேபோய்ப்
பார்த்திப்போ பிடித்துக்—குட்டையிற்
சேர்த்துங்கா ணண்டே.

25. பள்ளன் கிடைவைத்து வந்தான்போற் கூறல்.

கலிப்பா.

118 சித்தன் சிகைகிரிச்செவ் வேள்பண்ணை யாண்டகை முன், குத்திரமாய் மூத்தபள்ளி கூறியவ ளேகிய பின், ||மத்தன்சேய் வயலிலொரு வைப்பித்தே னென்றுபள்ளன், பொய்த்தமொழி கூறிவயற் பூபன்முன்பு சென்றனே.

சிந்து.

இராகம் துசாவந்தி. மட்டயதாளம்.

119 காத்தவ ராய நிலத்தி லேயும்
கன்னடி யப்பெரு மாள்வ யலிலும்
கீர்த்திசேர் பாதைப் பருக்க டியிலும்
கிடாவு றிஞ்சி நிலத்தி லேயும்
வாத்தியா ராத்தி யடியி லேயும்
மச்சவ டய்யன் நிலத்தி லேயும்
கூத்தன் கொடிக்கா லடியி லேயும்
கொண்டய்யன் கண்ட †நிலத்திலு மின்னும்

பி-ம். ‡பாராமற். ¶சீராடிப். ||மத்தசெயன். †'நிலத்திலும்'.

120 கருப்பங் கட்டை நிலத்தி லேயும்
காலாடி பூலா வடியி லேயும்
¶குறுங்குடி தாங்கி தன்னி லேயும்
கூறும்வா ழைக்கட்டை தன்னி லேயும்
திருத்திய புங்கடி தன்னி லேயும்
செழித்த புளியடி மாவ டியிலும்
*சிறப்புட னெருவைப் பித்தே னெங்கள்
திருமு ருகன்பண் ணையாண் டவரே.

26. பள்ளனைத் தொழுவின் மாட்டல்

கலிப்பா.

121 மன்றில்வடி ||வேலவனூர் வயலிலெரு வைப்பித்தேன் என்றுபொய்யைச் சொல்லவிளையபள்ளி யோடுறங் கிச், சென்றுவந்த §தென்னெனச்சீ றிப்பண்ணை யாண்டகையும், நன்றாச்சு தென்றுபள்ள னாணிடக் குட் டையிற்போட்டான்.

27. குட்டையிற் பள்ளனைக் கண்டு இளையபள்ளி புலம்பல்.

இராகம் சியானா. திரிபுடைதாளம்.

122 அந்த வகை யிளைய பள்ளி
அறிந்துபள்ளன் கிட்டவந்தே
இந்தவகை மூத்தபள்ளி
இத்தனைக்கோ பண்ணிவைத்தாள்
பந்த யங்கள் சொல்லி யந்தப்
படுநீலி செய்தகதை
உந்தன் மனந் தன்னி லேதான்
உடனேதா னறிவாயே.

பி-ம். ¶'கூறுங்குடி'. *'செயமாகவே யெருவைப்பித்தே னெங்கள்'. ||'வேலர்'. §'தென்னவென்று சீறிப்'.

123 வெளுத்த தெல்லாம் பாலா மென்றே
விருதாவி லவளைமெச்சி
வழுத்தி னையே யவள் தொழிலை
வரவரக்கண் டறிவாய்பள்ளா
அழுத்த மிட்டுப் பண்ணைக் கார
னவனிடத்தி லென்னசாடி
கொழுத்தி னளோ வுனக்கு மிந்தக்
கோலம்வந்த தறியாயோ.

124 புருச னையுந் தெய்வ மென்று
பூசிக்காத தொண்டியளை
ஒருநா ளும்மே வைத்தி ருக்க
வொண்ணுதென்ப தறியாயோ
மருவி னுளுந் துடியில் பெண்டீர்
மடிநெருப்பென் †றௌவைசொன்னுள்
குறைசெய் யோடு தூற்றும் பெண்டீர்
கூற்றுவனென் றறியாயோ.

28. மூத்தபள்ளி பள்ளனுக்குச் சோறு கொண்டுவருதல்.

கலிப்பா.

125 தென்பழனிப் பள்ளிசொன்ன சேதிகேட் டுக்குடும்பன், உன்மதிபோ ‡லேயவட்கெங் குண்டாகப் போகுதென்றே, அன்புமொழி ¶பேசியவ ளைய னுப்ப மூத்தபள்ளி, துன்புறுதன் பள்ளனுக்குச் சோறுகொண்டு வந்தாளே.

சிந்து.

இராகம் குறிஞ்சி. திருபுடைதாளம்.

126 எங்கள் பள்ளனைக்
குட்டையி லேபோட்
டிருக்குது நீர்சொல்லு—மையா

பி-ம். †'றௌவையார்'. ‡'உன்புத்திபோ'. ¶'யிளைய பள்ளி யனுப்பினபின்'.

எங்கள் அண்ணன்தெய்
வங்கள்செய் தானுமென்
றெனக்குக் கறியுடன்—சோறும்
†தங்கை யென்றுகொ
டுத்துவிட் டால்நானும்
தனித்துண் பதுஞாய—மல்ல
உங்க ளடியா
னுக்கீந்தாற் சோறும்
உண்பானோ சொல்பண்ணை—யாண்டே.

29. குட்டையிற் பள்ளனைக் கண்டு மூத்தபள்ளி கூறல்.

கலிப்பா.

127 தன்னைவழுத் திப்புகழ்ந்த தாசானு தாசனுக்கு,
முன்னவனாய் நின்றெதையு முடிக்குஞ் சிவகிரியான்,
செந்நெல்பண்ணைக் காரனுடன் ‡சேதிசொல்லி
மூத்தபள்ளி, ¶அந்நிலையிற் பள்ளனைக்கண் டவள்
*சிரித்துச் சொல்வாளே.

சிந்து.

இராகம் யதுகுலகாம்போதி. அடதாளச்சாப்பு.

128 மருந்துக் காரி மயக்கத்திற் சிக்கி
மதிம யங்கியே யென்னைக்கண் டப்போ(து)
எரிந்து விழுந்துமே பேசின தெல்லாம்
இப்போ நீயனு பவிக்கிறாய் பள்ளா
வருந்தி நான்சொன்ன தையுங்கே ளாமல்
வட்டில் வைத்தபக் கம்வாய்வைத் தாயே
பொருந்துந் தன்வினை தன்னைச்சுற் றும்விதி
பொய்க்கா தேடாவை யாபுரிப் பள்ளா.

பி-ம். †தங்கையிற் கொடுத்து. ‡சென்றனுப்பிக்கொண்டு. ¶அந்நேரம். *சிறிது.

129 கள்ளத் தனமி ருந்தாலு முன்னையுங்
காட்டிக் கொடுத்துக் கடக்க*நின் ருளே
கொள்ளி கொண்டு தலைசொரிந் தாற்போற்
கொண்டா யேதென் பழனிப்பள் ளியைத்
துள்ளி ன||மாடு பொதிசுமக் குமென்று
சொன்னப டிக்குச் சிக்கிக்கொண் டாயே
பள்ளஞ் சேர்கொப்பத் தானைபோற் குட்டையிற்
பட்டுக் கொண்டாய்வை யாபுரிப் பள்ளா.

130 மன்றி லிளைய குடிகொண்ட பேர்க்கு
வரிசை யோவரு மோபள்ளா கேளாய்
துன்று †மூளிவாய் மூதேவி யாமெனச்
சொல்வர் நாழிவாய்ச் சீதேவி யாகிடு
மென்று சொன்ன பழமொழி பொய்யோவுன்
இளைய ‡பள்ளியை மெச்சிக்கொண் டாயே
பன்றி யுடனே கூடின கன்றுபோற்
பழனிப் பள்ளியைக் கூடினுய் பள்ளா.

131 முட்டுண் டுகுனிந் தபிற காணும்
மோட்டுப் புத்தியை விட்டுக் கவரிமான்
கட்டுப் பட்டாற்போ லென்வார்த்தைக் குள்ளேநீ
கட்டுப் பட்டாலிக் காரியம் வருமோ
குட்டு மார்க்கத்தை விட்டுத்துன் மார்க்கங்
கொஞ்சத் தினங்கள் வருமாகை யாலே
சட்டம் விட்டம ரமனை யாரிடந்
தான்செல் லாதுவை யாபுரிப் பள்ளா.

பி-ம். *நின்றேனுன். ||வெருது. †"மூளிவாய் மூதேவியா மென்றுஞ்சொல்வர். நாழிவரச் சீதேவியாமென்று சொன்ன". ‡"குடியை"

30. குட்டை மீட்கும்படிசெய்ய மூத்தபள்ளியைப் பள்ளன் வேண்டுதல்.

கலிப்பா.

132 இப்படியே மூத்தபள்ளி யெடுத்துரைத்துச் சேதி யெல்லாஞ், செப்பநா ராசமெனச் செவிதன்னி லேநுழையத், தப்பிதஞ்செய் தேனீயுந் தான் பொறுக்க வேணுமென்று, கப்புத் தலைக்குடும்பன் கலங்கிப் புகல்வானே.

சிந்து.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை. அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

133 இதுவேச மயமெனே ரட்சி—புதுமதுர
இங்கித மொழிவை யாபுரிப் பள்ளி

அநுபல்லவி.

தன்கேடு பிறத்திக்குச் சூடு—மாச்சே
தானுடா தேபோனு ஞ்சதை யாடும்
வன்மமா யென்காலிற் போடுங்—குட்டை
மரத்தைவெட் டிநீக்கி மகிழ்ந்திப்போ கூடு (இ)

சரணங்கள்.

1 உன்னுடைய வார்த்தையைத் தட்டேன்—இனிமேல்
உன்னுணை யென்கொஞ்சப் புத்தியை விட்டேன்
இன்னமி லையகுடி கட்டேன்—நேற்றும்
இன்றும யங்கிநான் வெகுபாடு பட்டேன் (இ)

2 தயவென்மேல் வைத்திட வேணும்—இனிச்
சரியொத்த பள்ளர்கண் டால்மன நாணும்
கயவருக் கென்னமாக் காணும்—பண்ணைக்
காரனுக் கென்மீதிற் கவடிப்பாய்த் தோணும் (இ)

3 அடிக்கடி யென்னையே தொட்டுக்—கோவம்
ஆகாத டியுனக் கிந்தப்பு ரட்டும்
அடித்துப்பே சுவாயெந்தன் மட்டும்—நம்மள்
அரமனைக் காரிய முன்னாலே கிட்டும் (இது)

4 சிந்தைநொந் தேனடி கொல்லி—மலர்த்
தேனுக்கிணை யாகிய பூருவ வல்லி
யெந்தள வாகினுஞ் சல்லி—பேசி
என்னைவி டுவிக்க வேணுநீ சொல்லி (இது)

31. பள்ளன் கால் குட்டையைக் கழற்றும்படி பண்ணைத் தலைவனை மூத்தபள்ளி பரவல்.

கலிப்பா.

134 செஞ்சிலைவேள் போற்றுஞ் சிவகிரிவே லவரறியக், கெஞ்சினபள் ளனைப்பார்த்துக் கெலிப்பாக மூத்த பள்ளி, அஞ்சலென்றே யுன்சிறையை யான் தவிர்ப்பே னென்றுசொல்லிக், கஞ்சமுக னைபண் ணைக் காரன்முன்பு சொல்வாளே.

சிந்து.

இராகம் புன்னாகவராளி. சாப்புதாளம்.

135 ஐயாவொ ருவிண்ணப் பஞ்சொலக்
கேளுங்கா ணுண்டே—நானும்
அறியாத புத்தியிற் பரியாசம்
போற்சொன்னே னுண்டே
கையாரக் கண்டக ளவும்பொ
றுப்பீர்கா ணுண்டே—பள்ளன்
கஞ்சிகு டிக்கமாட் டாமற்கி
டக்கிரு னுண்டே.

136 தேடியி டும்பிள்ளை யல்லவோ
பள்ளன்கா ணாண்டே—இனித்
தேவரீர் சித்தமென் பாக்கியம்
யோக்யன்கா ணாண்டே
ஆடிகா லாவதி கோடைநா
ளாச்சுகா ணாண்டே—பள்ளன்
அல்லாமற் பயிரிடு வாருண்டோ
சொல்லுங்கா ணாண்டே.

137 தன்வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிட்
டேன்கா ணாண்டே—அது
†தான்சுடு மென்றத கைமைய
றியேன்கா ணாண்டே
என்வீட்டுப் பிழைப்புக்கி டக்கேடு
செய்தேன்கா ணாண்டே—மெத்த
எத்தனை யானாலும் பெண்புத்தி
‡பின்புத்தி யாண்டே.

138 சத்யமாய்ப் பள்ளன்மே லொருதோச
மில்லைகா ணாண்டே—நானுஞ்
சாராய வெறியிலே தப்பிதஞ்
சொன்னேன்கா ணாண்டே.
பத்தும்பத் தும்விசா ரியாமற்
சொன்னேன்கா ணாண்டே—பள்ளன்
பழனிப்பள் ளிவீடு—போறதாற்
சொன்னேன்கா ணாண்டே.

139 ஊர்க்குரு விமேல்ரா மபாணந்
தொடுப்பாரோ வாண்டே—எங்கட்
கும்மையல் லாமல்வே றேகதி
யுண்டோசொல் லாண்டே

பி-ம். '†சத்தியமாய்ச்' ‡'யீனங்காணாண்டே'.

ஆர்க்கிதஞ் சொல்லிவி டுவிக்கப்
போறேன்கா ணுண்டே—பள்ளன்
அறிந்தறி யாமற்செய் குற்றம்பொ
றுப்பீர்கா ணுண்டே.

140 மார்புவி ழுந்தால்வ யிறல்லோ
தாங்குங்கா ணுண்டே—உங்கள்
மனதறிந் துநாங்கள் நடக்கமு
டியுமோ வாண்டே
தாபந்தப் படுகிற பள்ளனை
விடச்சொல்வா யாண்டே—பள்ளன்
தானோடிப் போனாலும் நானும்பி
ணையல்லோ வாண்டே.

32. பள்ளன் வித்துவகை மாட்டுவகை கூறல்.

கலிப்பா.

141 சேல்விழியாள் மூத்தபள்ளி செப்பினதாற் பள்ளனை யும், ¶கால்மரங்கள் வெட்டிக் கனவரிசை செய்த பின்பு, வேல்முருகன் பண்ணை விசாரிப்பான் தன் னுடனே, வால்விரைநெல் வர்க்கமுடன் மாட்டு வர்க்கஞ் சொல்வானே.

வித்துவகை.

சிந்து.

இராகம் காம்போதி. ஆதிதாளம்.

142 சுருணைவாரி சுருணைவாலான்
மணல்வாரி—நெல்லும்
சூரியச்சம் பாநெல்லுஞ் சீரகச்சம்பா

பி-ம். ¶'கால்மரத்தை'.

கருங்குருவை பனைமுகரி
செந்தாழைநெல்லும்—சிறு
கத்தூரிச்சம் பாநெல்லுங் காடைக்கழுத்தான்.

143 பூசைப்பொட்டிச் சம்பாகார்த்
திகைச்சம்பா—வாசப்
புழுகுச்சம்பா முத்துச்சம்பா தேவன்சம்பா
வாசியானைக் கொம்புச்சம்பா
இலுப்பைச்சம்பா—நெல்லும்
வங்கிநா ராயணன்க லிங்கராயன்.

144 குத்தாரிம சப்புழுதி
இடைக்காடான்—நெல்லுங்
குங்குமச்சம் பாநெல்லு மொட்டன்சம்பா
சித்திரைக்கா லிவாலான்
அச்சுமுறித்தான்—நெல்லும்
சிறைமீட்டான் சித்ரவண்ணன் போரவண்ணன்.

145 கோதும்பை யழகிய
மணவாளன்—நெல்லும்
குலைவாழை கட்டைவாலா ளுகராயன்
காதிமேகந் திரைகொண்டான்
ராமபாணம்—நெல்லும்
கண்ணுடிக் கூத்தன்மகி ழலங்காரி.

146 அன்னதானி செம்மிளகி
கல்லுண்டை—நெல்லும்
அழகுச்சம்பா மிளகுச்சம்பா முத்துவிளங்கி
வண்ணப்பூம் பாளைமுலை
முண்டன்மூக்கன்—நெல்லும்
வயங்கியேப ரக்குஞ்சிறு குருவிநெல்லும்.

பாட்டு 142—146 இச்செய்யுட்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பன முழுதும் நெல்களின் பெயர்கள்.

147 இதுமுத லாகவேய
நேகநெல்களின்—வர்க்கம்
ஈரையாயி ரங்களஞ்சி யத்திலேதானே
பதினெண்ணாயி ரஞ்சலகை
போட்டிருக்கிறேன்—விரை
பதனம்பண்ணி யிருக்குது பண்ணையாண்டே.

33. மாட்டுவகை கூறல்.

148 புல்லைக்காளை வெள்ளைக்காளை
காரிக்காளை—செவலைப்
போருக்காளை மயிலைக்காளை யுச்சிக்கொம்பன்
நல்லகட்டைக் காளைமுதல்
நெட்டைவாலுக்—காளை
நாக்குளாவி யாணிக்காலன் கருமறையான்.

149 சுட்டிக்காளை யொற்றைக்கொம்பன்
சட்டித்தலையன்—நல்ல
சுள்ளிக்கொம்புக் காளைகெருட முகவன்காளை
கட்டைக்காரி வட்டப்புல்லை
சுட்டிவெள்ளை—நெட்டைக்
†காலனெடு வாலாட்டி சீட்டிக்கொம்பன்.

150 குடைச்செவியன் பசுக்காத்தான்
சடைவிழுந்தான்—குத்துக்
குளம்பனுந் தைக்கண்ணன் மோதுகாலன்
அடுத்தவீடு பிடுங்கிசெம்
மறைக்காளை—முதல்
ஐயாயிர மெருதுமி ருக்குதாண்டே.

பி-ம். †'காளையொடு'.

34. கொழு, கலப்பை, மேழிவகை கூறல்.

151 அரியரப்ர மாதியாலே
வெல்லமாட்டாத—வோர்
ஆயுதங்க ளாலடித்த வாயிரங்கொழு
கரியகடல் நடுவேநின்ற
மாமரத்தையே—வெட்டிக்
கலப்பையா யிரமேழிக் கையிலாயிரம்.

நுகம்வகை கூறல்.

152 ....
...............—...............
....
நுகத்தடியி லோராயிரம்
விசுவகர்மா—வெகு
நண்ணிதமாய்ச் செய்துவந்தான் வைத்திருக்கிறேன்.

வடக்கயிறு.

153 காம்பீரியஞ் சேர்சூரன்
தம்பிமார்கள்—...............
....
....
...............—சேரக்
கயிருக்கி வடக்கயிருய் வைத்திருக்கிறேன்.

154 இதுமுத லேத்தனத்தைப்
பதனம்பண்ணிக்—கொண்டே
இருக்கிறேன் தேவரீர்க டாட்சத்தாலே

பாட்டு 152, 153 கிடைத்த பிரதிகளில் .... இங்குள்ள சீர்கள் இல்லை.

நதிபெருகி நல்லபட்டம்
வந்துவாச்சுதே—யிப்போ
நாளேருங் கட்டவேணும் பண்ணையாண்டே.

35. நன்னாட்குறித்து நாளேரிடல்.

கலிப்பா.

155 ஏரும் பலவிரையு மேர்க்காலுங் கொண்டிமுதற்,
சீரும் வகைவகையாய்ச் செப்பினதெல் லாமுங்
கேட், டாரும் பரவு மறுமுகனார் பண்ணையைன்,
†கூருமுகூர்த் தங்குறித்துக் குடும்பனுக்குச் சொல்
வானே.

சிந்து.

இராகம் குறிஞ்சி. ரூபகதாளம்.

156 தசமிவெள் ளிக்கிழமை யுத்திரநட் சேத்திரஞ்
சார்ந்தது லாதரணஞ் சுபயோகமுங்
குசனிலாக் கும்பலக் கினத்திலா மென்று
கூறியே வேதியர்கள் நேமித்தா ரின்று
இசை‡செறி சிவகிரியில் முருகன்பண் ணைக்கே
ஏர்பூட்ட நாளிதுவே நல்லநா ளென்றே
அசையாத புகழ்சேரும் பண்ணைக்குத் தலைவ
னார்புகலக் குடும்பன்வயல் தன்னிலேசேர்ந்தான்.

36. காளைகளை ஏரிற்பூட்டல்.

கலிப்பா.

157 வயலில்வந்து நின்றுகொண்டு வடிவேல ரைப்
புகழ்ந்தே, அயலிலே நின்றபள்ள ரனைவோருங்
கூட்டமிட்டுச், செயலான கட்குடித்துச் சிறியிரு
கண்சிவக்க, ¶இயலிசைசேர் குரவையுமிட் டேர்
பூட்டத் துணிந்தனரே.

பி-ம். †'கூர்மை முகூர்த்தம்'. ‡'சேரும்', ¶இயலிசை
யார் குரவையிட வேர்பூட்ட.

சிந்து.

இராகம் சௌராஷ்டிரம். அடதாளச்சாப்பு.

158 குதித்துக் குதித்துக் கேக்கை போட்டுக்
குடும்ப ரெல்லோருங் கூடியே
குமரர் பதத்தைப் போற்றி வாழ்த்திக்
கூடு கொம்பனைப் பிடிக்கவே
கதித்த பழனிக் குடும்ப னுமொரு
காரி யெருதைத் தூரத்திப் போய்க்
கட்டிப் பிடிக்கப் போன வுடனே
எட்டிக் குதித்துப் பாயவே
எதிர்த்தி டும்புல்லைக் காளை யையந்த
இருளக் குடும்பன் பதுங்கிப்போய்
இருகொம் பைப்பிடித் தமட்டி யேயவன்
ஒருகை யால்மெள்ளத் தடவியே
மதித்துப் பிடிக்கச் சோலைக் குடும்பன்
மகனோ டியொரு காளையை
வாலைப் †பிடித்துக் காலைத் தூக்க
வட்டம் போடுது பள்ளீரே.

159 கீர னைச்சிறை விடுத்த தமிழன்
சார மதனை வினவினோர்
கிளரி டுஞ்சிவ கிரிமு ருகையன்
வளரி டும்பண்ணை வயலிலே
சூரத் துடனே யருளக் குடும்பன்
காரிச் செவலை யெருதையே
சுற்றி முதுகைத் தடவிக் கொம்பைப்
பற்றி யேபிடித் திழுக்கவே
மாரிக் குடும்ப னோடிப் போயொரு
சூரிக் கொம்பனைப் பிடிக்கவே
மருதக் குடும்பன் மயிலை யெருதைப்
பொறுதிப் பிடிக்க முடியாமல்

பி-ம். †'பிடிக்கக் காலைத்தூக்கி'.

ஓரத்தில் வந்தவன் வீழ்க வேயங்கே
தூரத்தி னின்றிடும் பெரியானும்
உடனே யேவந்து தூக்கி யெடுக்க
விடுவி டென்கிறான் பள்ளீரே.

160 முச்செகந் துதிக்கு மோக னனெழிற்
பச்சைம யிற்பரி வாகனன்
மூல காரணன் சிவகி ரிவடி
வேல னார்பண்ணை வயலிலே
பிச்சைக் குடும்ப னோடி யேநடு
உச்சிக் கொம்பனை முடுக்கியே
பிறகே தொடர்ந்து போகை யிலது
கறக றென்றுதான் சுழலவே
நொச்சுக் கொட்டியந் தோணிக் குடும்பன்
பிச்சி மகளுங் காணவே
நொடியி லேயொரு நெடும றையானைப்
படப டென்றுபோய்ப் பிடிக்கவே
மெச்சிக்†கொண் டாளந்த ராயக் குடும்பன்
கெச்சித மாய்க்கட்டைக் காளையை
விடுவி டென்றவன் பிடித்து முதுகைத்
தடவு றான்பாரும் பள்ளீரே.

161 மாசி லாமணித் தீப னார்சிவ
கோச மந்திர ரூபனார்
‡வரியெ னுமரு ரூப னார்சிவ
கிரிமு ருகனார் வயலிலே
ஏசடி யான்மீசை முறுக்கிக் கொண்டொரு
ஊசிக் கொம்பனைப் பிடித்தவன்
இழுத்து மறகட்ட நாச்சி மகளுங்
கிளுக்கி ளென்றுதான் சிரிக்கவே

பி-ம். †கொண்டந்த. ‡வரி = இசை.

பேசாமற் சவரி முத்த னுங்கிட்டக்
கூசாம லேநிமி சத்தினில்
பெரிய வெருதைச் சருவிப் பிடிக்க
அரிய நாச்சிக் குடும்பனும்
ஓசனை பண்ணுமற் கரும றையானைக்
†கீசனைப் போலவே ரோசமாய்
ஓடிப் பிடிக்கக் கரணம் போடும்
வேடிக்கை பாரும் பள்ளீரே.

162 திசைபோற் றுங்கவி ராச பண்டிதன்
விசையகி ரிவேலச் சின்னேவன்
சிந்தையிற் ‡கூடிக் கொண்ட பழனிக்
கந்தனுர் பண்ணை வயலிலே
அசையாமற் கோணவாய்க் குடும்ப னுமொரு
தசையான வெள்ளை யெருதையும்
அதட்டிப் பிடிக்கப் போகை யிலது
வெருட்டி எதிர்த்துக் கொள்ளவே
விசையாகக் கொம்பைப் பிடித்துக் கொண்டவன்
அசையாமற் கட்டி நிறுத்தினன்
வீரிக் குடும்ப னேடிப் போயொரு
காரிச் செங்கன்றைப் பிடிக்கையிற்
புசப லத்தினுற் பாக்கி யமொரு
மசையெ ருத்தைப்போய்ப் பிடிக்கவே
புழுதி வயலிற் றலைகீ ழாகவே
விழுவ தைப்பாரும் பள்ளீரே.

37. காளை வெருண்டது பள்ளத்துப் பாய்தல்.

163 முத்த மிழையும் பகரு வோனுமை
புத்த முதப்பால் நுகருவோன்
முரசி னொலிகள் மீறி யசிவ
கிரிமு ருகனுர் வயலிலே

பி-ம். †கீசன் = போர்வல்லோன். ‡கூட்டிக்

பொத்தச் சோலைக் குடும்ப னுமொரு
மித்துச் செவலைச் சேங்கன்றைப்
போய வன்மெள்ளப் பிடிக்க வேசீறிப்
பாய வந்திடுஞ் சமயத்தில்
மெத்தச்ச வுரியங் கூறி யேரண
சுத்த வீரனைப் போலவே
மிரண்டி டும்பொலிப் பெருதைப் போயவன்
†முரண்டுத் தனமாய்ப் பிடிக்கையிற்
குத்திப் பாயவே மயங்கிப் பெரிய
உத்தி கையில்லை யாபுரிக்
குடும்பன் விழுந்து கிடக்கி றனந்த
இடும்பைப் பாரும் பள்ளீரே.

38. பள்ளிகள் புலம்பல்.

கலிப்பா.

164 துள்ளிப் பொலியெருது தொடர்ந்துபள்ள னைப் பாய்ந்து, தள்ளிவிட வேமயங்கித் தான்விழுந்த சமய மதில், புள்ளினஞ்சேர்ந் தருள்ரோமா புரவழிசேர் தென்பழனிப், பள்ளியுடன் வையாபுரிப் பள்ளியும்வந் தெய்தினளே.

இளையபள்ளி.

சிந்து.

இராகம் கேதாரகௌளம். ஆதி தாளம்.

165 புருசனைக் கண்டவுட னன்றள் — மெத்தப்
புலம்பியே பள்ளியீது சொன்னள்,

பி-ம். † 'முரண்டிச் சினமாய்ப்'

மருளப்பள்ளர்க் கேச்சுக்கிட மாச்சே—புன்பலம்
மாட்டுக்கு மாட்டாமற் போச்சே
ஒருபணத்துச் சாராயங் குடித்தாய்—மிரண்டே
ஓடின மாட்டையேன் பிடித்தாய்
திருடியா னிளையபள்ளி முறையோ—விரும
தேவ னெழுதினதுங் குறையோ.

166 இன்றுநீ யார்முகத்தில் விழித்தாய்—வாய்க்கிருதாய்
எந்தத்தெய் வங்களைநீ பழித்தாய்
குன்றுபோ லொருவரப்பில் வீழ்ந்தா—யெவருக்குக்
குடிகேடு செய்துநீ வாழ்ந்தாய்
நன்றென்று புத்திசொன்னாற் றட்டாய்—இப்போ
நட்டாற்றிற் கைநழுவ விட்டாய்
மன்றில்த னியேவிட்டுச் சதித்தாய்—புலம்பி
வாடவே யென்றனையில் விதித்தாய்.

மூத்தபள்ளி.

167 என்னைவிட் டொருநாளும் பிரியா—யொருவர்போ
லிந்நாளிற் கவடொன்று மறியாய்
†உன்னைவிட் டென்கவலை தீரேன்—இனியுண்டான
துரைத்தே னொருவர்முகம் பாரேன்
பன்னாளும் பொய்யெனக்கு விண்டாய்-தென்பழனிப்
பள்ளிதனைக் கொண்டபலன் கண்டாய்
சின்னப்பள்ளி கைமருந்துக் கள்ளா—இந்தத்
தேசம்புகழ் வையாபுரிப் பள்ளா.

168 இளையபள்ளி யுடனேநித்தம் படுத்தா—யுனக்குப்பின்
எல்லாவற்றை யுமவட்குக் கொடுத்தாய்
தழுவியுனைக் கூடியிருப் பேனே—யிளையவள்
சத்தியத் தோசமது தானே

பி-ம். † 'உன்னைவிட்டு மென்கவலை'

மொழிகூறி யாரைநோக வைதாய்—பழனி
முருகற்கு மென்னகுறை செய்தாய்
களைதீர்ந் தெழுந்திருப்பாய் குடும்பா—ஈதோர்
கதையாச்சே வையாபுரிப் பள்ளா.

39. பள்ளனெழுந்துழுது நாற்றுப்பாவுதல்.

கலிப்பா.

169 மூத்தபள்ளி சொற்கேட்டு மூர்ச்சைதெளிந்துபள்ளன்
பார்த்தெவரு நிற்கையிலே பருங்கருட னிடம்பாய
ஏற்றமா யுழுகையிலே யிடத்†தெருதாக் கஞ்செய்ய
மாற்றிவலத் தெருதுநீர் விடுக்கச்சா லோட்டினனே.

சிந்து.

இராகம் கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

170 உழுதவு ழவுச்சேற்றைக் கரைத்தான்—வயல்
உடனேப ரம்படித்து விரைத்தான்
முளைக்குக்கங் களவுநீர் நிறைத்தான்—பள்ள
முழுதும் வெட்டிவிட்டுச் சரித்தான்
நாற்றைச் சுற்றிவேலி நட்டான்—நாற்று
‡நலங்காமல் பயிர்ப்பொங்க விட்டான்
காத்துப் பயிரைக்காய விட்டான்—பள்ளன்
கண்டு மனதுமகிழ்ந் திட்டான்
மண்டி மதுவையவ னுண்டா—னொரு
மாட்டுக் கிட்டப்போயு மண்டான்
கண்ட பருவமுட் கொண்டான்—பண்ணைக்
கார னுடனேபோய் விண்டான்.

பி-ம். †எருது ஆக்கஞ்செய்தல் = எருது சாணம்போடுதல்.
‡நடுங்காமல்

40. நாற்று நடல்.

கலிப்பா.

171 கடப்பணிந்த வேலர்பண்ணைக் †காரனிட நாற்றெ டுத்து, நடவுநட வேணுமென்று நவின்றனுப்பிக் கொண்டுபள்ளன், அடைவுடனே §யூரிலுள்ள வாற் றுக்கா லாட்டியர்கள், புடைசூழ வேவயலிற் ‡போய் நின்று விண்டாரே.

சிந்து.

இராகம் கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

தொழிபோடல், நாற்றுப் பரித்தல்.

172 மள்ளர்க ளெல்லோரு மேர்பூட்டி
வளமா கத்தரி சடித்தபின்பு
மெள்ளவி ரட்டித்து முச்சலித்து
விட்டுத்த டவிநா லுழவுழுது
பள்ளிய ரெல்லோரு நாற்றெடுத்துப்
பாங்காய் முடித்துக்குப் பஞ்சேர்த்துத்
துள்ளும யிற்பரி *யானைவாழ்த்தித்
தோத்திரஞ் செய்து பணிந்தாரே.

நடுகை முறை.

173 நாற்றையெ டுத்துங்கள் நெற்றிவைத்து
நாலுதி சைகளை நோக்கிவாழ்த்திப்
போற்றித்து தித்துநி ரைவகுத்துப்
புகழ்ந்துகு ரவைமு ழக்கிப்பயிர்
ஈற்றுநெ ருங்காம லணியணியாய்
இடையிற்க லந்துபோ காமல்மெள்ள
மாற்றியே நண்டதா டேபோகாமல்
வளமாய்ந டுங்கடி பள்ளீரே.

பி-ம். † 'காரனுடனாற்றெடுத்து'. ‡ 'போயவனும்'.
* 'வாகனனை வாழ்த்தி'. §யூரில்விள்ள

பள்ளியர் வகை.

174 வீரியு நன்னியு டைச்சிசின்னி
வேலிம ருதிபெ ரிச்சிசெம்பி
†மாரிதி ருவியி ருளிமுத்தி
மரியாள்முத் தனுச்சி யன்னமையுஞ்
சூரிபூ விசாத்தி காத்திசங்கி
சோலைபி றவிச டைச்சிபொன்னி
யாருங்கூ டியேகைச் சித்திரமாய்
அடைவாய் ‡நடுமடி பள்ளீரே.

41. நடுகை வளப்பத்திடை பள்ளர் பள்ளியர் களிப்பு.

கலிப்பா.

175 ஊற்றுக்காற் செந்தே னுலவுஞ் சிவகிரியான்
ஆற்றுக்கா *லாட்டியர்கா லாடுங்காற் பண்ணைவயற்
§சேற்றுக்கான் மள்ளரெல்லாந் தென்றற்கா லான்மெ
நாற்றுக்கால் விட்டு நடக்கக்கால் செல்லாதே. [லிந்து

சிந்து.

இராகம் சௌராஷ்டிரம். மட்டயதாளம்

176 துள்ளும யிற்பரி வாக னன்¶மட
வள்ளிக்கி சைகுழ மோகனன்
துய்ய னாகிய சிவகி ரிமுரு
கய்யன்பண் ணைவயல் நடுகச்சே
பள்ளி யர்குழற் சொருக்கி லுமிரு
||வள்ளைபொ ருவிழி நெருக்கி லும்
பரும தக்கோட்டு முலையி லுங்கரு
மருவப் புருவச் சிலையி லும்

பி-ம். † 'மாரிமாரியிருளி'. ‡ 'நடுங்கடி'. * 'லாட்டியர்க ளாடுங்'. ¶ 'வடவல்லிக்'. || 'வள்ளைவிழிக்கணை'. § சேற்றுக்காற்பள்ள

வெள்ளைய னப்பேட்டு நடையி லுமருக்
கள்ளூறுங் கதலித் தொடையிலும்
விந்தைசேர் தண்டொட்டிக் குழையி †லுமுழுச்
சந்த்ரோத யமுகக் களையிலும்
தெள்ளிமை யாய்ப்பேசும் பேச்சி ‡லுமன
துள்ளமு ருக்குங்கை வீச்சிலும்
சிந்தைத ளர்ந்துசிற் றிடையிலுமனம்
நொந்துமெ லிந்தது பள்ளீரே.

177 அங்கத்தை பூம்பாவை *யாக்கி னார்கூடற்
சங்கத்திற் பிரசங்க வாக்கினார்
அரிம னமகிழ் மருக கன்சிவ
கிரிமு ருகனார் வயலிலே
¶பங்கத்திற் பள்ளிய ரெல்லோ ருங்கூடிச்
செங்கையி னாற்று முடியையும்
பங்கி யேயெடுத் தலைத்துக் குலைத்துச்
சங்கை யாய்ச்சம்பா நடுகச்சே
துங்கப் பெரியான் மகளுந் தன்னுடை
கொங்கையைத் திறந்து ||மூடவே
சோலைக் குடும்ப னோடிப் போயவள்
காலைப் பிடித்துக் கும்பிட்டுப்
புங்கம்பு தைக்குளே வாவென் றானவள்
இங்கித மாகவே போவென்றாள்
பொழுது போகட்டு மென்றுசொல் லிப்போட்
டுழுகப் போகிறான் பள்ளீரே.

178 சமண ரைக்கழு வேற்றி னார்வளர்
அமரர் சிறையை மாற்றினார்
சரம சரமு மாகி யசிவ
கிரிமு ருகனார் வயலிலே

பி-ம். † 'லுமுகச்'. ‡ 'லுமென'. * 'திருஞானசம்பந்தர்'
¶பங்கம் = குழைசேறு, தொழி. || 'காட்டவே'.

திமிறி மற்கட்டி விளையா டிக்கொண்டு
கமரி மானைப்போற் பள்ளியர்கள்
சிரித்துப் பேசி நடுகச் சேயந்தச்
சரித்தி ரத்தையும் பெரியானுங்
கமனித் துக்கொண்டு பார்க்கை யிலொரு
குமரிச் சிறுக்கி மெள்ளப்போய்க்
கண்ணைக் காட்டிச் சைகை பண்ணின
விண்ணுணத் தையவ னண்ணுந்து
நிமிசத் திற்கண்டு மனதி லேசற்றே
சமுச யமெண்ணி யவளையும்
நில்லாதே வீட்டுக்குப் போவென்று தள்ளிச்
சொல்லாமற் சொல்கிறுன் பள்ளீரே.

179 பண்ட சுரரைக் கொன்ற வனுழி
முண்டகத் தயனை வென்றவன்
பருவெய் யோன்மதி புகழ்சி வகிரி
முருகய் யன்வயல் நடுகச்சே
வண்டக்காத் தான்பெண் டாட்டி யுமந்தச்
சண்டிப் பெரியான் மகளுமே
மல்லாரிக் கோலங் கட்டி யேபள்ளர்
எல்லாரும் பார்க்கமற் கட்டியே
ரண்டு பேர்களும் வீழ்க வேயதைக்
கண்டு மருதக் குடும்பனும்
நல்லவன் போலே யோடி யவளை
மெல்லவே தூக்கி யெடுக்கையிற்
சென்று முலையைப் பிடிக்க வேயவள்
கொண்டை யைப்பிடித் தடிக்கவே
சேற்றில்வி ழுந்தவள் முந்தானை யையீர்த்துப்
போர்த்துக் கொள்கிறுன் பள்ளீரே.

180 புள்ளிமான் மகளைத் திருடி ஞனொரு
†வெள்ளிலை யுஞ்சுருள் வருடிஞேன்
புரவ லன்பணி மரும கன்சிவ
கிரிமு ருகனர் வயலிலே
வெள்ளை வீரியுஞ் சின்னப் பழனிப்
பள்ளி மகளுங் கூடியே
வேடிக்கை யாக்கும்மி யடித்துக் குதித்துப்
பாடிவி ளையாடுஞ் சமயத்தில்
குள்ளப் பெரியான் நிறைய மண்டிய
கள்ளு வெறியால் மயங்கியே
கூந்தல் நெகிழச் சேர்ந்து ‡பிடிக்கப்
பூந்து கிலது நெகிழவே
துள்ளி வரப்பில் வீழ்க வேயொரு
*கள்ளக் கருப்ப ஞேடிப்போய்த்
தூக்கி யெடுக்கிறுப் போலேய ணைத்திடும்
போக்கைப் பாரும் பள்ளீரே.

181 அந்திவண் ணனருள் பால ஞர்சிவ
சந்திர சயில வேலஞர்
அரிய வேத சொரூப ஞர்சிவ
கிரிமு ருகனர் வயலிலே
மந்திவாய்ச் சின்ன மருதி யுமாஞர்
அந்தோணி மகளுஞ் சண்டையில்
மயிர்பி டிக்கிற சமயத் திற்சம்பாப்
பயிர்முடி விளம்பி நின்றவர்
சந்தடி யிற்சந்தைக் கூட்டத் தில்நல்ல
கெந்தப்பொ டியுங்காற் பணமென்றே
சாராயங் குடித்த வெறியள் மிஞ்சியே
நீராணிக் குடும்பன் மகளையுஞ் –

பி-ம். † 'எள்ளிலைஞ்சுருள்'. ‡ இடையில். * 'பள்ளப் பயலுமோடிப்'.

சொந்த மாகிய மச்சினி யாமென்று
மொந்தை மகனு மெள்ளப்போய்ச்
சொருகு கொண்டையிற் குவளைசெருகிச்
செருமு தல்பாரும் பள்ளீரே.

182 மெய்யர்க்கு மெய்யாகி நின்ற வரென்றும்
பொய்யர்க்குப் பொய்யாகி நின்றவர்
விமல ளுகிய வளர்சி வகிரி
குமரய் யன்வயல் நடுகச்சே
ஐயன்பள் ளிச்சின்ன வீரி வீட்டுக்குப்
பையவே நழுவிப் போகையில்
†அழிவுக் காரப் பழனிப் பயல்போய்
வழியை மறித்துக் கொண்டவள்
கையிலே பணயம் வாங்கிக் கோவிது
பொய்யனல் லவினி யுனக்குநா
கத்தைக் காட்டு பாம்புச் சித்தனென்
ருட்டி வைக்கிறே னீயென்றன்
மையல் தீரடி யென்று சொல்லவே
மெய்யதா மென்றவ ளுதைக்கவே
மாடு போலவே விழுந்து கொண்டவன்
பாடு முன்பாரும் பள்ளீரே.

183 உம்பர் பரவுஞ் சீல ளுர்தமிழ்க்
கின்போ தயர்புகழ் ‡கீலனுர்
உரிய ரானவர்க் குரிய வர்சிவ
கிரிமு ருகனுர் புறவிலே
கும்புகும் பாகவே கடைசி யரெல்லாங்
கம்பஞ்சம் பாவயல் நடுகச்சே
கூத்தக்கு டும்பனு மேற்ற பேரைப்
பார்த்துத் திரியு மளவிலே

பி-ம். †'அழிப்புக்காரப்'. ‡கிலம் = சுவாலை.

வம்புச்ச டைச்சியு முடைச்சி யுமொரு
சம்பைப்பு தையோர மிருக்கையில்
வந்து கண்டவ ரெண்டு பேரையும்
அந்தக்கா ரியத்துக் கென்னென்றான்
அம்பலத் தில்வந் தாடாத டாவென்று
வம்புச்ச டைச்சிவண் டுறக்கவே
அரும்பி டுங்குரு வேர்வை துலங்கத்
திரும்பு றுன்பாரும் பள்ளீரே.

184 அன்னந டைத்தெய்வ குஞ்ச ரிமகிழ்
மன்னவர் கடப்ப மஞ்சரி
அணிசி வகிரி முருகய் யன்பதம்
பணிக விராச பூபதி
கன்னன்வி சையகி ரிச்சின் னேவய்யன்
சொன்னபன் ளேசல் தன்னையுங்
கருதிப் பாடி நடவு நட்டிடும்
பருவப் பள்ளியர் முலைதனைச்
சின்ன விளநீ ராமென் றேமந்தி
யுன்னித் தாவிப் பிடிக்கவே
செந்திக் குடும்பன் சங்கை யெடுத்து
மந்தி தன்னையு மெறியவே
தன்னந் தனியமா விங்க ணியையுஞ்
சன்னல் பின்னலா யவன்மீதில்
தானே யெறிந்து குதியும் போடுற
சம்ப்ரதா யம்பாரும் பள்ளீரே.

185 மச்சாவ தாரன் மருகன் வேள்நனிச்
செச்சை யணிந்தருள் முருகவேள்
மச்ச ரூபனுஞ் சிவகி ரிவேலன்
பச்சை மாவடி நடுகச்சே

பிச்சைக்கு டும்பன் மருதி கிட்டப்போய்
மிச்சமா னமீனைப் பிடியென்று
பிறகே நீலி மகர மீனையும்
பெருக்கை யால்மூடிக் கொண்டவன்
உச்சித்தி ருக்கை மீனோ டுமுகம்
வச்சுச்சி றுக்கை மீனையும்
உகந்து நத்தையை யுறிஞ்சி னுப்போலே
பஞ்சிலைக் கெண்டைமீ னுறிஞ்சியே
இச்செகத் திற்கள்ளி யான மீன்களை
யிதமாய்ப் பிடித்துப் பெருக்கைமீன்
இழுத்தி ராட்டிலே விரல்வைத் திடவே
குரத்தை மீனையும் பிடித்தவள்
நச்சையில் லாமலே யாடப் பள்ளனும்
நண்டைவ ராலைப் பிடிக்கவே
நல்ல படிலி மீனுக் கும்பட
நகைத்துப் பள்ளி யுடனேயே
மெச்சி யாரால் மீனி ரண்டுஞ்
சொட்டை வாளையி லோடவே
வெக்காம லக்குதி ரைமீன்க டத்தையை
மேலேறிச் செய்யுறுன் பள்ளீரே.

186 குல்லைவ னத்துக் குரியவ னரன்
வில்லைமு றித்திடும் பெரியவன்
குருச டகோபன் மரும கன்சிவ
கிரிமு ருகனர் வயலிலே
மெல்லக்க டைசியர் நடுகச் சேயந்தச்
சல்லிக்க ருப்பனு நெருங்கியே
வேட்டுக் கார வீரி யைமெள்ள
மேட்டுவ யலில்நாற் றெடுக்கையில்

கல்வித் †திதத்தையே முடிக்கட் டோவுன்றன்
மல்லிகைப் பூச்செண்டைப் பிடிக்கட்டோ
காமக் ‡கமலப் பூவிலே யென்றன்
ஊமத்தம் பூவைப் பதிக்கட்டோ
செல்லப்பெண் ணேயுனை மறப்ப னோவென்று
சொல்லிச்சொல் லிக்கும்மி யடித்துமே
தெந்தி னக்கொட்டி யவளைச் சுற்றிடும்
விந்தையைப் பாரும் பள்ளீரே.

187 சுவர்னத் தைக்கவி தாய கனவ
விவரண வேடப்பெண் ணாயகன்

42. விளைந்தபின் செப்பஞ் செய்தல்.

கலிப்பா.

188 தயிரருந்தி மருதமரந் தானடர்த்து வெண்ணெயுண்டு
கயிறதனு லாச்சிகையிற் கட்டுண்டான் மகிழ்மருகன்,
செயிரிறுத்துச் செல்வமருள் சிவகிரியான் பண்ணை
வயற், பயிர்களெல்லாம் வேரூன்றிப் பசியநிற மாகி
னவே.

சிந்து.

இராகம் சௌராஷ்டிரம். ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

189 நட்டந டவெல்லாம் பசுப்பேறிப் பயிர்தேறி
விட்டுணு வெனவளர்ந் தோங்கியே

அநுபல்லவி.

முட்டக்கி ளைகிளைத்துத்
திட்டமாய்ப் பாம்பின்சூலங்—கொண்டது (நட்டந)

பி-ம். †"தினத்தையே" ‡கலவிப். பாட்டு 187. இதில் சொல்லப்பட்டிருப்பன இயற்கை நடத்தை (Natural action)க்கு மாருக விருப்பதால் முழுப்பாவும் வெளியிடப்படவில்லை.

சரணங்கள்.

1 ....
கட்டவுழ வேபுடையாய
மட்டியா கியகல்லார்—போலவே
முட்டியேத லைநிமிர்ந்து.

2 மெத்தவும்பாற் கோதிநன்றாய்
முத்துப்போல வேகாய்த்து
வித்தைசேர்கல் விமரத்தை—போலே
விளைந்துத லைவளைந்து

3 சித்திரமாகிய குலமாதர்கள்
புத்திபோற்ற லைகவிழ்ந்து
சத்தியலோகத் துக்கிறைவன்—போலும்
மத்தனாரீ சன்போலும்

4 விளைந்தவுடன் பள்ளரெல்லா(ரு)ம்
முழங்கிக் களிப்பேறி
வளைந்துமல் லாண்டப்ப—னுக்கு
இளந்தை யாடுவெட்டி

5 பொங்கலிட்டுநாட் கதிருங் கொய்துமே
துங்கனாகி யசிவகிரிப்
புங்கவன் முன்பதாய்க்—குடும்பன்
சங்கதியா கத்தானே

6 அலகுகதிர்க் கோட்டைவைத்து
இலக வெகுவரிசை
தலைமேற் கொண்டுவயல்—சென்றவன்
தொலையாக் கதிர்கொய்தே

7 அரிபரப்பிக் கதிர்களெல்லாம்
புரிமுறுக் கிக்கட்டி
விரைந்தெடுத் துக்களத்திற்—சேர்த்து
சரிந்தபோ ருங்குவித்து

8 தலையுதிரி நெல்லடித்து
மலைபோல வேகுவித்து
நிலையாகி யவிரையைக்—கட்டிச்
செலவாகா மலேவைத்து

9 சீரைப்பெறு மூன்றுநாளிற்
போரைச் சரித் திட்டுமே
மேருப்பொருப் புப்போற்கட்டை—யெல்லாம்
சேரத்தாம் புமினுக்கி

10 சூடடித்த நெல்லையெல்லாஞ்
சாடில்வா ரித்தூற்றிப்
பாடிப்பொ லியளந்து—நெல்லுங்
கோடிசல கைகுவித்தார். (நட்டநட)

43. நெல் அளத்தல்.

கலிப்பா.

190 வெள்ளையா †ணைபதவி வேண்டிப் பணியவருள்
வள்ளல் சிவகிரியில் வாழும்வடி வேலர்பண்ணைப்
பள்ளனுமே நெல்லதனைப் பாங்கா யளவுகண்டு
விள்ளுவான் பண்ணை விசாரிப்பான் றன்முன்னே.

சிந்து.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை. சம்பை தாளம்.

191 முருக்கடியின் சம்பாநெல்லில்
முந்நூறு சலகை
சுருக்காக வேயளந்து
சுப்பிரம ணியற்கீந்தேன்
பருக்கடிநி லத்துநெல்லைப்
பாவலருக் கீந்தேன்
‡கருக்காய்நெல் லத்தனையும்
கடைச்செல வுக்கீந்தேன்.

பி-ம். †ணைப்புதல்வி. ‡கருங்குருவை

192 அனகன் விசையகிரி
வேலச்சின் னேவன்பூசைக்
கனகச பாபதிக்கைம்
சதுசல கையீந்தேன்
கனகன்கண்ணப் பன்பூசித்த
காளத்தியீச் சுரனுக்கு
மனதுடனைம் பதுசலகை
வகையுட னேயீந்தேன்.

193 திருவாவடு துறையார்பூசை
செய்திடுஞ்ச பாபதிக்கும்
‡வருமகேச்சு ரர்பூசைக்கும்
வாகனம டந்தனக்கும்
நொருப்பின்றிப் பெருவள்ளத்தில்
நூற்றிருப துசலகை
கருத்துடனே யளந்துவிட்டேன்
கணக்குப்ப டிக்குத்தானே.

194 பாலய்யர்ம டந்தனுக்குப்
பனையடிநி லத்துநெல்லிற்
காலிங்கரா யன்நெல்லில்
கணக்குப்பார்த்தெண் பதுசலகை
சோலிசொல்லா மற்பொதியைச்
†சூட்டிக்கையா கப்பிடித்தே
ஆலயத்துக் கனுப்பினாற்போல்
அனுப்பிவைத் தேன்காணுண்டே.

195 ஆலடிநி லத்துநெல்லில்
ஐஞ்ஞூறுச லகைநெல்
கோலஞ்சேருந் தவராச
பண்டிதருக் கீந்தேன்

பி-ம். †'சூட்டிதமா' ‡அரியமகேச்

வேலடிநி லத்துநெல்லை
விளங்குபாணி பத்திரற்குச்
சோலிசொல்லா மலளந்து
சூட்டிக்கையா கக்கொடுத்தேன்.

196 கமுகடியின் நெல்லைப்பச்சைக்
கந்தப்பைய னுக்கீந்தேன்
சமுகவித்து வான்களுக்குச்
சலகையைஞ் ஞூறீந்தேன்
....
....
....
....

197 புகழுநல்லைய் யங்காருக்குப்
பூசைப்பொட்டிச் சப்பாவில்
மிகவேயைம் பதுசலகை
விருப்பமு டன்கொடுத்தேன்
....
....
....
....

198 வேயடியி னெல்லையெல்லாம்
வேதியருக் கீந்தேன்
கோயிலுக்குங் குளம்வெட்டுக்குங்
குழைபோட்ட பள்ளியர்க்கும்

பாட்டு 196, 197, 198 இவைகளில் ....இக்குறியிட்டுள்ள இடங்களிலுள்ள சீர்கள் கிடைத்த பிரதிகளில் இல்லை.

....

....

தாயகமா யைஞ்ஞூறு

சலகைநெல் லையளந்தேன்.

199 சத்திரத்துக் கெண்ணூறு

சலகைநெல் லளந்தேன்

....

....

....

....

....

....

200 மற்றநெல்லின் செலவையெல்லாம்

வகைதொகை விவரமாகக்

கற்றுணர்ந்த நம்மள்பண்ணைக்

கணக்குப்பிள் ளையெழுதி

முற்றும்வகை தொகைகண்டு

முறையாயெ ழுதிச்சுருள்

சுற்றிவைத்துக் கொண்டானந்தத்

தொகைகாணுங் காணுண்டே.

44. மூத்தபள்ளி முறையீடு.

கலிப்பா.

201 எல்லா வகைதொகையு மெடுத்துரைத்து மென்கணக் கைச், சொல்லாமல் விட்டபள்ளன் சூதையினிக் கேளுமென்றே, வல்லாளன் வேலவன்வை யாபுரிப் பள் ளிகோவம், நில்லாமற் பள்ளியர்முன் னிட்டுரஞ் சொல்வாளே.

பாட்டு 198ல் ....இக்குறியிட்டுள்ள இடங்களிலுள்ள சீர்கள் கிடைத்த பிரதிகளில் இல்லை.

சிந்து.

இராகம் கும்பகாம்போதி. ஆதி தாளம்.

202 சட்டித் தலைப் பண்ணை யாண்டார்
நடுக்கேளாரோ—வளைத்
தடிக்காலுப் பண்ணையாண்டார்
நடுக்கேளாரோ
மொட்டை மீசைப் பண்ணை யாண்டார்
நடுக்கேளாரோ—வாந்தை
*முளிமூக்குப் பண்ணையாண்டார்
நடுக்கேளாரோ
†வெட்டிச் சோலைப் பண்ணை யாண்டார்
நடுக்கேளாரோ—எங்கள்
வேலவனார் பண்ணையாண்டார்
நடுக்கேளாரோ
பொட்டி மகன் என்னுடைய
பள்ளன்செய்த—இந்தப்
புழுதிமாயங் கேளுங்கடி
பள்ளியீரே.

203 இந்தப் பாடு பட்டுமூன்றும்
பள்ளனுக்குப்—புத்தி
யின்னம்வர வில்லையது
என்னவிதியோ
அந்தச் சின்னச் சிறுக்கிதென்
பழனிப் பள்ளி—மேலே
ஆசையின்ன மலைக்குது
ரோசமில்லையே
மூந்தா நாள வள்முன்பாக
வெள்ளையும்வைதான்—நின்ற
‡முறைநெல்லும் பிள்ளையார்
அடிநெல்லையும்

பி-ம். *மூளிமூக்கு †வெட்டினிற்சொல். ‡முறநெல்.

சொந்த மென்றே வாரியவள்
கூடையிலிட்டான்—என்றன்
சுவந்தர நெற்கொடுக்கக்
கைநடுங்குதே.

204 அரிமி தித்து வைத்தநெல்லும்
பண்ணைக்காரனை—இப்போ
அலட்டிப்பேய்த் தண்ணீருக்கு
வாங்கின நெல்லும்
†சரிச ரியாப் பங்கியவ
ளுக்குக்கொடுத்தான்—‡பேர்க்குத்
தந்தோமென்று கல்கரம்பை
கூட்டிக் கொடுத்தான்
பெருமைக்கி யாட்டித்துப்
பிள்ளைகையிலே—இப்போ
பின்னையொன்று சுட்டுத் தந்த
பேர்களைப் போலே
புரிந்தா னிந்த நெல்லை நீங்கள்
எல்லோரும்பாரும்—இந்தப்
புதுமைநீங்கள் கண்ட துண்டோ
பள்ளியீரே.

ஏசல்.

205 பழனிப் பள்ளி: புரணி சொன்ன தென்னடிவை
யாபுரிப்பள்ளி—அடி
போடி முண்டை முறையிட்டுத்
திரிந்தாவதென்ன;

வையாபுரிப் பள்ளி: மரியா தையாய்ப் பேசடிதென்
பழனிப்பள்ளி—யந்த
மந்தி ரத்தில் மாங்காய்விழு
காதடிபோடி.

பி-ம். †சரிசரியாகப் பங்கி. ‡பேற்றுத்

206 பழனிப்: மூத விச்சுப் பள்ளனையுங்
கேலிசெய்யுருய்—அடி
மூப்புச்சொம் மெனக்குத் தந்தால்
'மூதவியோடி;

வையாபுரிப்: தோத கத்தி னங்கள்வேண்டாம்
குடும்பனுக்கு—நீயும்
சொந்த மோவென் னிலும்பார்க்கச்
சும்மாயிரடி.

207 பழனிப்: இருக்காமல் நானு மிப்போ
எழுந்துவந்தேனே—நானும்
எழுவழக் கேறி யுன்னைப்
போலேவந்தேனே;

வையாபுரிப்: ஒருத்தி யோடே புருசனுக்கு
ஆசைப்பட்டுநான்—இப்போ
ஓடிவந்த தெல்லா மிந்த
வுலகமறியும்.

208 பழனிப்: †குரூர மாகப் புருசன்மேலே
சாடியைச்சொல்லி—இப்போ
குட்டையடித் திட்டதுநா
னல்லடிபோடி;

வையாபுரிப்: ‡பிரீதி யாய்ப்பண் ணையைக்கண்டு
பள்ளனைத்தானே—கட்டிப்
பேசிவிடு வித்தவள்நீ
யல்லடிபோடி.

209 பழனிப்: *போடி வாடி யென்றுமிஞ்சிப்
பேசுஞ்சலிகை—அந்தப்
புதுப்பண்ணைக் காரனுர்ச
லிகையல்லவோ;

பி-ம். † 'கொண்டபுருசன்'. ‡ 'பிரீதியாயுன்னைக்கண்டு'.
* 'போடிபோடியென்று'.

வையாபுரிப்: வாடி யிந்தச் சேதியெல்லாம்
பண்ணைக்காரனார்—மட்டும்
வழக்கேரு விட்டாலுன்றன்
வாயுமடங்கா.

210 பழனிப்: அடங்கா மலே ஞானெளி
மல்லியேயென்றே—என்னை
யனைவோரு மறிவார்வை
யாபுரிப்பள்ளி;

வையாபுரிப்: உடம்பு தான்தெ ரியாமலே
பேசுருயடி—பள்ளன்
உன்னையென்னை யெண்ணாமலே
பேசச்சொன்னானே.

211 பழனிப்: சொல்வ தென்ன சூடுபா(டு)
எனக்கில்லையோ—யிந்தச்
சொட்டைச்சொல்லுக் காட்டாளிநா
னல்லடிபோடி;

வையாபுரிப்: வல்ல மையாய்ப் பேசாதேதென்
பழனிப்பள்ளி—யார்
வல்லமையா ருக்குச்சத
மாகிநின்றது.

212 பழனிப்: நின்றப் பாலே பேசடியெச்
சில்தெரிக்குது—பள்ளன்
நின்ரு லல்ல வோவுன்சேதி
யெல்லாந்தெரியும்;

வையாபுரிப்: கன்று பன்றி யுடன்கூடிக்
கொண்டாற்போலவே—யுன்னைக்
கண்டாசைப்பட் டுக்கொண்ட
பள்ளன்கெட்டாண்டி.

213 பழனிப்: கெட்ட பேச்சைப் பேசவேண்டாம்
உன்க்குத்தானே—என்ன
கெடுமதி கண்ணுக்குத்தோற்
றுமற்பேசுறுய்;
வையாபுரிப்: கட்டு மாச்சே யுனக்கேற்ற
காலமுமாச்சே—யென்னைக்
கண்டுவந்த சிறுக்கிக்கு
மித்தனையாச்சே.

214 பழனிப்: சிறுக்கி யென்று சொல்லாதடி
சீயென்னப்பொறேன்—எங்குஞ்
†செல்லுங்கா சுக்குவட்ட
முண்டோசொல்லடி;
வையாபுரிப்: உறுக்கிப் பேசித் துள்ளாதடி
புலியின்முன்னே—இப்போ
ஊஞ்சலாட வாராயது
ஞாயமல்லடி.

215 பழனிப்: மூலையை யாட்டி வெட்கமில்லா
மலேபேசுறுய்—அடி
மூக்குப் போன குதிரை‡துவா
ரத்துக்கஞ்சாதே;
வையாபுரிப்: குலமான பள்ளி யென்றே
உன்னைக்கொண்டு—வைத்த
குருக்கள்தலை யிலேகொட்டுப்
போடவாராயே.

216 பழனிப்: உன்னைக் கண்டு வந்தேனேவை
யாபுரிப்பள்ளி—இப்போ
உழக்குக்குள்ளே கிழக்குமேற்குச்
சொல்லுறுயடி;

பி-ம். †'சென்றகாசுக்'. ‡'தூவாளத்துக்'

வையாபுரிப்: என்னைக் கண்டு வந்ததிந்த
நாடறியாதோ—நீயும்
இனிமேலென்ன வெண்ணைக்கோழி
கூவிக்கொள்ளுருய்.

217 பழனிப்: கொஞ்சப் பேச்சென் னிடத்திலே
நடவாதடி—இப்போ
கொல்லத்தெரு விலேயூசி
மாறுருய்போடி;

வையாபுரிப்: மிஞ்சி வாய்மீ றவேவேண்டாம்
பள்ளனுக்கு—வந்த
விதிவரப் போகுதடி
வாயடங்கடி.

218 பழனிப்: கடுக டுத்துக் கொள்வதென்வை
யாபுரிப்பள்ளி—பனங்
காட்டுநரி சலசலப்புக்
கஞ்சுமோபோடி;

வையாபுரிப்: கொடுமை பண்ணி மானமொரு
சாணுய்நிற்கிருய்—இப்போ
குண்டுசட்டி யிற்குதிரை
யோட்டுருய்போடி.

219 பழனிப்: சரிச ரியாய்ப் பேசாதடி
வெட்கமில்லாமல்—இனித்
தானேபசித் தாலும்புலி
புல்லைத்தின்னுமோ;

வையாபுரிப்: சிரித்துச் சரக் குப்பைக்குள்ளே
கையிடாதடி—இப்போ
தீட்டினம ரத்திற் கூர்மை
பார்ப்பதென்னடி.

220 பழனிப்: கோணிக் கோணி வீண்பெருமை
பேசிக்கொள்ளுருய்—எந்தக்
குதிரைக்குவால் படைத்தாலுங்
குண்டிமட்டடி;
வையாபுரிப்: காணி கொள்ள வந்தபள்ளி
நீயல்லவேடி—நானுங்
காணுரேன்தேங் காயுநாய்க்குத்
தக்குமோபோடி.

221 பழனிப்: †தப்பி விபோ டிமிரட்டி
மீன்பிடிக்கிருய்—இளை
தானேசிறுத் தாலுமந்தப்
படியுஞ்சிறுக்குமோ;
வையாபுரிப்: துப்பற் றநா யேபோடி
இப்பவுநீயே—நெஞ்சைத்
தொட்டுப்பார்த்துப் பேசடியடி
சொட்டைத்தலைச்சி.

222 பழனிப்: நாயு நீயே நரியுநீயே
சிங்கமுநானே—இந்த
நாடறியு முன்சேதிக
ளெல்லாந்தெரியும்;
வையாபுரிப்: ஈயம் வெள்ளி யாமோவென்னை
யிகழுருயபி—சேகம்
ஏறினமு டிக்குச்சுழி
சுத்தம்பார்க்கிருய்.

223 பழனிப்: உங்கள் தெய்வம் மானங்கெட்டு
நிருவாணத்தோடே—யிந்த
ஊரெங்குஞ் சுற்றினதை
நீயுங்கேளாயோ;

பி-ம். †'அப்புறநீ'.

வையாபுரிப்: சங்கை யில்லா மலேயுங்கள்
தெய்வம்பெண்களே—முன்னே
†தானேயையெ டுத்துக்கொண்டு
மானம்பார்த்ததே.

224 பழனிப்: மோட்டுப் புத்தி யாலேயுங்கள்
கைலாசநாதர்—தானே
முன்னுளிற் ‡பள்ளனை
முறைமைகேளாயோ;

வையாபுரிப்: ஆட்டைத்தோளிற் போட்டுக்கொண்டு
தேடியலேந்த—இடையன்
அல்லவோவுங் கள்மாயவன்
அறிவில்லாதவன்.

225 பழனிப்: *பெண்டி ரண்டு வைத்திருந்துஞ்
சன்னியாசியா—மென்றான்
¶பெம்மானுங்கை மழுவெடுத்
தாடவில்லேயோ;

வையாபுரிப்: பெண்ட நேகம் பேரிருந்தும்
உங்கள்மாயவன்—வால
பிரமசாரி யென்றுநெய்யிற்
கையிடலேயோ.

226 பழனிப்: பசிபொ றுக்க மாட்டாமலே
சோற்றுக்குச்செத்தே—யுங்கள்
பரமனார்நஞ் சுண்டகதை
நானறியேனே;

வையாபுரிப்: புசித்தி டவே சோறுகிடை
யாமலேதானே—யுங்கள்
புங்கவனர் மண்ணேயுண்டு
கக்கவில்லேயோ.

பி-ம். †தானேயை = சீலேயை. ‡பள்ளனை கதை; திருப்பேரூரில் நடந்தது. *'ரண்டுபெண்டு'. ¶'நாதன்'.

227 பழனிப்: வில்லா லடி பட்டுங்கல்லால்
எறியும்பட்டே—ஒரு
வேடன்காலா லுதைபட்டா
னுங்களாண்டவன்;
வையாபுரிப்: எல்லா ருஞ்சீ யென்னத்தானே
திருடியேகட்டுண்—டுங்கள்
இறைவன்க யிற்றாலடி
பட்டானில்லையோ.

228 பழனிப்: மாடெ டுக்கப் புலியூரிற்
றனேயிருந்தே—யுங்கள்
மத்தனும்வீ டில்லாமலே
பித்தனுமானன்;
வையாபுரிப்: ஆடு மேய்ச்சி டையர்வீட்டில்
எச்சில்பொறுக்கு—முங்கள்
அச்சுதற்கு மாடுமேய்ச்ச
புத்தியும்போமோ.

229 பழனிப்: விறகெ டுத்து மீன்பிடித்து
மண்ணைச்சுமந்தே—யுங்கள்
விமலனர் பிச்சையுமெ
டுத்தாரில்லையோ;
வையாபுரிப்: குறுகிப் போயுந் தானம்வாங்கி
மானமில்லாமல்—உங்கள்
†கோபாலன்வெண் ணைதிருடித்
தின்றானில்லையோ.

46. பள்ளிகளிருவரும் உளம்விண்டு ஒருப்படல்.

230 பழனிப்: அரிய ரனைப் பேதிச்சுநீ
சொல்லவேண்டாம்—உனக்
கந்தத்தோசந் தீராதுவை
யாபுரிப்பள்ளி;

பி-ம். † 'கோமான்'

வையாபுரிப்: இருபே ரையு வின்னபேத
கங்கள்படுத்தி—முன்னே
இயம்பினது நீதாண்டிதென்
பழனிப்பள்ளி.

231 பழனிப்: சிவப தஞ்சேர் விசையரங்க
சொக்கநாதன்—மகிழ்
செல்வன்புகழ் விசையகிரி
வேலச்சின்னேவன்;

உவய முத்ரி யுந்தரித்தா
ரடிசிவன்மாலும்—வேறே
யோருருவ மென்றுமத
பேதஞ்செய்தாரோ.

232 வையாபுரிப்: †சங்க ரநா ராயணரா
கியேசிவனும்—உலகில்
சடாட்சரத்தின் சூட்சமதை
நீயறியாயோ;

திங்க ளணி வேணியருஞ்
செங்கண்மாலும்—ஒரு
தேசிகவி நாயகந்தென்
பழனிப்பள்ளி.

233 பழனிப்: ‡செயவி சையன் கிட்ணனையும்
பூசித்தவாரம்—அந்தச்
சிவன்சடையில் விளங்குமந்தச்
சேதிகேளாயோ;

பி-ம். † சங்கரநாராயணர் = சங்கரன் கோவிலில் எழுந்தருளிய மூர்த்தி. ‡ இக்கதை பாரதத்திலுள்ளது.

தயவர் கஞ்ச னாரவர்க்குக்
கத்தூரிரங்கன்—சிவன்
தானுமென்று மொன்றுமீந்த
தகைமைகேளாயோ.

234 வையாபுரிப்: போன தெல்லாம் போகட்டு
மினிமேலாகிலுந்—தெய்வப்
புதுமைகளைத் தூசித்துநாம்
புகலவொண்ணாது;
ஆனாற் புத்தி சாலிதென்
பழனிப்பள்ளி—யந்த
†அரியரனென் றுஞ்சிவனும்
வேறேயல்லடி.

235 பழனிப்: உங்கள் கபி லாசநாதர்
எங்கள்தெய்வமே—எங்கள்
ஔவளவி சையமாலும்
உங்கள்தெய்வமே;
வையாபுரிப்: சங்க தியாய்ச் சொன்னயானாற்
சண்டைவருமோ—நம்மள்
சாமிநாதன் சிவகிரி
வேலனைப்போற்றி.

236 பழனிப்: இருபே ருங்கூ டிச்‡சிரோதை(ய)
ஞாயப்போலவே—நாமள்
இப்புவியில் வாழ்கலாம்வை
யாபுரிப்பள்ளி;
வையாபுரிப்: குருசீ சன்பால் பழம்போலே
ரகளையில்லாமல்—நாமள்
குணமாக வாழ்கலாந்தென்
பழனிப்பள்ளி.

பி-ம். † 'அரியு மரனுஞ் சிவனும்'. ‡ சிரோதயம் = இரு தலைப்புள்.

237 பழனி: ஒருபா னைச்சர்க் கரைபோலே
இருவருந்தானே—நாமள்
ஒத்துடன்பட் டுவாழ்ந்து
கொள்ளலாமடி;

வையாபுரிப்: புருச னுக்குச் சம்மதியாய்
இரண்டுபேருமே—கூடிப்
புழைத்திடலாஞ் சொன்னேன்தென்
பழனிப்பள்ளி.

238 பழனிப்: கூடு பாடில் லாமலேநாம்
கூடிப்பிழைப்போம்—நம்மள்
துரைமார்க்கண் டனைப்போல
வாழ்கப்போற்றுவோம்;

வையாபுரிப்: கூடிக் கெட்ட பேர்களும்பி
ரிந்துவாழ்ந்தோரும்—இந்தக்
குவலயத்திற் காணேன்தென்
பழனிப்பள்ளி.

239 பழனிப்பள்ளியும் வையாபுரிப் பள்ளியும்: வேடர்குலம் தழைத்தோங்கப்
போற்றுவோம்வாழி—நம்மள்
விசையகிரிச் சின்னையய்யன்
நீடூழிகாலம்;

நாடாண்டுசி லாக்யம் பெற்று
வாழ்கவை—யாபுரி
நாடுசெழித் தோங்கிடவே
வாழ்கவாழி.

47. வாழ்த்தும் நூல் பயனும்.

கலிப்பா.

கோடிகதிர் போல்விளங்கிக் குலவுஞ் சிவகிரியான்
நாடியிருக் குமந்த நாடுசெழித் தோங்கிடவே
தேடியபள் ளேசலைத்தான் செப்பினோர் கேட்டோர்கள்
பாடினபே ராடினபேர் பலன்பெற்று வாழியரே.

பழனிச் சமீன்.

இம்முடிப் பட்டத் திலகிய குமார
விசையகிரி வேலச் சின்னை வையன்
பாடிய வையா புரிப்பள்ளு முற்றும்.

அரும்பதவுரை யகராதி.

அ

அங்கம்—எலும்பு
அசரம்—அசையாப்பொருள்
அசுரர்—இராக்கதர்
அச்சுவத்தம்—அரசமரம்
அஞ்சனம்—ஓர் யானை
அடம்—அடப்பமரம்
அடர்த்து—பொருதி
அடைவு—முறை
அணியணியாய்—வரிசைவரிசை [யாய்
அண்டான்—நெருங்கான்
அண்டை—முட்டு, அடை
அதனம்—மிகுதி
அதிகவற்கு—
அதிரான்—நடுங்கான்
அத்தர்—உயர்ந்தோர்
அந்திவண்ணன்—சிவன்
அபயம்—பயமின்மை
அபிசேகம்—மஞ்சனநீராட்டு
அமட்டி—அதட்டி
அமரர்—தேவர்கள்
அமிழ்து—பால்
அம்பலம்—சபை, கூடுமிடம்
அம்புவி—பூமி
அயன்—பிரமன்
அயில்—கைவேல்
அரம்பு—குறும்பு
அரன்—சிவன்
அரி—நெற்றூளரி, விட்டுணு,
[சிங்கம், மழை, வெட்டு

அரிக்க—தெளிக்க
அரிசனம்—மஞ்சள்
அரிச்சுனம்—எருக்கு, மருதம்
அருந்தினது—உண்டது
அருப்பம்—மீசை
அரும்புதல்—வெளிப்படல்
அரூபன்—உருவில்லான்
அலகு—அலகுப்பாக்கு, நென்
[மணி, பயிர்க்கதிர்
அலட்டி—தொந்தரைசெய்து
அலைத்துக்குலைத்து—உதறிப்பிரித் [து
அவகப்பன்—அவனப்பன்
அவகாசம்—திராணி
அழகியமணவாளன்-விட்டுணு,
அழுத்தமாக—பலமாக [ஓர் நெல்
அறல்—நீர், கருமணல்
அறு—நீங்காத
அனகன்—கடவுள்
அனங்கன்—மன்மதன்
அனுபவி—சுகி
ஆசி—சமநிலம், வாழ்த்து
ஆக்கம்—செல்வம், இலாபம், பெ
ஆட்டாளி—தகுதியுள்ள [ருக்கம்
ஆட்டுக்காலாட்டியார்—மருதநில
[மகளிர், பள்ளியர்
ஆணை—கட்டளை
ஆயர்—இடையர்
ஆய்—ஆராயும்
ஆழி—கடல், சக்கரம்
இங்கிதம்—இனிமை
இசை—புகழ், பாட்டு, கூடிநில்

இச்சை—விருப்பம்
இடக்கேடு—வறுமை
இடும்பு—துன்பம், அகந்தை
இடைக்காடன்—ஓர் சித்தன், [ஓர் நெல்
இட்டு எடுத்தல்-வரிசை செய்தல்
இணை—இரண்டு, சோடி
இதத்தை—இன்பத்தை
இதம்—இனிமை, உரிமை
இந்திரகோபம்—தம்பலப்பூச்சி
இந்திர தனுசு—வானவில்
இராமபாணம்—ஓர் நெல்
இருப்புக்கட்டு—இரும்புப்பூண்
இலகு—ஒளியிடு, சீதேவி
இலங்கு—ஒளிரு, குளம்
இலச்சை—வெட்கம்
இளந்தையாடு—இளமறி
இன்போதையர்-இன்புஇதையர்
ஈழம்—ஈழநாடு, கீழ்த்திசை
ஈற்று—ஈன்றது, நாறு
ஈனம்—கேவலம்
உசாவிட—ஆராய
உடுக்கள்—விண்மீன்கள்
உத்திகை—வரப்பு
உப்பளம்—கழிக்கரை, உப்பு [விளை நிலம்
உம்பர்—தேவர்கள்
உருமால்—தலைப்பாகை
உருவாரம்—சிலை, பொம்மை
உரைப்பல்—கண்டித்தல், சினத் [தல்
உலவி—சாரிவந்து
உலோபியர்—ஈகையில்லார்
உல்லாசன்—மனக்களிப்பன்
உழலை-பட்டிவாசலடைக்குமரம்
உறுக்கி—அதட்டி
உன்னி—பாய்ந்து, கிளர்ந்து
ஊசிமாறுதல்—ஊசிவிற்றல்
ஊஞ்சலாட—விளையாட
ஊட்டத்து—வளர்ப்பு
ஊழி—நெடுங்காலம்
ஊறல்தாழி—காடிப்பானை
ஊன்றும்—சாரும், தள்ளும், [நடும், நிறுத்தும், பதிக்கும்

எந்தளவு—எந்த அளவு
எரிந்து—கோபித்து
எருமைப்போத்து—கடா
எனுபதி—என்னும் உவதி
ஏத்தனம்—கருவி
ஏரானை—உழவனை
ஏலவே—முன்னமே, பொருந் [தவே
ஏழிக்கையாய்—
ஏழ்புனல்—எழுகடல்
ஏறிட்டு—உற்றுப்பார்த்து
ஏனக்களிறு—பன்றி
ஒச்சம்—பழுது
ஒச்சியம்—நிந்தை
ஒண்டி—தனி, ஏர்க்காற், சுள் [ளாணி
ஒப்புச்சீட்டு—கைச்சாத்து
ஒற்றைக்கொம்பன்—விநாயகன்
ஓசனை—அளப்பு, யோசனை
ஓவள—(Obla) என்னும் வட நாட்டுச்சொல், ஓர் வகுப் பார்

க

கங்கு—பருந்து, எல்லை, தினை
கங்கைபாதன்—விட்டுணு
கசாதி—யானைமுதலாக
கச்சை—தாய்ச்சீலை, கோவணம்
கச்சைக்காய் – கசந்தகாய்
கடம்—பானை, காடு, தோட்டம்
கடப்பு—கடப்ப மரம்
கடாட்சம்—அருள், கருணை
கடி—ஓசை, மணம், விரைவு, [காவல்
கடிநம்—பானை
கடையால்—நீர்ப்பாண்டம்
கணை—அம்பு, கைபிடி
கதம்பம்—வாசனைப்பொடி
கதலி—தேற்றுமரம், வாழை, [காற்றுடி, கொடி
கதலித்து—அசைத்து
கதழ்—வேகம்
கதி—புகலிடம்
கதித்து—எழும்பி
கதிர்க்கோட்டை—
கப்புத்தலை—இரட்டை மண்டை
கமரிமான்—கவரிமான்
கமலம்—தாமரை
கமனித்து—கவனித்து
கமுகு—பாக்கு மரம்
கயவர்—கீழ்மக்கள்
கரணம்—தலைகீழாய்ப் பாய்தல்
கருணாகரன்—அருளாளன்
கலப்பை—உழவுகருவி, கலங் [கொள்ளும் பை
கலி—வஞ்சம், கலிகாலம், அம்பு
கல்வி—தோண்டி, கிண்டி
கல்வித்து (கலித்து)—எழுந்து, [ஆரவாரித்து
கல்லுண்டை—ஓர்நெல், உருளைக் [கல்
கவடிப்பு—கபடம்
கவினம்—வெண்ணெய், கடிவா [ளம்
கவின்—அழகு
கழனி—வயல்
கழுப்பிணி (கழுக்குணி)—சோம் [பேறி
களை—அயர்வு, அழகு
கறகற—ஒலிக்குறிப்பு
கறுக்காய்—முற்ற விளையா நெல்
கற்பகநாடு-வேண்டியதெல்லாங் [கொடுக்குநாடு
கனகம்—பொன்
கனகன்—பொன்னிறத்தான்
கனவரிசை—மிக்கவரிசை
கனற்புனம்—கன்னற்புனம் [கரும்புத் தோட்டம்
காங்குக்கச்சை—நீலஉடை
காணி—உரிமை, மூதாதையர் பூமி
காணிக்கை—தட்சணை
காம்பீரியம்—வீரம்
காரியம்—செய்கை
காலமுறை—பருவகாலம்
கானக்களிறு—யானை
கானம்—இசை, காடு
கிஞ்சுகம்—சிகப்பு, முள்முருக்கு
கிடை—ஆட்டுக்கிடை, படுக்கை
கிளுக்கிளு—ஒலிக்குறிப்பு
கீசன்—போர் வீரன்
கீலனர்—சோதியன்
குரவை—கண்டம் நாக்குகளினால் மகளிர் இடும் மங்கல

வொலி, குலவை, ஓர்மீன்,
கடல், ஓர் கூத்து
குக்குடம்—கோழி
குசன்—செவ்வாய்
குச்சிரம் (குத்திரம்)—வஞ்சம்
குச்சு—சிற்றில், குடில்
குடாப்பு—ஆட்டுக்குடில்
குடில்—குடிசை
குடிசை—சிறு வீடு
குதலை—மழலை
குத்திரம்—வஞ்சம், பொய்
குப்பம்—நாற்று முடிக் கட்டு
கும்பு—கூட்டம்
குரூரம்—கொடுமை
குரைசெய்—
குலவி—அளவளாவி, பொருந்தி
குலுகை—களஞ்சியம்
குல்லை—கஞ்சா, துளசி, வெட்சி
குவலயம்—பூமி
குவளை—குவளைப்பூ
குவ்வித்த—கூட்டமிட்ட
குழகம்—அழகு
குழகன்—முருகன், சிவன்
குழாம்—கூட்டம்
குழை—குழைச்சு, கூந்தல்
குன்று—மலை [முடிப்பு, தழை
கூடல்—மதுரை
கூந்தல்—மயிர்முடி
கூவம்—கிணறு
கூளி—உறவு
கெச்சிதம்—முழக்கம், செவ்வை
கெந்தம்—வாசனை
கேக்கை—ஒலிக்குறிப்பு
கேளிக்கை—விளையாட்டு
கையார—கைப்பிடியாய்
கொங்காடை—} மழை தாங்கு
கொங்காணி —} மோர்வகைக்
[குடை
கொங்கு—ஓர் நாடு, மேற்றிசை,
வாசனை, தேன், பூந்தாது
சருக்கரை,
கொசுறு—பிசுக்கு, சிக்கல்
கொண்டி—கொழுவாணி
கொண்டை—கூந்தல்
கொப்பம்—யானை படுக்குங்குழி
கொம்பு—பார்வதி, (அன்மொழித்
தொகை), மரக்கொம்பு
கொல்வாய்—மதகு, மணல்வாரி
கொவ்வை—கோவங்கனி
கொழுகொம்பு—தெரிக்கும்
கொழிக்கும்—ஆதாரக்கழி
கொழுத்துதல்—பற்றவைத்தல்
கொளுவு—தொடுத்துவை
கோங்கடம்—ஆகாயமளாவிய
[தோட்டம்
கோட்டுவளம்—மலைவளம்
கோணிக்கோணி—இகழ்ச்சியுரை
கோது—குற்றம்
கோதும்பைப்பாசி—கோதும்பை
போற் செய்த பாசிமணி
கோதும்பை—ஓர் நெல்
கோமாளி—களிப்பிப்போன்
கோலம்—வேடம், நிலைமை

ச

சங்கதி—ஒழுங்கு, வரலாறு

சங்கம்—புலவர் சபை, சங்கு
சங்கு—வளை, சிப்பி
சங்கை—ஐயம், அச்சம், வெட்கம், அளவு, மதிப்பு
சசி—இந்திரன் மனைவி
சஞ்சீவி—உயிர்தரு மருந்து
சடாட்சரம்—ஆறு எழுத்து
சடியேன்—
சடிலம்—சடை
சட்டமாய்—திருத்தமாக
சட்டவிட்டம்—ஒழுங்கு
சதித்து—அழித்து, வஞ்சித்து
சத்தி—வேல், விருதுக்கொடி
சந்தடி—இரைச்சல்
சந்திரோதயம்—சந்திர உதயம்
சமரம்—போர்
சமிதை—ஓமவிறகு, ஒன்பதுவகை விறகு
சம்பிரதாயம்—உபாயம்
சம்பை—தகட்டுக்கோரை
சரம்—அசையும் பொருள்
சரி—முன்கையணி
சரித்திரம்—நடவடிக்கை
சலகை—120படி முகத்தலளவை
சலிகை—செல்வாக்கு, பெருமை
சல்லி—பொய்
சவரணை—நேர்த்தி, ஆயத்தம்
சளம்—வஞ்சனை, பொய்
சனனம்—பிறப்பு
சன்னதம்—ஆவேசம், வீறுப்பு
சன்னபின்னல்—கண்டதுண்டம்
சன்னை—சைகை, சமிக்கை
சாக்கிரதை—எச்சரிக்கை
சாடி—குற்றச்சாட்டு, குப்பி
சாடு—கூடை, மோது, தாக்கு
சாலி—நெல், நாவி, புனுகுக்கட்டம்
சாளரம்—கள்ளவழி, சன்னல்
சிகி—மஞ்ஞை, மயில்
சிக்கி—அகப்பட்டு
சித்திரம்—விந்தை, வேலை
சிந்தை—மனம்
சிருட்டி—படைப்பு
சிலாக்கியம்—புகழ், உரிமை
சிவகிரி—பழனிமலை
சீதத்தண்ணீர்—பாற்கடல்
சீலனர்—குணத்தார், அழகனர்
சுசீலன்—நற்குணன்
சுதன்—மகன்
சுருணை—நெற்சுருணை, சுருள்
சுருணைவாரி—ஓர் நெல்
சுருள்—கூந்தல்
சுருள்—செந்துருக்கம், கணக்கெழுதிய ஓலைக்குறிப்புகளை அடைத்துவைக்கும் ஓலை வளையம்.
சுழல்—நீர்ச்சுழி
சுளுந்து—தீவட்டி(க்கப்பு)
சூடுபாடு—சூட்டு உணர்ச்சி.
சூரம்—வீரம்
செச்சை—வெட்சி, மென்மாடம்,
செட்டி—முருகன் உதயசந்திரன்
செந்தாழை—ஓர் நெல்
செப்ப—சொல்ல
செம்மறை—சிவந்தபுள்ளி
செயிர்—துன்பம், நோய்

செருநர்—பகைவர்
செருமுதல்—இருமுதல், திணித்.
செவ்வி—அழகு [தல்
செறி—நெருக்கு
சேல்—மீன்
சைகை—சமிக்கை, குறிப்பு
சொம்—உரிமைப்பொருள்
சொருகு—செருகு, நுழை
சோதித்து—ஆராய்ந்து
சோலிசொல்-போக்குச்சொல்

த

தகைமை—பண்பு, தகுதி
தகை—தாது, செழிப்பு
தண்டொட்டி—மகளிர் காதணி
ததி—தயிர்
தத்துவம்—உண்மை, அதிகாரம்
தப்பிலி—போக்கிரி
தமரன்—உறவினன்
தழுவி—அணைத்து
தறி-தயிர்மத்திடுதறி, நெய்வோர் [தறி
தனம்—பொருள், தன்மை
தனுபதி—
தன்னமையாய்—இணக்கமாய்
தன்னிக்க—சிறிதுசிறிதாய்க் [கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க
தாசானுதாசன்—அடியார்க்
தாபந்தம்—வேதனை [கடிதயான்
தாமசம்—சுணக்கம்
தாம்பு—கயிறு
தாவு—தாண்டு
தானை—சீலை, சேனை

திங்கள்—மாதம், சந்திரன்
திட்டம்—உறுதி, செவ்வை
திதி—பேறு, வாழ்வு, நிலை
தித்தி—இனிப்பு, ஓர் ஊதுகுழல்
திமிறி—மீறி
திரை—அலை, திரைத்தல்
தில்லையம்—
தீர்க்காயுசு—முழு வாழ்நாள்
தீனர்-இரப்போர், யாசிப்போர்
துகில்—ஆடை, தூசு
துங்கம்—தூய்மை, பெருமை
துங்கவன்—களங்கமில்லான்
துசம்—கொடி
துடி—காலதசப் பிரமாணம்
துண்ணம்—அச்சக்குறிப்பு
துதி—வணக்கம்
துப்பு-அறிவு, ஆராய்ச்சி, துணை, [மேன்மை, வலி
தும்பி—யானைத் துதிக்கை
துய்யன்—களங்கமில்லான்
துரிதம்—சீக்கிரம்
துருவம்-நிலையான நட்சத்திரம், [வடமீன்
துர்ச்சனர்—துட்டர்
துலங்கு—ஒளிவிடு
துவைபட்டு—இடிபட்டு
துறை—தங்குமிடம், இறங்கும் [வழி
தூசித்து—இகழ்ந்து
தூபம்—நறும்புகை
தூவாளம்—
தெட்டி—வஞ்சித்து
தெண்டம்—வணக்கம்
தெய்வங்கள் செய்தல்—கடவுளை [வழிபடுதல்

தென்றற்கால்-தென்றற் காற்று
தேசிகன்—குரு
தேட்டு—தேடியபொருள்
தேவேந்திரப்பள்ளன்—
தொழுவம்—குட்டைமரம், [மாட்டுப்பட்டி
தொடிக்கால்—
தொடை(யல்)—மாலை
தொண்டி—தேவடியாள்
தொண்டு—ஊழியம், கள்ளக் [கடவு
தொலையா—முடிவில்லாத
தொல்லை—பழமை, தொந்தரவு
தொன்னை—நொய்வு
தோசம்—குற்றம்
தோதகம்—வஞ்சகம், வருத்தம்
தோத்திரம்—வணக்கம்
தோராயம்—

ந

நகம்—நுகம், விரல் நகம்
நங்கை—பெண்ணிற்சிறந்தவள்
நசை—புகழ்
நச்சை—
நடு—நியாயம், இடை
நட்டணை—கொடுமை
நத்து—ஓர் பறவை, சங்கு, [மூக்கணி, விரும்பு
நவின்று—சொல்லி
நழுவி—வழுவி, நுழுந்து
நளினம்—தாமரை
நனி—பெருமை, மிகுதி
நாகப்பூச்சி—நாங்கூழ்ப்பூச்சி
நாகம்—ஆகாயம், புன்னை
நாடி—விரும்பி
நாதக்கோன்—முருகன்
நாத்தி—மைத்துனி
நாராசம்—சலாகை, அம்பு
நாறு—நெல்நாற்று
நாற்றுக்கால்—நாற்று பாவுமிடம்
நாற்கவிதை—ஆசு, மதுரம், சித் [திரம், வித்தாரம்
நாஞெளிரி—
நிசாசரர்—இரவில்சஞ்சரிப்போர்
நித்தம்—நாள்தோறும்
நித்தன்—கடவுள்
நித்திலம்—முத்து
நிரவி—பள்ளமேடில்லாமற் [செய்து
நிரை—வரிசை, பந்தி
நீபம்—கடப்பமரம், அதன் பூ
நுண்ணிதம்—நுணுக்கம்
நுதல்—நெற்றி
நெடுமறை—நீண்டபுள்ளி
நெட்டை வாலான்—குரங்கு
நெரிப்பான்—நசுக்குவான்
நேமித்தார்—பிறப்பித்தார்
நைவேத்தியம்—பூசைப் [பொருள், காணிக்கை
நொச்சுக் கொட்டல்—மாடுகளை நிறுத்த உபயோகிக்கும் எழுத் தில்லா வொலி
நொந்து—கெட்டு, வருந்தி
நொருப்பு—நொருங்கல்

ப

பகடு—எருமைக்கடா, யானை, [தெப்பம், ஓடம்

பங்கம்—குழைசேறு, தொழி
பங்கி—பங்கிட்டு
பசுக்காத்தான்—கோபாலன்
பசை—அன்பு, செல்வம்
பஞ்சிலை—ஓர் மீன்
படபட—விரைவுக் குறிப்பு
படித்தரம்—கட்டளை
படியும்—தங்கும்
படுநீலி—துட்டை, துர்க்கை
பட்டடை } தானியக் களஞ்சி
பட்டரை } [யம்
பட்டம்பகல்—நன்பகல்
பணம்—நாற்பது பைசா
பணை—வயல், விலங்கின் படுக்கை
பண்டு—பழைமை
பண்ணை—வயல், தோட்டம்,
[விலங்கின் படுக்கை
பதலை—குண்டான் (கல்), மலை
பதனம்—பேணல், பத்திரம்
பதுமம்—தாமரை
பத்தன்—அன்பன், பக்தன்
பந்தயம்—வாது, ஓட்டம்
பந்தி—வரிசை
பரண்—அட்டாலை, காவற்பரன்
பரிகாசம் } பகிடி, நிந்தனை
பரியாசம் }
பரிசில்—பண்பு, விதம்
பரிவு—பக்குவம், இன்பம்
பரிவேடம்—சூரியசந்திரர்
[கோட்டை
பருப்பதம் } மலை
பருவதம் }
பருவம்—உயரம், பக்குவம்,
பவ்வம்—கடல் [பருவ காலம்

பழனி—பழனுபுரி, சிவகிரி, விசை
[யகிரி, வயல்நடுவிலுள்ள ஊர்
பழுக்க—ஒளிவிட
பன்னாள்—பலநாள்
பாங்கு—இணக்கம், முறை
பாடு—அநுபவிப்பு, வருத்தம்
பாதிரை—பாதிரிச்சோலை
பாரித்து—உண்டாக்கி, தோற்றி
பால்கோதி—பால்பிடித்து
பானல்—வயல், கடல்
பானு—சூரியன்
பிங்கன்—மகன்
பிணை—இணை, பிணைப்பு
பிது—இடி
பிரக்கியாதி—அறிவு, புகழ்
பிரசங்கம்—சொற்பொழிவு
பிரசன்னம்—காட்சி
பிரதாபம்—புகழ், வீரம்
பிரீதி—உருக்கம், உவப்பு
புகல்—தஞ்சம், உபாயம்
புங்கவன் } கடவுள், குரு,
புங்கன் } உயர்ந்தோன்
புசபலம்—தோள்வலி
புடை—பக்கம்
புதை—செடிகொடியடர்ந்த
இடம், புதைத்தல்
புரக்கவினம்—தோல்கடிவாளம்
புரிந்தான்—செய்தான்
புரணி(புறணி)—கோள்
புரவலன்—காப்போன்
(விட்டுணு)
புலையர்—கீழ்மக்கள்
புழுதி—ஓர் நெல், தூசி

புனம்—விளைநிலம், காடு
புனிதம்—அழுக்கின்மை
புன்னாகம்—புன்னைமரம்
பூகம்—பாக்குமரம்
பூசல்—போர்
பூடிற்று—கருவற்று
பூணிக்கை(பூணிப்பு)—தீர்ப்பு
பூதக்கோன்—தில்லைக்கூத்தன்
பூபன்—அரசன், பூசாரி
பூபாலர்—பூவைசியர்
பூம்பாளை—ஓர் நெல், தென்னை [கமுகின் பூமடல்
பூராயம்—விருப்பு, விந்தை
பூரித்து—மிகக் களிப்புற்று
பேழை—பெட்டகம்
பேறு—வரம், உரிமை, செல்வம்
பொங்கம்-பொலிவு, பரிமளிப்பு
பொட்டிமகன்—இகழ்ச்சியுரை
பொறுக்கல்—தாங்கல்
பொறுதி—தாங்கி
பொற்பு—அழகு, பொலிவு
போக்கு—விதம், வழி
போர்—வைக்கோல் போர்

ம

மகுணன்—மகிழ்நன், கணவன்
மசை—
மஞ்சணை—எண்ணெய்க்குங்கு[மம்
மஞ்சரி—மாலை, பூங்கொத்து
மஞ்சு—மேகம்
மடம்—அழகு, கபடின்மை
மட்டி—மதிகேடன்
மட்டு—அளவு
மணல்வாரி—ஓர் நெல், புல்
மண்டி—குடித்து, கால்முடக்கி
மதகு—நீர்க்கழிவு வாய் [நின்று
மதி—சந்திரன், அறிவு
மதிள்—மதில்
மது—கள்
மத்தளம்—ஓர் தாளக்கருவி
மத்தன்சேய்—முருகன்
மரு—வாசனை
மருங்கு—இடை
மருப்பு—கொம்பு
மருவிய—அணைந்த, கிட்டிய
மல்லாரி—சண்டைக்காரி
மள்ளர்—மருதநில மக்கள், பள்[ளர்
மனச்கசிவு—அன்பு
மறுகுதல்—சுழலல், புரளல்
மறைக்காளை—வேதத்தலைவன்
மனுபதி—
மன்றல்—மணவிழா
மன்னிய—நிலைத்த
மாதவி—குருக்கத்தி, முல்லை, [துளசி, மல்லிகை
மாதி—மா, வட்டம்
மாப்பொறு—பசுக்களைத் தாங்[கும், தொழு
மாய்மாலன்—எத்தன்
மாராயம்-சோபனம், நற்செய்தி
மாரி—மழை
மிசையும்—அனுபவிக்கும்
மிரண்டிடு—பயந்துகலையும்
முக்குளித்தல்—நீரில் முழுகுதல்
முச்செகம்—மூன்றுலகம்

முடித்து—முடிமுடியாக்கட்டி
முட்ட—முழுதும்
முட்டுண்டு—முட்டுப்பட்டு
முண்டகம்—தாமரை
முத்திரி—மதச்சின்னம்
முத்துக்குரியகுடிலம்—
முப்பழம்—வாழை, மா, பலா [வின் கனிகள்
மும்முரசு—வெற்றி, வீர, மங்கல [முரசுகள்
முரசு—வாத்தியப் பொது, [பேரிகை
முரம்பு—பரலடுத்துயர்நிலம், மேடு
மூதலிச்சு—ஒப்புவித்து
மூப்பு—பழைய
மூவர்-பிரமன், விட்டுணு, சிவன்
மெச்சு—கொண்டாடுகிற
மேதி—எருமை
மேவின—சொந்த, அடைந்த
மைப்படிவம்—மேகவுருவம்
மையல்—மயக்கம், மோகம்
மொத்துண்டு—அடிபட்டு
மோகனம்—புணர்ச்சி, யேக்கம்
மோசம்—வஞ்சனை
மோட்டு—முரண்டு
மோதி—இடித்து, தாத்தி, சாடி

ய

யாதம்—பசுக்கூட்டம்
யாதக்கோன்—விட்டுணு

ர

ரகளை (இரகளை)—சச்சரவு
ரஞ்சிதம்—அழகு
ரணசுத்த வீரன்—
ரொப்ப—நிறைய
ரொம்ப—மிகுதியாய்

ல

லச்சை (இலச்சை)—வெட்கம், [அவமதிப்பு

வ

வங்கணம்—தோழமை
வங்கி நாராயணன்—ஓர் நெல்
வட்டமிட்ட கோழி—கொழுத்த [கோழி
வட்டில்—உண்கலம்
வண்டன்—திண்ணியன், துட்டன்
வதனம்—முகம்
வத்திரம்—முகம், ஆடை
வந்தனை—வழிபாடு, ஆராதனை
வம்பு—சண்டை
வம்புந்துன்பும்—
வயங்கி—நடந்து, ஒளிசெய்து
வரப்பு—வரம்பு, எல்லை
வராககிரி—பன்றிமலை
வரிசை—ஒழுங்கு, முறைமை
வர்க்கம்—இனம், குலம், கூட்டம்
வல்லாளன்—வலியன்
வழுத்தல்—சொல்லல்
வள்ளம்—மூன்றுபடி (முகத்தல ளவைக் கருவி)
வள்ளல்—கொடையாளன்
வன்னம்—வர்னம், அழகு
வன்மம—வைராக்கியம்

வாகு—அழகு, தோல்
வாகனம்—ஊர்தி
வாக்கினர்—மொழியாளர்
வாசனன்—வாசன்
வாட்டு—நன்மை, வாட்டம்
வாரி—கடல்
வால பிரமச்சாரி—கலியாணமா காத இளவல்
வால—சுத்தம், மிகுதி
வால்மீகம்—இராமாயணம்
வால்மீ கவியாசன்—இராமாயண மெழுதிய வால்மீகன்
வாவி—தெப்பம், நீர்நிலை
வானம்பாடி—கழலி, வயலில் வசிக்கும் குருவி
விகடம்—அழகு, உன்மத்தம்
விசாகன்—முருகன்
விசுவகர்மா—மயன், தேவதாசன்
விசையகிரி—பழனிமலை
விடியங்காட்டில்-விடியும்வேளையில்
விண்டான்—சொன்னான்
விண்ணணம்—வேலை, விஞ்ஞானம்
விண்முகம்—ஆகாயம்
விதறல்—பிளத்தல்
விதி—பிரமன்
விது—சந்திரன்
விதுரல்—பிரிதல்
வித்தாரம்—மிகுதி, விற்பன்னம்
விநாயகன்—பேரிறைவன்

விந்தை—ஆச்சரியம்
விபுதர்—அறிஞர், மிகக்கற்றோர்
விப்பிரமம்—அழகு
விப்பிரர்—பார்ப்பார்
விமலன்—அழுக்கில்லான்
விரவி—கலந்து, வெள்ளரி
விருதாவில்—பயனில்லாமல்
விருமதேவன்—பிரமன்
விரை—விதை
விலாக்கொடை—பக்கம்
விவரம்—வகை
விள்ளுதல்—சொல்லல்
வினை—செயல், தொழில்
வெடுவெடு—கோபக்குறிப்புச் சொல்
வெட்டிக்கு—வீணுக்கு
வெண்ணைக்கோழி—
வெய்யோன்—சூரியன்
வெள்ளிலை—வெற்றிலை
வெள்ளென—காலாகாலத்தில்
வெறி—மயக்கம்
வேதக்கோன்—பிரமன்
வேதிகை—மேன்மாடம்
வேழம்பர்—கழைக்கூத்தர்
வேள்—முருகப்பிரான்
வையகம்—பூமி
வையாபுரி—வேள் வையாபுரிக் கோ ஆண்ட நாட்டின் தலைநகர்
வொவ்வு—

செய்யுள் முதற்குறிப்பு

அகராதி.

கணபதி. 18 சண்முகநதி வேலவன், 19 கைலாச நாதர், 20 சிவகிரியான், 21 சுப்பிரமணியர், 22 சூரியன், 23 திங்கள், 24 திருவாவடுதுறையார் சபாபதி, 25 திருவாவிநன்குடி வேலவன், 26 துர்க்கையம்மன், 27 நட்டாற்றுக் கன்னிமார், 28 தூரி நாச்சிமார், 29 பெரிய நாயகித்தாய், 30 பேராவுடையார். 31 மாரியம்மன், 32 விசாலாட்சி, 33 வையாபுரியீச்சுரன்.

நெல்களின் பெயர்கள்.

1 அச்சுமுறித்தான், 2 அலங்காரி, 3 அழகிய மணவாளன், 4 அழகுச்சம்பா, 5 அன்னதானி, 6 இடைக்காடான், 7 இராமபாணம், 8 இலுப்பைச்சம்பா, 9 ஒட்டன்சம்பா, 10 கட்டைவாலான், 11 கண்ணாடிச்சம்பா, 12 கத்தூரிச்சம்பா, 13 கலிங்கராயன், 14 கல்லுண்டை, 15 கருங்குருவை 16 காடைக்கழுத்தான், 17 காதிச்சம்பா, 18 கார்த்திகைச்சம்பா, 19 குங்குமச்சம்பா, 20 குத்தாரி. 21 குருவை, 22 குலைவாழை, 23 கூத்தன், 24 கோதும்பை, 25 சம்பா, 26 சித்திரவண்ணன், 27 சித்திரைக்காலி, 28 சிறைமீட்டான், 29 சீரகச்சம்பா, 30 சுருணைவாரி, 31 சுருணைவாலான், 32 சூரியச்சம்பா, 33 செந்தாழை, 34 செம்மிளகி, 35 திரைகொண்டான், 36 தேவன்சம்பா, 37 நாகராயன், 38 பறக்குஞ்சிறுகுருவி, 39 பனைமுகரி, 40 புழுதிச்சம்பா, 41 புனுகுச்சம்பா, 42 பூனைப்பொட்டி, 43 பூம்பாளை, 44 பேராவண்ணன், 45 மசப்புழுதி, 46 மணல்வாரி, 47 மிளகுச்சம்பா, 48 முத்துச்சம்பா, 49 முத்துவிளங்கி, 50 மூலைமுண்டன், 51 மூக்கன்சம்பா, 52 மேகவர்னச்சம்பா, 53 யானைக்கொம்பன், 54 வங்கிநாராயணன், 55 வாசிச்சம்பா.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
		I. உறுப்புக்களின் அட்டவணை.	
		17....இளையாளை உரைப்பல்	17....இளையாளை உரப்பல்
		II. நூல்.	
4	14, 15. 16	—இணையடிதனை .... தலைமிசைக் கொண்டேன்	—இணையடிதன்னைத் தலைமிசைக் கொண்டேன் இயலிசை விண்டேன்
10	6	காசி யிம்மா	காசியிமஞ்
15	7	களறியே	கழறியே
19	32	வங்கி ரொட்டி, பன் ரொட்டி	வங்கிரொட்டி — பங்கி ரொட்டி, கஞ்சா — ரொட்டி.
21	22	கும்பிடும்களடா	கும் பிடுங்களடா
33	18, 19	முரு கோரனைப்	முருக னோரனைப்
38	13	உரைப்பல்	உரப்பல்
48	30	கூரல்	கூறல்
49	19	சிவகிரிச் செவ்வேள் பண்ணை புர	சிவகிரிச்செவ் வேள் பண்ணை யுர
53	20	மாட்டை—	மாட்டைப்—
55	,,	காத்தவராய	காத்தவராயன்
66	16	செய்துவந்தான்	செய்துதந்தான்
73	7	னெழுந்துழுது	னெழுந்துவித்துழுது
74	12	தொழிபோ........பரித்தல்	தொளிபோ..........பறித்தல்.
85	6	சதுசல	பதுசல
,,	19	டந்தனுக்கு	டந்தனக்கு
87	31	198-ல்	199–ல்
		III. அரும்பதவுரை யகராதி.	
1	56	ஆட்டுக்காலாட்டியார்	ஆற்றுக் காலாட்டியர்

உ

முருகன் துணை.

இந்நாட்டு மக்கள் அணையேத்தஞ் செய்யும்போது வழிபடுந் தெய்வங்கள்:—

1 அணையடிக்கருப்பன், 2 அம்மாபட்டிக்கருப்பன், 3 ஆலடிக்கருப்பன், 4 ஒடிக்காட்டுக் கன்னிமார், 5 கணபூத நாச்சிமார், 6 கம்மல பட்டத்தாணி, 7 கருப்பணராயன், 8 கருப்புத் தெய்வம், 9 கன்னடிய மூர்த்தி, 10 காத்தவராயன், 11 காராமடைப் பெரியவள், 12 குன்னுவப்பிடாரி, 13 சின்னணைக்கருப்பன், 14 தலைக்குத்துக் கன்னிமார், 15 தாடகை நாச்சியார், 16 தாமரைப்பாடிக் கன்னிமார், 17 பவளக்கொடியம்மன், 18 பாதிரைப்பிள்ளையார், 19 பாம்புவரைக் கன்னிமார், 20 பூமிக் கன்னிமார், 21 பூம்பாரை வேலவன், 22 பேரணைக் கருப்பன், 23 பேழைக் கன்னிமார், 24 போதலைக்குட்டக்கருப்பன், 25 மருதகாளித்தாயார், 26 மல்லாண்டப்பன், 27 மீன்பாரைக் கனனிமார், 28 ரெங்கசாமி, 29 வலங்கையப்பன், 30 விளாங்கோம்பைப்பெருமாள்.

முருகன் பண்ணையிலிருந்து படித்தரம் பெற்ற கோயில்கள் :—

1 அங்காளம்மன், 2 அச்சுத நாராயணன், 3 அழகு நாச்சிமார், 4 அன்னபூரணி, 5 இடும்பன், 6 இராயப்பெருமாள், 7 இலட்சுமி நாராயணன், 8 எட்டாலம்மன், 9 ஏரி நாச்சிமார், 10 கணப்படிராயன், 11 கனகசபாபதி, 12 காசி விசுவநாதன் (சண்முக நதி), 13 காளத்தியீச்சுரன், 14 குராவடிச் சிவலிங்கம், 15 குராவடிச் சுப்பிரமணியர், 16 குராவடி வேலவன், 17 சண்முகநதிக்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
2	60	ஒண்டி—ஏர்க்காற், சுள்ளாணி	ஏர்க்காற்சுள்ளாணி
3	12	கடி—ஒசை	கடி—ஓசை
4	52	கொழுகொம்பு-தெரிக்கும்	கொழுகொம்பு—ஆதாரக்கழி
,,	53	கொழிக்கும்-ஆதாரக்கழி	கொழிக்கும்—தெரிக்கும்
5	63	செச்சை-மென்மாடம்	செச்சை—மேன்மாடம்
6	29	தாசானுதாசன் – அடியார்க்கடிதயான்	தாசானுதாசன்—அடியார்க்கடியான்
8	3	பங்கம்—தொழி	பங்கம்—தொளி
,,	25	பரண்—காவற்பரன்	பரண்—காவற்பரண்
10	25	மோகனம்—யேக்கம்	மோகனம்—ஏக்கம்
,,	62	வன்னம்—வர்னம்	வன்னம்—வர்ணம்
,,	63	வன்ம்ம	வன்மம்
11	13	வால்மீ கவியாசன்	வால்மீக வியாசன்
15	18	கனனிமார்	கன்னிமார்

பொருள் விளங்காச் சொற்கள்.

காப்பு	பாட்டு	3	சடியேன்
,,	,,	4	அறிவற்கு
,,	,,	13	தில்லையத்துக்கு
நூல்	,,	19	ஏழிக்கையாய்
,,	,,	23	நாவாயானை
,,	,,	53	சேனூன்றும் பொய்கை
,,	,,	59	வாசவெள்ளத்தோன்
,,	,,	62	முத்துக்குரிய குடிலம்பகட்டையும்
,,	,,	,,	குருமுருகனார் கரும்பையும்
,,	,,	76	வெள்ளிலை வேள்
,,	,,	122	குறைசெய்யோடு
,,	,,	210	நாளுளெரிமல்லி
,,	,,	214	வெண்ணைக்கோழி

பழனிச்சமீன்
இம்முடிப் பட்டத்திலகிய
விசையகிரி வேலச் சின்னேவையன்பேரில்
பாடிய,

"பழனித்துரை வண்ணம்"

திரு. த. அ. அருணாசலம் பிள்ளையால்
பார்வையிடப்பட்டு,

உடுமலைப்பேட்டை,
பழனியாண்டவர் மில்ஸ் மானேஜிங் ஏஜண்டு
திரு. R. குருசாமி நாயக்கர் அவர்கள்
பொருளுதவியால்,

பழனி
தேவஸ்தானம் நிர்வாகஸ்தர்,
திரு. J. M. சோமசுந்தரம் பிள்ளை B. A., B. L.,
அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டது.

கோபால் எலக்டிரிக் பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ்,
உடுமலைப்பேட்டை.

1943

இதன் விலை அணா 2

உ
முருகன் துணை.

முகவுரை.

"வண்ணம்" அல்லது வண்ணப்பா என்பது சந்தப் பாக்களின் இனமாகும். இதன் இலக்கணம்,

> "எட்டுக் கலையா யிரண்டெட் டெதுகையாய்க்
> கட்டிவரு மோனையுமக் கண்ணியுமாய்த்—திட்டமிகு
> தொங்கலு மெட்டாய்த் தொகையும் பலவாகிப்
> பங்குபெறும் வண்ணப் பகுப்பு" (முத்துவீரியம்)

> தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை சொற்றவற்றைப்
> பாங்கே யகவ லொழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்தி
> ஓங்கோர் குறினெடில் வல்லின மெல்லின மோடிடையைத்
> தாங்கா வுறழ்தர வண்ணங்க ளாறுந் தலைப்படுமே.

> எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண்டசை சீர்முப்ப தேழ்தளையைந்
> திழுக்கி லடிதொடை நாற்பதின் மூன்றைந் துபாவினமூன்
> றொழுக்கிய வண்ணங்க ளாறென்ப தொண்பொருள் கோளிருமூ
> வழுக்கில் விகாரம் வனப்பெட் டியாப்புள் வகுத்தனரே.
> (காரிகையார்)

என்று கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே வண்ணங்கள் நூறு வகைத்தாயின. வண்ணம் ஒன்றுக்குக் கலைகள் எட்டு. இக்கலைகள் ஆண்கலைக்கு நாலும் பெண்கலைக்கு நாலுமாகப் பிரிக்கப்படும். ஆண் கலையில் பாட்டுடைத் தலைவனுடைய பிறப்பு, குலம், பெருமை, புகழ், நாடு, ஊர் முதலியனவும். பெண் கலையில் அகப்பொருட்டுறைக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள துறைகளில் யாதரொன்றையுமமைத்துக் கூறுதல் மரபு.

பழனித் துரை வண்ணம். இது பழனிச் சமீனைக் கி-பி. 18-ம் நூற்றுண்டின் நடுவில் அரசாண்ட குமாரச் சின்னேவையன் மகனுர் விசையகிரி வேலச் சின்னேவை யனைப் பாட்டுடைத் தலைவனுகக் கொண்டது. இந்நூ லாசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் பாட்டுடைத் தலைவனின் கல்வி, பிறப்பு, குலம், வழி, புகழ், ஊர் முத லியன ஆண் கலையிற் கூறப்பட்டுள்ளன. பெண் கலை யில் தலைவனுக்குத் தலைமகளின் கிழியெழுதல் அருமை யெனத் தோழி கூறுவதாகத் துறையமைத்துக் கூறப்பட் டுள்ளது.

இந்நூலாசிரியர் பாட்டுடைத் தலைவனை இந்நூலில் "மதுரக்க வியுரைக்கும் அருமைப் புலவன் முக்கிய வசனத் துரை" என வியந்து கூறியுள்ளார். வையாபுரிப் பள்ளுவிலும் இவரைத்

"திசைபோற் றுங்கவி ராச பண்டிதன்
விசையகி ரிவேலச் சின்னேவன்
சிந்தையிற் கூட்டிக் கொண்ட பழனிக்
கந்தனுர் பண்ணை வயலிலே"

எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சான்றுக இவர் முரு கப்பிரான்மீது, பழனிப் பிள்ளைத் தமிழ், முருகையன் வண் ணம், குராவடிவேலன் வண்ணம், முத்துக்குமாரசாமி வண்ணம் முதலிய பல நூல்கள் செய்துள்ளார். இவர் முருகப்பிரானிடத்து உண்மை யன்புள்ளவர் என் பதை பழனிமலைமேலும் அடிவாரத்திலும் செய்வித்துள்ள கட்டிடத் திருப்பணி வேலைகள் விளக்கி நிற்கின்றன. நலம்.

என்னிடமுள்ள ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ளபடி அச்சி யற்றப்பட்டது.

கொல்லம்யாண்டு 1118.
சித்திரை 14,

த. அ. அருணசலம்,
Retired Town Surveyor, Palni.

முருகன் துணை.

பழனித் துரை வண்ணம்.

தானன தத்தன தத்தன தன
தானன தத்தன தத்தன தன
தன தத்த தன தத்த
தன தத்த தன தத்த
தன தத்த தன தத்த—தானத்த தான
தந்ததன தானதன தத்தன.

1 கீறுபி றைச்சடி லத்தனர் தரும்
ஆறுமு கத்தனை வெற்றிசேர் சிவ
கிரி †யுக்கு ளழ குற்ற
குக னைப்பன் னிரு கைச்சண்
முக னைத்தி னநி னைக்கு—மாபுத்தி சாலி
மேருவெ திர்க்கினு மற்பமா மென
வேயெதிர் நிற்பன்ம லைத்திடா தவன்
விக டத்தி ரி‡த டக்கை
வரை யெட்டு வரை யெட்டு
மதி ரப்ப ரிந டத்தும்—வீரப்ர தாபன்
கேசரி புட்பக §னிக்குவே ளழ
கேசரி யொத்தம கத்வமாய் வளர்
கிளை ஞர்க்கு மறி ஞர்க்கும்
இயல் பெற்ற கவி ஞர்க்கும்
நிதி மெத்த வரு சிக்கு—மேகத்தி யாகி
பஞ்சவரன் டால்¶பெரிது பெற்றகார்;

2 கேகயர் செச்சையர் மச்சநா டர்கள்
சீனர்க ளொட்டியர் குச்சரா திபர்

பி-ம். †யுக்குள்வளருற்ற. ‡கடக்கை. §னைக்கு. ¶பெருது.

கிளர் வச்ர மகு டத்தர்
நிட தத்தர் மக தத்தர்
குட கத்தர் வட கத்த—ரீழத்த ராதி
மேகவ ரைக்குயர் செச்சைவா சலி
லேதிரை யிட்டது முத்துமா ளிகை
விலை பெற்ற நவ ரத்ன
மொளிர் வச்ர மொடு பச்சை
யிணை யட்ட வணை மிக்க—காணிக்க ரோது
கேள்வி செவிப்பட வித்வரா சபொர
டேதுரை மக்களி ருக்கவே மத
கெரு வத்தி லொறு கிட்ட
தவி சுக்கு ளழ குற்ற
வரிசைக்கொ லுவி ருக்கு-மாண்மைக்கு டோரி,
பண்புசெறி பாடல்புனை கொற்றவேள்;

3 மீறியெ திர்த்திடு துட்டரா சரை
யேபொரு முத்தக ளத்திலே தலை
விழ வெட்டி யம ரிட்டு
மெதி ரிட்ட வரை வெட்டி
முது கிட்ட வரை விட்ட—மாசுத்த வீர
ஆண்மைப டைத்தெழில் பெற்றகோ சல்வ
ராகுல ரத்தின நற்குண நிதி
மது ரக்க வியு ரைக்கு
மரு மைப்பு லவன் முக்ய
வச னத்து ரைந டத்து—நீதிப்ர தாபன்
விடணை ஹுக்கர சிட்டிரா வண
ரைர்முடி பத்தும றுத்துமே சிறை
விடு விக்க விடர் பட்ட
வம ரர்க்கு லக ளிக்க
விர விக்க ணைதொ டுக்கு—மாளிக்கை ராமன்,
அஞ்சுவகை நாலுமள விட்டகார்;

4 வேறிம லர்ச்சுனை யுக்குளே யுழ
வோர்தொளி யிட்டப ணைக்குளே புயல்

வெளி யுக்கு ணதி யுக்கு
ளணை யுக்குண் மடை யுக்குண்
மத குக்குண் †மரு குக்கு—ளேதத்தும் வாளை
வாலச முத்திர முக்யதோர் பழ
ஞபுரி நற்றல முற்றமா நிதி
மதி யொத்த கவி கத்த
‡னிழ லுக்கு ஞல கொக்க
வல மிட்ட சிவிகைக்கு—மாரச்சின் னேவ
வேள்வர புத்திரன் மைக்கண்மா தர்சை
யோகச வுக்யம னுக்ரகோ ளரி
விசை யத்தில் விசை யற்கு
நெறி நிற்கு மறி ஞர்க்கு
மென வுற்ற வத ரித்த—வேலச்சின் னேவன்
அந்தவரை யூர்குடுமி வெற்பினர்;

பெண் கலை.

தோழி தலைவியின் கிழியெழுத லருமையெனத் தலைவனுக் குரைத்தல்.

5 ஏறல்ம ழைத்திர ளுக்குநேர் குழல்
நீயுநி னைத்தெழு திக்கொள்வாய் மல
ரிடை யுற்ற நறை துய்த்த
அளி சத்த மிடு சித்ரம்
எழு தத்த ரம லச்சொல்—§வேலறப்ர யாசம்
வாலம திக்கிணை யொக்கவே நுதல்
நீயுநி னைத்தெழு திக்கொள்வாய் சிறு
மணி யொத்த வியர் விட்ட
நில தத்தி னைய ழிப்ப
தெழு தத்த ரம லச்சொல்—வேலறப்ர யாசம்
ஏவுச ரத்தைநி கர்க்கவே விழி
நீயுநி னைத்தெழு திக்கொள்வாய் வரி

பி-ம். †மருகு—வாசனைப்பூண்டு, மகரவாழை. ‡னிண லுக்கு
§வேலரப்ரயோசம்.

யெழு திக்க் டைது டிப்பு
மய லைத்த ருசி மிட்டும்
எழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்
மிஞ்சுபுக ழாவணம்வி ளக்குமோ;

ஏலந றைக்குமி ழொக்கவே மணி
நாசிநி னைத்தெழு திக்கொள்வா யதில்
இரு தட்டி னுமு யிர்ப்பு
வரை யைத்தி னநி ‡னக்கும்
எழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்

ஊசலெ னத்தொழி லிட்டுநீ யிரு
காதைநி னைத்தெழு திக்கொள்வா யதில்
உடை மைப்ப ளப ளப்பு
†மக ரக்கு ழைய சைப்பும்
எழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்

ஈரல்மு ருக்கல ரொக்கவே யிதழ்
நீயுநி னைத்தெழு திக்கொள்வா யதி
லெழு முக்ய விர கத்தில்
அமு தச்சி றுசி ரிப்பை
யெழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்
விண்டிசைக டான்§மிடற னுக்குமோ;

ஊறுந ரைக்கம லத்தைநேர் கரம்
நீயுநி னைத்தெழு திக்கொள்வாய் மன
துரு கச்சு ருள்கொ டுப்ப
துட னச்சு ருள்ம டிப்ப
தெழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்

மேருவை யொத்தத னத்தையே யிள
நீரென வைத்தெழு திக்கொள்வாய் மயல்
விர கத்தி னில்வெ துப்பு
மவ டத்து டத ணிப்பும்
எழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்

பி-ம். ‡னைக்கும். †கரகக்கு. §மிடறுருக்குக்குமோ.

ஓதிய சித்ரவ யிற்றையே தளிர்
ஆலிலை யொத்தெழு திக்கொள்வாய் மயிர்
ஒழு குச்சி தவொ ழுக்கும்
அழ குற்றி டும டிப்பும்
எழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்
வஞ்சியிடை தானெனநெ ளிக்குமோ;

8 ஊரர வப்பட மொக்கவே யல்கு
லானதை யொத்தெழு திக்கொள்வாய் விர
லுகிர் தத்தி டம தத்து
விர கத்து ளிதெ றிப்ப
தெழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்
ஊருவை நற்கத லிக்குநே ரிணை
யாகவெ டுத்தெழு திக்கொள்வா யதில்
உப ரித்தொ ழின டத்தி
லசை வுற்றி டும்வி தத்தை
யெழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்
ஓலிடு கெச்சம மைத்துநீ யிரு
பாதம்வ குப்பெழு திக்கொள்வாய் தரி
சொலி பெற்றி டந டக்க
மயி லொப்ப னந டிக்கை
யெழு தத்த ரம லச்சொல்—லேறப்ர யாசம்
†வந்ததலை வாவெழுத முற்றுமோ.

பழனித் துரை வண்ணம் முற்றிற்று.

பஞ்சவரன் டால்பெரிது பெற்றகார்,
பண்புசெறி பாடல்புனை கோற்றவேள்
அஞ்சுவகை நூலுமள விட்டகார்,
அந்தவரை யூர்குடுமி வெற்பினர்
மிஞ்சுபுக ழாவணவி லைக்குமோ,
விண்டிசைக டான்மிடற லுக்குமோ
வஞ்சியிடை தானெனநெ ளிக்குமோ,
வந்ததலை வாவெழுத முற்றுமோ.